

**ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ

ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.

ΕΚΤΑΚΤΗ

ΣΤΙΣ 2 - 11 - 2011

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 10^η ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ

**ANNA KONTOY
ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣ 70 - Τ.Κ. 71601
Ν. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.: 2815003180-6932760949 FAX: 2815003180**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Συνεδρίαση 10^η Επαναληπτική
Της Αντιπροσωπείας του Τμήματος
Της 2^{ης} Νοεμβρίου 2011
Ημέρα Τετάρτη και Ώρα 19:00

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΑΓΑΠΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΤΣΑΓΚΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΓΑΠΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ,
ΒΑΪΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΒΡΕΝΤΖΟΥ ΕΙΡΗΝΗ,
ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, ΙΝΙΩΤΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΖΕΡΒΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ ΜΗΝΑΣ, ΚΑΣΣΩΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ,
ΚΑΦΦΕΤΖΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΟΥΜΠΕΝΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ,
ΚΟΥΤΑΝΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ
ΦΩΤΕΙΝΗ, ΚΟΥΡΛΕΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΩΣΤΑΚΗ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΛΥΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΜΑΡΝΕΛΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ,
ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ,
ΜΑΝΙΑΔΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ,
ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΜΟΝΙΑΚΗΣ ΜΥΡΩΝ, ΞΥΛΟΥΡΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΟΡΦΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ, ΡΟΜΠΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,
ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ ΒΑΝΝΑ,
ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΥΓΓΕΛΑΚΗΣ ΙΩΣΗΦ,
ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ, ΤΖΑΒΛΑΚΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ, ΤΡΙΑΜΑΤΑΚΗ ΧΑΡΑ.

ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ΚΕΝΔΡΙΣΤΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΚΟΥΤΑΝΤΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ, ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ ΕΛΕΝΗ,
ΜΑΣΤΟΡΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΜΠΑΡΤΟΛΟΤΣΙ ΙΟΥΛΙΑ, ΣΑΡΡΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ, ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ, ΣΓΟΥΡΟΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ,
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΣΥΝΟΛΟ ΜΕΛΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: 53
ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ: 40 ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ: 13

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ανακοινώσεις Προεδρείου.
2. Ενημέρωση δραστηριότητας Διοικούσας Επιτροπής.
3. Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή.
4. Η κρίση στον κλάδο των μηχανικών – συνέπειες – προτάσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.
5. Ανάληψη ευθύνης από το ΤΕΕ για τη διαδικασία τακτοποίησης των αυθαιρέτων, τη διάλυση των δημοσίων τεχνικών υπηρεσιών και τη διάλυση των μικρών μελετητικών γραφείων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Καλησπέρα συνάδελφοι, έχουμε απαρτία με βάση το άρθρο 7 παράγραφος 9 του νόμου 1486/84, αυτή τη στιγμή παρόντες έχουν υπογράψει 25, έχουμε απαρτία καθώς είναι επαναληπτική συνεδρίαση και απαιτείται το ¼ των μελών.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης σήμερα, παρακαλώ συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε είναι έκτακτη η συνεδρίαση με σκοπό να συζητηθεί το θέμα της κρίσης στον κλάδο των μηχανικών κυρίως και ένα άλλο θέμα που είχαμε αφήσει την προηγούμενη φορά, την ανάληψη ευθύνης από το ΤΕΕ.

Τα υπόλοιπα που αναφέρουμε εδώ ανακοινώσεις κ.λ.π. για τυπικούς λόγους αναγράφονται εδώ, θα σας κάνω βέβαια και δυο ανακοινώσεις.

Επομένως τα θέματά μας είναι, ανακοινώσεις, η δραστηριότητα της Διοικούσας Επιτροπής για το μήνα Οκτώβριο εστάλη με e-mail σε όλους τους συναδέλφους. Αν κάποιος συνάδελφος δεν πήρε το e-mail, γιατί ένα – δύο συνάδελφοι μου είπαν ότι δεν το παίρνουν, παρακαλώ να μας δηλώσετε όλοι εξ αρχής τα e-mails, κάποια e-mails είναι παλιότερα, υπάρχει κάποιο πρόβλημα και κάποιοι δεν παίρνουν αυτά που στέλνει το Προεδρείο.

Θα έλεγα λοιπόν κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης, σε ένα χαρτί εδώ να μας δηλώσετε τα e-mails σας ξανά για να τα τσεκάρουμε.

Τα θέματά μας λοιπόν είναι όπως είπαμε, ανακοινώσεις, μια πολύ σύντομη ενημέρωση της δραστηριότητας, το θέμα το κυρίως που γι' αυτό το λόγο κάναμε και τη σημερινή σύγκλιση της σημερινής έκτακτης συνεδρίασης είναι η κρίση στον κλάδο των μηχανικών – συνέπειες – προτάσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Και ένα θέμα για την ανάληψη ευθύνης από το ΤΕΕ για τη διαδικασία τακτοποίησης των αυθαιρέτων, τη διάλυση των δημοσίων τεχνικών υπηρεσιών και τη διάλυση των μικρών μελετητικών γραφείων.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

ΘΕΜΑ 1^ο

Ανακοινώσεις Προεδρείου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δύο πολύ σύντομες ανακοινώσεις για να μην τρώω το χρόνο.

18-10-2011 εστάλη μία επιστολή από το Προεδρείο προς τον Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής, αναφορικά με τον ορισμό των εισηγητών του Πειθαρχικού, σε αντικατάσταση άλλων παραιτηθέντων, προκειμένου να γίνει προετοιμασία και συζήτηση στη Διοικούσα Επιτροπή, ώστε να γίνει ορισμός τους από την Αντιπροσωπεία.

Σας θυμίζω, θυμίζω σε όλα τα μέλη, ότι έχουμε ένα θέμα σε εκκρεμότητα εδώ και δύο συνεδριάσεις, βέβαια δεν το συζητάμε σήμερα, πρέπει να γίνει μία προετοιμασία στη Διοικούσα Επιτροπή, από όλες τις παρατάξεις, αλλά και εκτός Διοικούσας και από τις υπόλοιπες παρατάξεις που ενδεχομένως δεν συμμετέχουν στη Διοικούσα, να ορίσουμε τουλάχιστον 5 με 6 μέλη, όχι σήμερα, στην επόμενη συνεδρίαση, γιατί είναι απολύτως απαραίτητο να έχουμε ικανό αριθμό εισηγητών στο Πειθαρχικό, προκειμένου να μπορεί να διεκπεραιώσει βασικές του υποθέσεις. Έχουμε θεσμική υποχρέωση να το κάνουμε αυτό και παρακαλώ προς τούτο, στείλαμε μία σχετική επιστολή, να γίνει μία προεργασία τόσο στη Διοικούσα, αλλά όσο και εκτός Διοικούσας. Δηλαδή και οι παρατάξεις οι οποίες όπως η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ, ΑΜΑΝ κ.λ.π., να μας προτείνουν κάποιο μέλος για να εμπλουτίσουμε τον κατάλογο των εισηγητών του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Επίσης εστάλη μία επιστολή από τον Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής προς το Προεδρείο, η 3831/26-10-2011, η οποία διαβιβάστηκε και σε εσάς μέσω των e-mails, και αφορά τον προγραμματισμό δράσης της Μόνιμης Επιτροπής

Επαγγελματικών Θεμάτων Ασφαλιστικού και Αλληλεγγύης Μηχανικών.

Τώρα δεν έχω να πω τίποτα άλλο εκτός από μία ανακοίνωση εδώ, μία ανακοίνωση, είναι του συναδέλφου του Μανόλη του Σωμαράκη, ο οποίος υπέβαλε ένα έγγραφο εδώ, θα μου επιτρέψετε λίγο να σας το διαβάσω.

ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ: Μπορώ να το διαβάσω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαρίστως, μόνο να πω τι αφορά. Λοιπόν υπεβλήθη πριν από λίγο μία επιστολή προς τον Πρόεδρο της Αντιπροσωπείας, από το συνάδελφο το Μανόλη το Σωμαράκη με θέμα: «Παραίτηση από την Αντιπροσωπεία».

Μπορείς συνάδελφε άμα θέλεις να τη διαβάσεις.

ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ: Κ. Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι,

Με την επιστολή μου αυτή υποβάλλω την παραίτησή μου από την Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ/ΤΑΚ.

Η παραίτησή μου ήρθε συγκυριακά με την πρόθεσή μου να συνταξιοδοτηθώ, όμως θα την υπέβαλλα ούτως ή άλλως.

Μετά από ακριβώς 38 χρόνια παρουσίας στο χώρο ως μαχόμενος μηχανικός, ήρθε η ώρα να αφήσω κάτι που πραγματικά αγάπησα και κατά περιόδους υπηρέτησα όσο καλύτερα μπορούσα από διάφορα μετερίζια.

Τους συναδέλφους μου πάντοτε, είτε ως εκπρόσωπος παράταξης είτε ως μέλος της εκάστοτε Αντιπροσωπείας είτε ως εκπρόσωπος του Συνεταιρισμού Μηχανικών είτε ως εκπρόσωπος συλλόγου, έβλεπα μόνο τους συναδέλφους μου και ιδιαίτερα εκείνους, που μακριά από εξαρτήσεις, ίδια συμφέροντα και κομματικούς εναγκαλισμούς, έδιναν τον αγώνα τον καλό, τον αγώνα της επιβίωσης, τον αγώνα της εξύψωσης του στρώματος των μηχανικών, κατανοώντας την έννοια της λέξης συνάδελφος, σε συνδυασμό πάντοτε με την ευημερία της κοινωνίας.

Δεν ξέρω αν τα κατάφερα, άλλωστε κανείς όταν ενεργεί δεν είναι αλάνθαστος, όμως σας βεβαιώνω με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, ότι προσπάθησα όσο μπορούσα να σταθώ αντάξιος της εμπιστοσύνης που μου δείχνανε κάθε φορά οι συνάδελφοί μου. Τους ευχαριστώ όλους και θα κρατήσω για πάντα στη μνήμη μου μόνο τις καλές στιγμές, οι οποίες πράγματι ήταν πολλές και σημαντικές.

Λέω παραπάνω, ότι ούτως ή άλλως η απόφαση μου είναι να παραιτηθώ, τούτο διότι θεωρώ ότι η παρουσία μου στην Αντιπροσωπεία δεν εξυπηρετεί πλέον τίποτα, ούτε μπορεί να προσφέρει πλέον τίποτα, έτσι τουλάχιστον αισθάνομαι. Ίσως μάλιστα κάποιοι που προσωποποίησαν κακώς τις απόψεις και τις θέσεις μου, να αισθανθούν ανακούφιση από την αποχώρησή μου, δεν πειράζει. Ίσως κάποτε να κατανοήσουν το νόημα της φράσης του Βολτέρου, «Στη ζωή μου και στην καριέρα μου πήγα πολλές φορές κόντρα στο ρεύμα και δεν φοβήθηκα να συγκρουστώ όταν πίστευα ότι έκανα το σωστό και είχα ήσυχη τη συνείδησή μου».

Στο ΤΕΕ έφερνα μόνο αυτή, στη συνείδησή μου χρώμα μου ήταν αυτή, δύναμή μου ήταν η αμφίδρομη αγάπη των συναδέλφων μου. Την παρουσία μου στο χώρο την έβλεπα πάντα ως προσφορά προς αυτούς χωρίς ανταπόδοση, δεν πήρα τίποτα, εκτός ίσως από την εκτίμηση και τολμώ να πω και την αγάπη τους. Αυτά για μένα είναι η μέγιστη ανταμοιβή.

Τούτος ο αποχαιρετισμός προς το ΤΕΕ που εκπροσωπείται από αυτό εδώ το Όργανο που δεν υπήρχε, που πάλεψα και εγώ μαζί με άλλους για να υπάρξει, για μένα είναι συγκινησιακά σας βεβαιώνω πολύ φορτισμένος. Παρόλα αυτά θα τολμήσω να πω δυο λόγια όχι για να εξηγήσω την απόφασή μου, αυτό άλλωστε είναι δικό μου θέμα και ίσως προβληματισμός κάποιων από εσάς, ούτε για να σας νουθετήσω, γιατί δεν θεωρώ τον εαυτό μου ικανό, αλλά γιατί θεωρώ ως υποχρέωσή μου, στη τελευταία τούτη παρουσία μου εδώ και με τη σκέψη μου στις δύσκολες για τη χώρα συνθήκες, να το κάνω.

Συνάδελφοι οι μέρες τούτες για την πατρίδα μας είναι εξίσου κρίσιμες με τις κρισιμότερες της ιστορίας της. Ως προς την αντιμετώπιση υπάρχουν πολλές απόψεις δυστυχώς, αντί για την απαραίτητη ομοψυχία. Ο κόσμος περιμένει όμως από εκείνους που κατά τεκμήριο έχουν δυνατότητα να επηρεάσουν, να εκφραστούν, με πράξεις θετικές, και που θα διέπονται κυρίως από αλτρουισμό και φιλοπατρία.

Ανάμεσα σε αυτούς θέλω να πιστεύω ότι είμαστε και οι μηχανικοί. Δυστυχώς σήμερα δεν δείχνουμε δείγματα τέτοιων διαδικασιών, αντίθετα παραμένουμε απλοί θεατές των γεγονότων και οι παρεμβάσεις μας είναι μάλλον ανύπαρκτες. Παραδείγματα πολλά, π.χ. η ανυπαρξία θέσεων και παρεμβάσεων στα νομοσχέδια που μας εμπλέκουν και μας αφορούν για τα οποία διαμαρτυρόμαστε εκ των υστέρων. Η αδυναμία να μιλήσουμε για το πώς εννοούμε τη ανάπτυξη που έχει ανάγκη η χώρα, η αδυναμία να μιλήσουμε πειστικά για την προβλεπόμενη κατάργηση των Πολεοδομιών, η αδυναμία να ανατρέχουμε επιτέλους την απαραίδεκτη νομοθεσία που διέπει τη δουλειά μας και που μόνο τα πελατειακά συμφέροντα που και μέσα στις τάξεις μας υπάρχουνε εξυπηρετούν. Η αδυναμία να δώσουμε κίνητρα στους συναδέλφους για τη δημιουργία συγκροτημένων γραφείων εταιρειών, που να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καιρών, πριν τους κατασπαράξει η πλουτοκρατία και τα μεγάλα συμφέροντα που κάποιοι απλών εξορκίζουν. Όμως τους αφήνουμε στη μιζέρια του γραφείου του ενός μηχανικού, επειδή κάποτε είχε δυνατότητα να υπάρχει, κ.λ.π. και τόσα άλλα.

Εμείς τι κάνουμε; Απλώς διαμαρτυρόμαστε ακολουθώντας το ρεύμα των ημερών, με βαρύγδουπους χαρακτηρισμούς για τους υπεύθυνους που είναι πάντα οι άλλοι. Δεν είναι αυτή η σωστή κατά τη γνώμη μου τακτική, οι μηχανικοί είχαν πάντα τεκμηριωμένες θέσεις και μιλούσαν με βάση αυτές. Σήμερα δυστυχώς ακολουθούν το πολύβουο και σε πολλά δικαιολογημένα διαμαρτυρόμενο πλήθος, αντί να το καθοδηγούν μέσα από τις τεκμηριωμένες θέσεις και απόψεις τους.

Αυτός είναι ένας από τους λόγους, ίσως ο κυριότερος της απαξίωσης των μηχανικών, που δίνει το δικαίωμα σε κάποιους να τους κατηγορούν και να μιλούν άσχημα γι' αυτούς, για να μην πω τίποτα χειρότερα. Για να μπορούν όμως οι μηχανικοί να αναβαθμίζουν το ρόλο τους και να ανακτήσουν τη θέση που είχαν κάποτε στην κοινωνία, θα πρέπει να επανασυσπειρωθούν χωρίς και μακριά από συντεχνιακές λογικές.

Για να συμβεί όμως αυτό, θα πρέπει τα όργανα που τους εκπροσωπούν να τους εμπνεύσουν και να τους πείσουν. Για να πειστούν όμως οι συνάδελφοι από τα καθοδηγητικά τους όργανα, θα πρέπει συμμετέχοντας σε αυτά να αποδεικνύουν συνεχώς, ότι το κάνουν από θέση για προσφορά, όρεξη για δουλειά και όχι για ίδιο όφελος. Να δουν ότι οι μετέχοντες δεν αποτελούν μια βουβή παρουσία και μία υπογραφή, αλλά είναι συνάδελφοι ικανοί, με απόψεις, με δουλεμένες θέσεις και αγωνιστική διάθεση. Διότι οι μηχανικοί έχουν και κρίση και μνήμη και μπορούν και να διακρίνουν και να ταξινομήσουν.

Προσέξτε όμως, η προσφορά δεν έχει οικονομική ανταμοιβή, η προσφορά έχει μόνο ηθική ανταμοιβή από αυτούς προς τους οποίους απευθύνεται. Πάγια θέση μου ήταν, ότι οι Πρόεδροι του ΤΕΕ και γενικά όλοι οι μετέχοντες στις Διοικήσεις δεν έπρεπε να έχουν αμοιβή. Ίσως τότε να περιοριζόταν και η προσπάθεια κατάληψης για τις θέσεις αυτές και εκείνοι που θα τις καταλάμβαναν να το έκαναν μόνο από όρεξη για προσφορά.

Εάν συμβούν αυτά, τότε έχω την άποψη, ότι οι μηχανικοί και κατ' επέκταση η κοινωνία, να γνωρίσει καλύτερες μέρες και η χώρα να αποκτήσει καλύτερο βηματισμό στον τομέα της ευθύνης τους.

Θέλω επίσης να καλέσω τους συναδέλφους ελεύθερους επαγγελματίες, να μην αφήσουν να χαθεί μία προσπάθεια που με τόσο κόπο καταφέραμε να υλοποιήσουμε, είναι κρίμα. Επίσης να δώσουν έμφαση στην προσφορά προς την κοινωνία, αυτές τις δύσκολες ώρες.

Θέλω να πω ακόμα, ότι οι όποιες γνώσεις μου στα θέματα που αφορούν τους συναδέλφους μου και η όποια δυνατότητα για βοήθεια μέσω αυτών, θα είναι πάντοτε όπως και μέχρι σήμερα στη διάθεσή τους. Θα χαίρομαι ειλικρινά να έρχομαι σε επαφή με τους εν ενεργεία συναδέλφους μου.

Σας χαιρετώ όλους με συναδελφικότητα, ζητώ συγγνώμη αν κάποιους χωρίς να το θέλω έβλαψα ή στεναχώρησα, θέλω να δηλώσω όπως έχω κάνει πολλές φορές, ότι οι απόψεις και οι θέσεις μου, δεν είχαν ποτέ προσωπικό χαρακτήρα.

Σας ευχαριστώ για ότι μου δώσατε, σας ευχαριστώ πολύ, γεια σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε Σωμαράκη, δεν ξέρω αν κάποιος συνάδελφος θέλει να πει κάτι, εγώ να πω μόνο το εξής. Εκ μέρους της Αντιπροσωπείας αγαπητέ συνάδελφε Μανόλη και εκ μέρους του Προεδρείου και εγώ σε ευχαριστώ για την παρουσία σου εδώ, ακόμα και σε περιπτώσεις που είχαμε διαφορετικές απόψεις.

Θεωρώ ότι η παρουσία σου ήτανε χρήσιμη, η εμπειρία σου, η ικανότητά σου, είχε να δώσει και έχει να δώσει. Πιστεύω ότι θα σε έχουμε όποτε ο καθένας από μας είτε μεμονωμένα είτε μέσω κάποιου φορέα ή συλλογικού οργάνου σε χρειαστούμε.

Σε ευχαριστούμε Μανόλη και ευχόμαστε με ότι ασχοληθείς από εδώ και πέρα, προπάντων ευχόμαστε υγεία, με ότι ασχοληθείς από εδώ και πέρα να είναι επιτυχές.

Δεν ξέρω αν κάποιος συνάδελφος θέλει να πει κάτι για την παραίτηση του συναδέλφου. Ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Εγώ δυστυχώς μπήκα αυτή τη στιγμή, τώρα μπήκα και δεν άκουσα την παραίτηση του συναδέλφου, ούτε άκουσα και τους λόγους βασικά. Αλλά παρόλα αυτά οφείλω να τον ευχαριστήσω, έχω μία προσωπική σχέση μαζί του από τότε που είμαστε πολύ νεαροί, πιο νεαροί και από τον Μπάκιντα ακόμα. Έχουμε συνεργαστεί, έχουμε συγκρουστεί

πολλές φορές, αλλά πιστεύω ότι παραμένει φίλος μου, τον εκτιμώ και του εύχομαι ότι καλύτερο από εδώ και πέρα.

Δεν ξέρω, παραιτήθηκες επειδή μπαίνεις στη σύνταξη Μανόλη ή και για κάποιους άλλους λόγους; Τώρα μπήκα μέσα δεν άκουσα.

ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ: Θα βγω στη σύνταξη κατά τον Γενάρη, αλλά..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Λοιπόν εν πάση περιπτώσει πολύ γρήγορα θα ακολουθήσει και η δικιά μου η παραίτηση διότι και εγώ σκέφτομαι να μπω στη σύνταξη, αν προλάβω φυσικά, όχι για λόγους υγείας, αν προλάβω και πάρω σύνταξη αυτό εννοώ. Αν δίνουνε σύνταξη, όχι για να πεθάνω δεν έχω τέτοια διάθεση. Λοιπόν αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος που θέλει να κάνει κάποια τοποθέτηση; Υπάρχει κάποιος άλλος συνάδελφος; Όχι.

Λοιπόν, συνάδελφε Μανόλη σε ευχαριστούμε, υγεία να έχεις και από όπου και εάν βρίσκεται ο καθένας μας στο μέλλον ευχόμαστε να τα ξαναπούμε.

Συνάδελφοι συνεχίζουμε, όπως είπαμε σήμερα είναι έκτακτη συνεδρίαση, που αποκλειστικό στόχο έχει τη συζήτηση του θέματος της κρίσης των μηχανικών. Ήδη έχουμε τρεις εισηγήσεις οι οποίες θα αναλυθούν από τους εισηγητές.

ΘΕΜΑ 2^ο

Ενημέρωση δραστηριότητας Διοικούσας Επιτροπής

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Σε ότι αφορά επειδή είναι έκτακτη συνεδρίαση δεν θα ανοίξουμε τα υπόλοιπα ενδιάμεσα τυπικά θέματα, εξάλλου σας έχει σταλεί και η ενημέρωση της δραστηριότητας της Διοικούσας Επιτροπής, Πρόεδρε δεν φαντάζομαι ότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Πρόεδρε εγώ νομίζω ότι επειδή το θέμα είναι πολύ σημαντικό, νομίζω ότι η ενημέρωση αυτή η οποία αν θέλεις είναι και μικρή, να γίνει την επόμενη φορά..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, εντάξει, ωραία, η ενημέρωση λοιπόν της δραστηριότητας της Διοικούσας και για τον Οκτώβρη, παρά το ότι έχει ήδη Πρόεδρε κοινοποιηθεί και με e-mail στους συναδέλφους, θα γίνει την επόμενη φορά.

ΘΕΜΑ 3^ο

Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: 3^ο θέμα δεν υπάρχει, επερωτήσεις δεν έχουμε.

ΘΕΜΑ 4^ο

Η κρίση στον κλάδο των μηχανικών – συνέπειες – προτάσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: και πάμε στο κυρίως θέμα μας που είναι η κρίση στον κλάδο των μηχανικών, οι συνέπειες, προτάσεις για το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Λοιπόν, έχουμε τρεις εισηγήσεις, θα παρακαλούσα το εξής, συνάδελφοι για να κάνουμε έτσι και μια τάξη στη συζήτησή μας. Οι εισηγητές που θα είναι τρεις, θα αναπτύξουν το θέμα τους για περίπου φαντάζομαι 15 λεπτά ότι είναι αρκετά, 15 το πολύ 20 λεπτά, και στη συνέχεια θα γίνουν ερωτήσεις, θα απαντήσουν οι εισηγητές και εφόσον οι εισηγήσεις έχουν διαφορετική προσέγγιση, τότε θα τεθούν σε κρίση για να επιλεγεί η κύρια εισήγηση η οποία θα συνεχίσει

και τη συζήτηση. Αν οι εισηγήσεις είναι παρόμοιες ή συμπληρώνει η μία την άλλη, τότε θα συγχωνευτούν.

Παρακαλώ την πρώτη εισηγήση που κατετέθη από την ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ, εισηγητής ο συνάδελφος ο Ξυλούρης, να αναπτύξει την εισηγήση. Κατά σειρά εισηγήσεως τις αναφέρουμε, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ πρώτη, ΑΜΑΚ δεύτερη και τρίτη της ΠΑΣΚ.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κατά σειρά προσκόμισης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, ναι.

Συνάδελφε Ξυλούρη έχεις το λόγο.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Κανονικά έπρεπε όπως γίνεται συνήθως να τοποθετηθούν οι μεγάλες παρατάξεις πιο μπροστά που έχουν και περισσότερα να μας πούνε, αλλά τέλος πάντων.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Σε αυτό συμφωνώ, βρε Αντώνη συμφωνώ.

Επειδή το θέμα πραγματικά είναι πάρα πολύ σοβαρό, τόσο σοβαρό που είναι δύσκολο από πού να αρχίσεις και πού να τελειώσεις, όχι τίποτα άλλο, αλλά επειδή θα έχουν όλοι κουραστεί να ακούμε για την κρίση, για την κρίση, τελικά θα μας πιάσει κρίση από την κρίση.

Πριν αρχίσω πραγματικά ήθελα και εγώ να πω ένα..., ο συνάδελφος ο Μανόλης να είναι γερός και δυνατός και να αντέχει σαν συνταξιούχος την κρίση, γιατί τα μεγάλα κοπανίδια θα τα φάνε οι συνταξιούχοι. Να έχει υγεία και να είναι καλά και αυτός και η οικογένειά του.

Το θέμα λοιπόν πραγματικά με έχει ταλαιπωρήσει με ποια έννοια; Είναι τόσα πολλά τα θέματα που θα μπορούσε να θίξει και το λέω πριν πέρα και έξω από ιδεολογίες. Να τα βάλουμε τα θέματα δηλαδή στην καθημερινή πράξη. Άσχετα το τι λέμε εμείς, τι λέτε εσείς, τι λένε οι άλλοι. Το θέμα είναι

ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα στόμα τεράστιο ενός λιονταριού, το οποίο χωρίς κανένα ίχνος ούτε αισθήματος ασ πούμε ανθρωπινού, αλλά σαν ένα ζώο βίαιο που είναι αυτό που εγώ και ο χώρος μου ονομάζουμε καπιταλισμό και βία του κεφαλαίου, έχει ανοίξει τις δοντάρες του και με ένα χνώτο που βρωμάει να πούμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε, συνάδελφοι μη μιλάτε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: ...θυματίλα, είναι έτοιμο να ξεσκίσει κυριολεκτικά τη σάρκα του. Δηλαδή το κεφάλαιο να γίνει μεγαλύτερο και από πού θα γίνει; Πώς το καταλαβαίνουμε εμείς, από αυτούς που μια ζωή εκμεταλλευόταν.

Τώρα όμως επειδή έχει περάσει σε τόσο δυνατή επίθεση και αυτό είναι λογικό, είναι εξηγήσιμο και μάλιστα ειδικά από τους αστούς καπιταλιστές που γνωρίζουνε καλύτερα τον καπιταλισμό, έχουνε προβλέψει και έχουνε μιλήσει για τις κυκλικές κρίσεις του καπιταλισμού, οι οποίες είναι επαναλαμβανόμενες και ορισμένες εξ αυτών δεσ '29, '73, '92, 2011, είναι τόσο επικίνδυνες, που μάλλον και οι ίδιοι οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι και τα οικονομικά τους αφεντικά, μάλλον ότι μπορεί να χάσουν τον έλεγχο. Και φοβούνται και οι ίδιοι, δεσ ασ πούμε δηλώσεις των Γάλλων για τον Πρωθυπουργό μας, τι, πώς μιλάγανε εχθές, να σώσουν το τομάρι του αυτός ο κύριος. Δηλαδή μιλάνε με ένα τρόπο που ξέρεις αυτοί δεν κρατάνε και τα προσχήματα πολύ όταν χάσουνε μία δεκάρα.

Με την έννοια αυτή επειδή πραγματικά η κρίση είναι ιδιαίτερα περίεργη και δύσκολη και θίγει όλους, το κακό είναι αυτό, δεν κοιτάζει τους ΠΑΣΟΚατζήδες ρε γαμώτο, να πεις ότι χτυπάει μόνο αυτούς, κοιτάζει όλους και κοιτάζει ποιους; Αυτούς που είναι οικονομικά αδύνατοι. Εμείς όμως τι λέμε; Τυχαίο δεν είναι, το γνωρίζαμε και το περιμέναμε, ήταν θέμα χρόνου. Εξάλλου να σας πω παράδειγμα; Το 1993 οι Τίγρεις της Ανατολής, Μαλαισία, Ινδοκίνα κ.λ.π., οι χώρες που είχανε

αναπτύξεις 15, 18%, μέσα σε ένα 6μηνο τους πήρε ο διάολος. Και η ίδια η κρίση τώρα που άρχισε από την Αμερική και ήρθε στην Ευρώπη και αυτή είναι σαν κυλιόμενη σκάλα, το κακό παιδιά ξέρετε ποιο θα είναι; Όταν αυτή η κρίση πάει στην Κίνα. Άμα θα πάει εκεί έχει πάτο, εκεί τα μεροκάματα είναι 5 ευρώ, θα πάνε ένα; Και η ανταγωνιστικότητα που επικαλούνται, προσωπικά αλλά και το χώρο μου φοβίζει ότι θέλουνε μεροκάματα Κίνας και εκεί πάμε.

Επικαλούνται ορισμένοι ότι είναι θέμα το μνημόνιο, ότι τα έφερε το μνημόνιο και οι ειδικοί νόμοι, μέγα ψέμα. Το μνημόνιο μπορεί να επιτάχυνε, μπορεί να έβαλε το σουβλί πιο πολύ να γκάζωσε περισσότερο, αυτά έχουνε αρχίσει πολύ πριν. Είναι η βενζίνη, είναι το καύσιμο, δηλαδή η πολιτική αυτή είναι το καύσιμο του καπιταλισμού, οι ιδιωτικοποιήσεις αρχίσανε από τότε; Για τις ενέργειες του ΟΤΕ, θυμάστε, πριν καν μιλήσουμε για κρίση. Τα μεροκάματα, τα χτυπήματα των μεροκάματων και οι αυξήσεις των 70 λεπτών και των 23 δραχμών από το 1990, το ξεπούλημα της γης των φυσικών πόρων έχει αρχίσει τώρα και καιρό, τα ΣΔΙΤ, οι εργασιακές σχέσεις.

Ο κ. Κουράκης πρωτοστάτησε, όταν ήταν Υφυπουργός και κατάργησε το 8ωρο και επέβαλε τις εργασιακές σχέσεις, που θα μας φέρουνε στο μεσαίωνα - άσχετο - τώρα ποιεί τη νήσαν. Ο Κουράκης το πρότεινε και το λέω αυτό γιατί επειδή δεν το γνωρίζουμε. Υπάρχουν τόσοι πολλοί Κουράκηδες επάνω, που τώρα κρύβονται και λένε, ξέρετε η κακή κρίση ήρθε και δεν γινότανε διαφορετικά και μάλιστα είναι τόσο εκνευριστικοί ρε συνάδελφοι, σας το λέω ειλικρινά πέρα και έξω από ιδεολογικές διαφορές. Όταν ακούω αυτούς να λένε, ότι ξέρετε κάτι; Μας εμείς δεν είμαστε πατριώτες; Τι νομίζετε ότι εμείς είμαστε κακοί και ψηφίζουμε τα οικονομικά μέτρα; Ναι ρε δεν είσαστε καλοί, ούτε πατριώτες είσαστε.

Αυτό λέω και εκνευρίζομαι πολύ όταν με κοροϊδεύουνε, εμένα μου αρέσει να λες την αλήθεια, είμαι υπέρ του κεφαλαίου, αυτή είναι η πολιτική μας κύριε άμα σου αρέσει, άμα δεν σου αρέσει από εδώ είναι άλλος δρόμος. Αυτά που

επικαλούνται και η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και το ΠΑΣΟΚ σήμερα και οι συνοδοιπόροι τους, ότι δήθεν μας πιέζουν οι ξένοι, αυτά αλλού. Έχουν αρχίσει προ πολλού, μαζί τα έχουνε ετοιμάσει και τα εφαρμόζουνε και θα σας πω και κάτι άλλο που το αποδεικνύει αυτό. Πώς εξηγείτε βρε παιδιά, ότι οι ίδιοι νόμοι ψηφίζονται σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη αφού η κρίση είναι μόνο στην Ελλάδα;

Έλα μου ντε που δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, ότι στην Ελλάδα είναι η μικρότερη κρίση σχετικά με τους άλλους, ότι η μεγάλη κρίση είναι στην Αμερική, στη Γερμανία, στη Γαλλία και στην Ιταλία με 2, 3, 5, τρις και να σου πω και κάτι άλλο, όταν λένε 2 τρις γιατί να μην το πιστέψω ότι είναι 30 τρις; Δεν το κατάλαβα, αφού η Κυβέρνηση η δικιά μας δεν ήξερε πόσα χρωστούσαμε και εδώ βρήκαμε λέει δις επιπλέον στη Γερμανία προχθές από ένα λάθος έτσι δεν λένε; Και θα πιστέψω εγώ ότι μόνο 2 τρις, εγώ σας λέω ότι είναι 300 τρις.

Αλλά κάνω βρε παιδιά μια ερώτηση και θέλω να μου απαντήσετε σας παρακαλώ, εσείς γιατί εγώ δεν μπορώ να απαντήσω. Πού στο διάολο τα χρωστάμε αυτά μπορείτε να μου πείτε; Εμείς σαν χώρος πολιτικός λέμε, ξέρετε δεν αναγνωρίζουμε το χρέος, εγώ ρωτάω εσάς, πού μωρέ τα χρωστούμε τα λεφτά; Πού; Ποιος θα τα πάρει δηλαδή; Η Αμερική χρωστεί 20 τρις, η Γερμανία 2, η Ιταλία 5, ποιανού; Μπορείτε να μου απαντήσετε γιατί εγώ δεν ξέρω.

Δεύτερον, μπορείτε να μου απαντήσετε, ποιος τα χρωστάει; Εγώ δεν χρωστάω ρε παιδιά λεφτά, γιατί μου πέμψε σήμερα ο Κουρλετάκης το μπιλιέτο να του πληρώσω 1.200 ευρώ; Γιατί; Λέω τώρα το Γιώργη μην την πάμε την κουβέντα αλλού, έτσι ο συνάδελφος που είναι Διευθυντής. Γιατί μου έστειλε εμένα να πληρώσω; Γιατί πλήρωσα προχθές 3.000 και πλήρωσα εγώ περισσότερο από τον Τσοχατζόπουλο για αλληλεγγύη; Εγώ παιδιά σας το δηλώνω, δεν είμαι αλληλέγγυος ούτε με την Κυβέρνηση, ούτε με τους πολιτικούς τους πάτρωνες, δεν είμαι αλληλέγγυος. Εγώ το δηλώνω, είμαι πολιτικά αντίθετος, γιατί λοιπόν να πληρώνω εγώ;

Με την ίδια λογική λέω συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και σας προκαλώ, ιδεολογικά να μου απαντήσετε, εμείς λέμε ότι η ανεργία είναι σαν το οξυγόνο για τον καπιταλισμό, αν δεν έχει στρατιά ανεργίας για να χειραγωγεί τους εργαζόμενους, δεν γίνεται το κάνει επίτηδες και πολλές φορές τους πληρώνει κιόλας να είναι άνεργοι, εμείς αυτό πιστεύουμε, εσείς τι λέτε;

Εμείς πιστεύουμε ότι όλα αυτά τα κάνουνε επίτηδες, είναι προγραμματισμένο για διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις. Τι έχετε να μας πείτε γι' αυτό; Λένε για τους δημόσιους υπάλληλους, μου έλεγε η Ειρήνη η συναδέλφισσα, ότι παίρνει 900 ευρώ, τι της απαντάτε ρε παιδιά εσείς που είστε κυβερνητικοί σαν ψηφοφόροι, δεν σας ταυτίζω σε καμία των περιπτώσεων γιατί ειλικρινά σας σέβομαι και δεν σας ταυτίζω με τη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και το ΠΑΣΟΚ. Τι έχετε να απαντήσετε στην Ειρήνη ότι παίρνει 900 ευρώ; Ερώτηση ρε παιδιά, αφήστε την ιδεολογία γαμώ τα καντήλια μου. Τι έχετε να πείτε στον εργαζόμενο του ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ που είναι μηχανικός και παίρνει 400 ευρώ και εγώ που είμαι τεχνικός ασφαλείας και μου δίνουνε 180 και δεν μου τα πληρώνουνε, τι έχετε να μου πείτε ρε παιδιά;

Εγώ ερωτήσεις κάνω εδώ, τι έχετε να μου πείτε; Διότι εσείς με την ψήφο σας τους δίνετε το ΟΚ να μας αλλάζουνε τα φώτα. Τι έχετε να πείτε εσείς όταν αυτοί έχουνε τα ΣΔΙΤ απευθείας παραχωρήσεις παράδειγμα στο αεροδρόμιο, για να μην πάμε, που το παίζουμε και τεχνοκράτες. Θα πάρουνε το αεροδρόμιο ρε παιδί μου όπως γουστάρουνε το αντιλαμβάνεστε αυτό που σας λέω τώρα; Χωρίς μελέτη, προχθές που έγινε διαγωνισμός τους λένε, ακυρώνεται και πείτε μας λέει εσείς πόσο κάνει το αεροδρόμιο να το κάνετε εσείς. Ούτε καν δηλαδή το κόστος δεν βάζουνε και ρωτάω ρε Ταβερναράκη εσύ που είσαι τεχνοκράτης του δήμου, πώς το επιτρέπεις εσύ όταν σου αλλάζουνε τα φώτα και σου λένε, κάνε μου τη μελέτη να έχεις με τον κυβόλιθο τάδε και σωστά στο κάνουνε, πώς ανέχεσαι σαν Έλληνας πολίτης να δίνουνε το αεροδρόμιο και μετά να ψηφίζουνε ΠΑΣΟΚ;

Εξήγησέ μου το ρε γαμώτο, γιατί εγώ έχω δηλαδή πρόβλημα στο μυαλό μου δεν το καταλαβαίνω. Και απευθύνομαι σε εσένα, στον αδερφό μου, στο φίλο μου που ψηφίζουνε ΠΑΣΟΚ και ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, δεν το καταλαβαίνω. Και ξέρετε γιατί με ενοχλεί; Δεν θα με ενοχλούσε αν δεν είχα προσωπικά πρόβλημα, αλλά δεν πατάει στο γραφείο μου άνθρωπος και φταίει η πολιτική αυτή. Ποιος θα μου απαντήσει σε αυτά εμένα; Ποιος θα μου απαντήσει ρε παιδιά;

Εγώ το Τεχνικό Επιμελητήριο δεν το θέλω για να μου λέει συμφωνώ ή διαφωνώ, δεν με ενδιαφέρει αν συμφωνεί με την άποψή μου. Διαφωνώ όμως κάθετα ότι ο Πρόεδρος έχει 25 συμβούλους στη διάθεσή του για να μη μιλάει. Με ενδιαφέρει που σήμερα μιλούσε ο Στρίντζης, 25 συμβούλους έχει, δεν ξέρω συγγνώμη βρε παιδιά ο Σπρίτζης δεν ξέρω, και μάλιστα μου έλεγε..., σήμεραμίλαγα με τον Χριστόφορο που ήτανε εδώ, έφυγε από το Τεχνικό Επιμελητήριο γιατί δεν πληρώνεται και υπάρχουν εδώ παιδιά που δουλεύουνε 9 και 10 μήνες και δεν τους πληρώνουνε. Ε, δεν ντρεπόμαστε λίγο ρε παιδιά; Εγώ ντρέπομαι, διαχωρίζω όμως τη θέση μου με τη Διοικούσα Επιτροπή και με την Αντιπροσωπεία τη διαχωρίζω και ξέρετε τι κάνετε με τις ομάδες εργασίας που λέμε, προσλαμβάνετε στα εργασιακά πάρκινγκ με μέσω των επιτροπών, έναντι μισθών που δεν τους το πληρώνουμε. Ντροπή σας ρε συνάδελφοι, ντροπή μας, πρώτα εμένα, εγώ όμως διαχωρίζω τη θέση μου.

Πόσα άτομα δουλεύουνε από κάτω την έχω τη λίστα μέσα, πόσοι είναι πληρωμένοι; Και μία εργαζόμενη που διεκδίκησε τα λεφτά της, έβαλε δικηγόρο και τον πλήρωσε από τη τσέπη της. Να τη η κρίση, να τη η κρίση συνάδελφοι και θα σας έλεγα σύντροφοι αλλά δεν το λέω γιατί δεν βγαίνει το άτιμο, ο Χίτλερ του '28 ξέρετε πόσο είχε το κόμμα του; 4%, το '32 μετά την κρίση πήγε 43%, αυτό είναι που με ανησυχεί. Γιατί το αυγό του φιδιού μπορεί να γεννηθεί και από εδώ και εγώ ανησυχώ πάρα πολύ, ο χώρος μου ανησυχεί. Όταν ας πούμε βλέπετε την κατάσταση πως πάει και βγαίνει ο Έλληνας

Πρωθυπουργός και λέει θέλω δημοψήφισμα, όλοι σας καταλαβαίνετε, όλοι το καταλαβαίνουμε ρε παιδιά τι είναι. Πού θα πάει δηλαδή τελικά ακόμα για να δεχθούμε ότι αυτό το σύστημα που είτε λέγεται Παπανδρέου είτε Μπερλουσκόνι είτε Μέρκελ που για μένα και ο Παπανδρέου είναι πανέξυπνος και πολύ καλός στη δουλειά του και ας αφήσουμε τα Γιωργάκης ο χαζούλης, αυτά αλλού. Πολύ σοβαρός πολιτικός είναι και να σας πω και κάτι; Μάλλον ότι έχει δρασκελιά πολύ μεγαλύτερη από τους άλλους.

Είναι πολύ σοβαρός για την πολιτική που κάνει, και την ακολουθεί πιο καλά και από τον πατέρα του. Εγώ όμως είμαι αντίθετα σε αυτόν, όχι γιατί είναι χαζούλης, γιατί είναι πολύ καλός και ο Βενιζέλος δεν είναι ότι δεν ξέρει, όπως και ο Αντώνης ο Σίγμα, πολύ καλά ξέρουνε, ο Σαμαράς, που μας κοροϊδεύουνε από την άλλη ότι αυτός τάχα μου θα μπορούμε το κόμμα του και θα μας διώξει από την κρίση. Δεν θα μας διώξει ρε συνάδελφοι από την κρίση γιατί; Δεν είναι θέμα προσωπικής ικανότητας, προσωπικής ικανότητας θα ήταν να μας πάει χειρότερα, αλλά καλύτερα δεν μπορεί. Δεν μπορείς να μπεις στη θάλασσα και να βγεις στεγνός, δεν γίνεται.

Εμείς λοιπόν τι προτείνουμε; Εμείς λέμε ότι εντάξει ρε φίλε μου λέει και τι λέτε εσείς αφού στον καπιταλισμό δεν λύνονται τα προβλήματα, ναι δεν λύνονται, δεν λύνονται. Και αυτό είναι αλήθεια δεν λέμε ψέματα, δεν μπορεί ο καπιταλισμός γιατί θέλουνε να λύσουνε τα προβλήματά τους, όταν βλέπετε στην Αμερική μέσα στην καρδιά, στο υπογάστριο του καπιταλισμού και κάνουνε δηλώσεις και λένε ότι κύριοι φτάνει, θέλουνε να λύσουνε αλλά δεν μπορούνε γιατί; Γιατί είναι η φύση του αυτή.

Εσύ ρε Μανόλη μπορείς να σφάξεις ένα παιδί; Δεν το σφάζεις, ο άλλος όμως ο μισθοφόρος που τον χασισώνουνε το κάνει. Ο Αμερικάνος βομβαρδίζει αυτή τη στιγμή στη Λιβύη, τώρα, τώρα μην νομίζετε ότι έχει σταματήσει, γιατί είναι η φύση του, δεν είναι κακοί ή καλοί άνθρωποι, είναι η φύση του συστήματος μέσα από την οποία γίνεται. Και εμείς που

βοηθήσαμε σε αυτή την κατάσταση, θεωρώ ότι έχουμε ιστορικές ευθύνες.

Τι λέμε λοιπόν εμείς για να μην κοροϊδεύουμε κανέναν, αυτό το σύστημα λοιπόν δεν μπορεί να σου λύσει τα προβλήματα, μπορεί όμως με την πάλη του ο κόσμος και εδώ ερχόμαστε τώρα στο δια ταύτα. Μπορούμε πρώτον να τους κόψουμε τον τσαμπουκά, όπως έγινε προ καιρού στην Αθήνα, που οι Κυβερνήτες δείξαν όμως τη στάση τους αγαπητοί συνάδελφοι και κατεβάσανε πλέον οργανωμένους μισθοφόρους αστυνομικούς και σκοτώσανε τον κόσμο.

Εγώ δεν το λέω για να φοβίσω, αλλά έχω το νου μου περισσότερο. Αν αντισταθούμε συνάδελφοι στη βάση των προβλημάτων και όχι ιδεολογίας, θα φοβηθείς πούμε ο Ινιωτάκης και ο κάθε Ινιωτάκης, θα πει έλα εδώ, τι γίνεται εδώ; Εδώ ο κόσμος αντιδρά, τι θα κάνει αυτός που είναι Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας; Θα φάει ένα παγωτό, τι θα κάνει; Γιατί θα αντισταθούμε όλοι και θα πούνε πάνω, ξέρετε κάτι; Εδώ ξεξυπνήσανε και τι ζητάμε ρε παιδιά απλά πράγματα, απλά πράγματα, απλά πραγματάκια ζητάμε, τα οποία για τον καπιταλισμό είναι τεράστια.

Πρώτον εμείς τι λέμε; Να μην πληρώσει ρε παιδιά κανείς τα χαράτσια, αυτό προτείνουμε, δύσκολο είναι, το ξέρω ότι είναι δύσκολο, αλλά όμως είναι δεν μπορείς και να θες να αυτοκτονήσεις και μετά άμα δοκιμάσεις από τον αστράγαλο να πνίγεις, δεν γίνεται. Να αντισταθούμε, πρώτον δεν πληρώνουμε τα χαράτσια, έχουμε γράψει και εδώ πέρα 30 αιτήματα, εδώ, τα λέμε 30 χρόνια. Είμαι σίγουρος ότι άμα σας τα διαβάσω ένα – ένα αποκλείεται να μην συμφωνήσετε, όλοι συμφωνείτε. Αυτά τα οποία γράφουμε εδώ λέμε π.χ. για την Τράπεζα Αττικής, για το ΤΣΜΕΔΕ, πείτε μου ρε ένας από εδώ ποιος δεν συμφωνεί με αυτά που λέμε, ότι να μας φέρουνε πίσω τα κλεμμένα, από το '50 τα δίνουνε χωρίς τόκους. Είμαι σίγουρος ότι το πιστεύετε καλύτερα από μένα, ένα αυτό.

Δεύτερον, λέμε να γίνει η ρεμούλα του ΤΣΜΕΔΕ να βγει στην επιφάνεια, κανείς..., από σας τα έχουμε ακούσει πιο

πολύ, γιατί εσείς με το να είσαστε στο μηχανισμό μέσα, προφανώς να ξέρετε και πιο καλά τι γίνεται.

Τρίτον, λέμε ότι να μπούμε στη διαδικασία να φύγουμε από την Τράπεζα Αττικής και να μη μετοχοποιούμε τα λεφτά μας, να μην είναι στον τζόγο, διαφωνεί κανείς; Εσείς τα λέτε και εσείς. Λέμε λοιπόν να τα διεκδικήσουμε τώρα όμως όχι αύριο, τώρα. Δηλαδή ο Αντιπρόεδρος της Τράπεζας της Αττικής που είναι και Πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ, πει έλα εδώ συνάδελφε, ποιος νομίζεις ότι είσαι; Πού τζογάρεις τα λεφτά μας; Μα γιατί ρε παιδιά δεν του το λέμε; Αυτό μπορεί να γίνει τώρα.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Σε αυτό είναι αργά.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Δεν είναι καθόλου αργά Γιάννη γιατί..., πρόσεξε τι λέμε τώρα, λέμε, είναι άνεργος ο μηχανικός..., όποιος είναι άνεργος και πιστοποιείται εύκολα να μειωθούν τα τιμολόγια του 30% ή και 50% και να πληρώνει το μισό απ' ότι πληρώνουμε και να μην πληρώνουμε στο ταμείο ούτε για τα φάρμακα, διαφωνείτε σε αυτό;

Εγώ θέλω, τα λέω μία – μία και να μου πείτε, όπου διαφωνείτε την τραβάω πίσω.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Θα σου απαντήσω γιατί, θα σου απαντήσω, κατά τη γνώμη μου, εγώ δεν θέλω να λύσω παιδιά τα προβλήματα κανενός. Εγώ προσπαθώ..

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Άνεργος ποιος είναι;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Θα σου πω, θα σου πω, περίμενε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ συνάδελφε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ειλικρινά εγώ ούτε τα ξέρω όλα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ούτε τα ξέρω όλα, ναι, ούτε θέλω να πείσω κανέναν, εγώ πρώτα – πρώτα θέλω να πειστώ εγώ, έχουμε συμφωνήσει με τον Κώστα και η παράταξή μου να πειστούμε και μετά να τα βρούμε και όπου κάνω λάθος.

Πώς ορίζεται ο άνεργος; Εμείς θεωρούμε ότι είναι πολύ εύκολο να οριστεί ο άνεργος, αλλά άμα θέλεις να είναι και θέμα συζήτησης. Π.χ. όταν δηλώνει μηδέν εισόδημα, ε, τι στο διάολο είναι; Άμα δεν έχει δελτίο παροχής, άμα δεν έχει τζίρο τι είναι δηλαδή;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Κάτσε, κάτσε τώρα συνάδελφε διότι αλλού και εγώ σου λέω ότι έχουμε εδώ πέρα, δεν είναι της ώρας, θα σου το διαβάσω πώς μπορεί να πιστοποιηθεί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε προτάσεις.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Προτάσεις, λέμε, αρνούμαστε να δουλεύουμε με εργασιακές σχέσεις του μεσαίωνα, ούτε δελτίο παροχής, θέλουμε δουλειά σταθερή και μόνιμη με τους μηχανικούς. Και μάλιστα επειδή μας λένε μονεταριστές, προτείνουμε 2.100 κατώτερο μισθό για τους μηχανικούς, να πως απαντάω εγώ στην Ειρήνη. 2.100 λέμε και αυτό θα σου πω, θα σου πω ρε Μανόλη πώς θα γίνει, αυτό το πράγμα για να βγει κάτσανε άνθρωποι..., όχι φίλε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παιδιά, συνάδελφοι.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Μανόλη θα σου απαντήσω μετά, ξέρεις μόνο, ένα πράγμα θα σου πω, ένα πράγμα, ότι μόνο από ένα πόσα έχει πάρει η πώς την λένε αυτή που έχει τα χρυσάφια μια εταιρεία; Μόνο από αυτή να παίρναμε το 30% από τα κέρδη της, θα μπορούσε να διπλασιαστούν οι συντάξεις και να πάμε στο 30%, αλλά για να γίνει αυτό που λέω εγώ, αυτά που φαίνονται βουνό που δεν είναι, που είναι απλές διεκδικητικές πράξεις δηλαδή, να διεκδικώ ρε παιδί μου τόσο, τι χρειάζεται μπορεί να το πιστέψουμε και να το διεκδικήσουμε και να δούμε για παράδειγμα τα κέρδη των τραπεζών πως είναι 400% κάθε εξάμηνο στην κρίση και εμείς δεν μπορούμε να έχουμε, εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχουνε λεφτά πάρα πολλά.

Πρόταση ακούτε τώρα να δείτε, δεν μπαίνω τώρα στα πτυχία και στην άδεια εξάσκησης επαγγέλματος κ.λ.π., δεν ξέρω αν ξέρετε καθόλου για τους τεχνικούς ασφαλείας παιδιά, θα σου πω ένα παράδειγμα συγκεκριμένο τώρα, εγώ τυχαίνει να ασχολούμαι με αυτό το θέμα. Είναι μία από τις μεγαλύτερες παγίδες που έχουνε στήσει οι μεγαλοβιομήχανοι για ότι και ατύχημα και να γίνει να την πληρώνουν τα θύματα οι μηχανικοί. Έναντι αστείων αμοιβών νομίζω ότι ο Ζαχάρης μπορεί να σας απαντήσει έτσι;

ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ: Μην πας.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εμείς τι λέμε, όχι φίλε δεν είναι έτσι μην πας, δεν κατάλαβα δηλαδή, άμα βγάλουμε και σου πούνε ότι η αμοιβή σου ας πούμε για την άδεια είναι 30 ευρώ θα του πεις δεν την κάνω; Όχι ρε Μανόλη διεκδικούμε μισθούς αξιοπρέπειας και τι λέμε; Να γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε ο μηχανικός και να αμείβεται, να είναι ελεύθερος να κάνει τη δουλειά του και να καταργηθούν οι εταιρείες οι EXIT περιβόητες οι οποίες έναντι 30 και 40 ευρώ αφού βάνουμε τους μηχανικούς και δουλεύουνε για 5 και για 10 ευρώ ανά εργοστάσιο, ναι Μανόλη έτσι είναι. Έτσι είναι ο καπιταλισμός, είναι απάνθρωπος και βάρβαρος και το ξέρουμε.

Είναι τόσα πολλά τα πράγματα ας πούμε τα οποία θα μπορούσαν να γίνουνε, λέμε για τις άνεργες γυναίκες, για τις έγκυες γυναίκες, αιτήματα. Εδώ πέρα, να είναι 400 μέχρι και για το κάθε παιδί και για τα έξοδα, για την παιδεία, για την υγεία, για τις παροχές που μπορεί να έχουμε.

Όμως ρε συνάδελφοι προσέξτε να δείτε, φαντάζομαι ότι παρόμοιες προτάσεις μπορεί να κάνουν οι συνάδελφοι ακόμα, όλοι εδώ πέρα, σαν προτάσεις. Το θέμα ποιο είναι; Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, να μάθουμε να σεβόμαστε πρώτα τους εαυτούς μας και μετά να βγούμε να μιλάμε και να λέει ας πούμε ο κάθε συνάδελφος αυτό γίνεται ή δεν γίνεται. Μα γιατί ρε παιδιά δεν γίνεται; Όταν δηλαδή σου λένε, μόνο θα σου πω κάτι; Λέει η Κυβέρνηση τούτη εδώ, ότι η προηγούμενη λέει Κυβέρνηση σε τρία – τέσσερα χρόνια έφαγε 180 δις. Βρε σεις μα κατέχετε ήντα είναι 180 δις; Αν τα κάνεις 50άρικα θα κρουφτεί η Κρήτη όλη, ποιος τα έφαγε αυτά τα λεφτά; Και με αυτά τα 180 δις που λέει ότι έφαγε η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και άλλα 500 δις που έφαγε του Παπανδρέου ο γιος, πού πάνε; Αυτά να τους πάρουμε το $\frac{1}{4}$, το $\frac{1}{5}$ ξέρετε πόσο θα αυξηθούν οι μισθοί μας;

Και αντί λοιπόν να τους πούνε φέρτε ρε παιδιά κάτι από αυτό που πήρατε, τι κάνουνε; Παίρνουν από την Ειρήνη τα 500 ευρώ. Και λένε από τον συνταξιούχο, έπαιρνες 500; Τι λες ρε κουμπάρε, 300 θα πάνε και θα πληρώσεις και το χαράτσι της ΔΕΗ. Αυτό ρε παιδιά οι Τούρκοι δεν το κάνανε, αυτό όμως προσέξτε για να μην μπούμε σε εθνικισμούς Τούρκος και Βούλγαρος, γιατί εγώ προσωπικά έχω γνωρίσει Τούρκο κομμουνιστή – θα σας το εκμυστηρευτώ αυτό – που αγαπούσε πιο πολύ την Ελλάδα λόγω του πολιτισμού και της ποίησής της, φαντάζομαι πιο καλά από μένα. Και έλεγε ότι τα έβαζε με τους Τούρκους γιατί καταπατήσανε την Τουρκία. Σας το λέω και αυτό. Σε όλο τον ευρωπαϊκό κόσμο τα ίδια γίνονται δεν το βλέπετε; Στην Ιταλία δεν βλέπετε τι γίνεται ρε παιδιά με αυτόν τον αλήτη τον Μπερλουσκόνι που έχει; Πόσα έχει φάει και τι κάνει;

Δηλαδή τι θέλω να πω; Για να μην τα πολυλογώ και κλείνω. Δεν θέλω να κοροϊδεύω κανέναν, όμως αν δεν πάρω απάντηση στα ερωτήματα, στα απλά ερωτήματα που θέτουμε, θεωρώ ότι είναι κοροϊδία και μάλλον συνειδητή προσπάθεια αποπλάνησης. Εγώ θέλω να απαντηθούνε αυτά τα λίγα ερωτήματα, είναι στη διάθεσή σας για οποιοδήποτε θεωρητικό θέμα, δεν το έβαλα επίτηδες, γιατί δεν μου αρέσει να κάνω αντιπαράθεση, ούτε να δείχνω τις καμπύλες του Keynes, ούτε να μιλήσω για την μαρξιστική οικονομία, άσε το αυτό.

Δεν μπορώ όμως να δεχθώ με τίποτα παιδιά, ότι οι μισθοί έχουνε πάει εκεί που έχουνε πάει και απ' ότι φαίνεται με το νέο αυτό που ψηφίσανε τώρα πώς το λένε το τέτοιο, ανάθεμά με αν δεν πληρώνετε για να δουλεύετε στο δημόσιο. Μην γελάτε παιδιά, θα πληρώνετε για να πηγαίνετε, ναι νομίζεις ότι δεν τα ξέρουνε, όπως στην Αμερική τώρα για να βάλεις λεφτά στην τράπεζα πληρώνεις, γιατί ξέρεις τι σου λένε; Αν δεν τα βάλεις θα το πούμε στους κλέφτες και θα έρθουν να στα πάρουνε. Και θα μας δίνεις 5% για να σου τα φυλάξουμε αυτά τα λίγα που έχεις.

Και όλα αυτά συνδέονται, και κλείνω με αυτό, με την επιθετικότητα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ:

Συνάδελφε να

ολοκληρώσεις.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ:

Ένα μόνο νούμερο θα σου πω για να δεις τα λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ:

Παρακαλώ να ολοκληρώσεις συνάδελφε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ:

5,5 εκατομμύρια δραχμές έκανε Βουλευτής του ελληνικού κοινοβουλίου, ρώτησε τον Υπουργό, ότι κάθε ημέρα που περνάει, κάθε μέρα και τη Δευτέρα και τα Σαββατοκύριακα, πληρώνουμε 5,5 εκατομμύρια ευρώ μόνο για τις Νατοϊκές εκστρατείες, δηλαδή 365 επί 5,5 πόσο κάνει; 2

δισ και κάτι, 2 δισ, δηλαδή το 1/3 της δόσης μόνο για τα Νατοϊκά στρατεύματα.

Ε, εγώ σας είπα, επειδή λοιπόν η Κυβέρνηση ότι άμα θέλει να κάνει το κάνει γι' αυτό και άλλαξε τους στρατηγούς σε μια βραδιά με τέτοια κρίση, εμείς λοιπόν τι λέμε; Δεν τσιμπάμε, δεν φοβόμαστε, δεν κωλώνουμε, διεκδικούμε τώρα πραγματικά να γίνουνε εκλογές, να αποφασίσει ο λαός, αλλά συγχρόνως όμως διεκδικούμε τα αιτήματα αυτά που διαβάζουμε που είναι σε αντίθεση με την πολιτική που υπάρχει.

Σας ευχαριστώ.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Πώς θα συντονίσουμε τη δράση μας;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Θες να απαντήσω πως θα συντονίσουμε τη δράση μας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν, μετά, μετά θα απαντήσεις συνάδελφε, έτσι και αλλιώς θα σου δοθεί η ευκαιρία, θα γίνουν ερωτήσεις.

Η επόμενη εισήγηση από την ΑΜΑΚ, εισηγητής ή εισηγήτρια ποιος είναι; Συναδέλφισσα Σφακιανάκη.

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: Θα μπορούσα βέβαια και να συμφωνήσω σχεδόν με όλα όσα είπε ο Κώστας, όμως η εισήγηση η οποία είναι δσέλιδη γράφει και μερικά άλλα, που δεν μας τα είπε και που εμένα αυτά είναι που με τρομάζουνε.

Θεωρώ έτσι ένα πολύ μεγάλο προσόν της εισήγησης αυτής το ότι αναδεικνύει το γεγονός, ότι ορισμένα διλλήματα που κυριαρχούνε σήμερα, μπορεί να είναι ενδιαφέροντα και σημαντικά για τη χώρα μας, όπως είναι το μέσα ή έξω από το ευρώ, αλλά άμα το καλοσκεφτείς στην πραγματικότητα υπάρχει κόσμος που υποφέρει και περνά άσχημα και εκεί που είναι μέσα στο ευρώ και εκεί που δεν είναι. Άρα ότι και πέρα από αυτό, υπάρχουν πολύ σοβαρά διλλήματα που

αναδεικνύουν ακόμα πιο βαθιά, το πόσο το πρόβλημα είναι συστημικό.

Από την άλλη τη μεριά όμως με αναστάτωση το γεγονός, ότι υπάρχει εδώ μέσα και διατυπώνεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα, το οποίο υπερβαίνει το χώρο και τη συζήτηση την οποία κάνουμε και που εγώ τουλάχιστον για πρώτη φορά διαβάζω και που περιγράφει πως θα είναι η χώρα μας, πως προτείνεται να είναι η χώρα μας μέσα από μια τέτοια αλλαγή. Και πάλι θα συμφωνήσω ότι, είναι καλό πράγμα ο κεντρικός σχεδιασμός, και εγώ θα το έλεγα, αυτό όμως που δεν κάνω πράγμα είναι η τόση συγκεντρωτική εξουσία και η κατεύθυνση που παίρνει αυτή η εξουσία. Δηλαδή έχω ακούσει και την τηλεόραση αυτό τον καιρό και από άλλους και όχι μόνο από το χώρο του ΚΚΕ, και αναδεικνύουν ότι η χώρα είναι πλούσια, επειδή έχει πολύ ορυκτό πλούτο. Επειδή μπορούμε να διαχειριστούμε μόνοι μας και χωρίς εξαρτήσεις τα πετρέλαια, το χρυσό.

Ακόμα γράφει εδώ μέσα μια, να εκμεταλλευτούμε τη γεωπολιτική θέση της χώρας μας, ιδιαίτερα σε αυτή τη φάση της όξυνσης των αντιθέσεων, για το θέμα των μεταφορών. Δηλαδή θα περίμενα αυτά όλα τα χειρότερα, τα οποία συμβαίνουν ή θα συμβαίνουν αν αλλάξουμε έξω από τη χώρα μας, να τα αμφισβητούμε και αυτά, γιατί εγώ δεν θέλω μία λαϊκή εξουσία που να βγάζει το χρυσό και να το πουλάει ακριβά και να φτιάξει το λιμάνι στο νότο και να κάνει μία επικερδή συνεργασία με τους Κινέζους. Πολύ περισσότερο δεν μπορώ να δεχθώ ότι αν θέλω να αγωνιστώ για όλα αυτά τα ζητήματα, τα οποία σωστά έθεσε ο Κώστας, πρέπει να ενταχθώ οπωσδήποτε στο ΠΑΜΕ.

Παρόλα αυτά θα συνεχίσω λέγοντας τι εμείς είναι αυτό που νομίζουμε και που σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό συμπίπτει με αυτά που ακουστήκανε και το τι εμείς προτείνουμε. Λέμε ότι η ΑΜΑΚ υπάρχει από το 2000, από τότε που υπάρχει αλλά και οι χώροι που τη συνθέσανε, πιστεύουνε ότι από τη δεκαετία του '80 δεν πήγαμε καλά. Από τη μεταπολίτευση δεν πήγαμε καλά. Επειδή στη ζωή

υπάρχουν διάφορα άσπρα, μαύρα, γκρίζα, χωρίς να παρανοηθώ ότι η λύση την οποία προτείνω είναι η Κεϊνσιανές λύσεις που ακολουθηθήκανε μετά από τον πόλεμο για γνωστούς λόγους και επειδή ο κόσμος ήταν ζορισμένος από τον πόλεμο και επειδή υπήρχε το αντίπαλο δέος το ανατολικό μπλοκ και όλα αυτά τα πράγματα.

Χωρίς λοιπόν να θέλω να πω, ότι αυτή η κοροϊδία που ασκήθηκε όλα εκείνα τα χρόνια, ότι πρέπει να επανέλθουμε σε αυτή, όμως από την άλλη τη μεριά έχει μία διαφορά με το σήμερα. Το ότι βήμα – βήμα αυτά τα πράγματα, αφού στηθήκανε προσπαθήσανε να χτυπηθούνε, αυτό είναι ένα γεγονός. Στην Ελλάδα που δεν κάτσανε ποτέ στην ουσία, που στην ουσία με επιχείρημα τάχα μου ότι είμαστε ψωροκώσταινα το κράτος ασκούσε πάντα μία τακτική ανεξαρτήτως κυβερνήσεως, το έχω ξαναπεί εδώ, ότι κάντε ότι γουστάρετε, κλέψτε, αυθαιρετείτε, κάνετε, δείχνετε, αυτό-οργανωθείτε αλλά, με την κακιά έννοια, και εγώ θα κάνω τα στραβά μάτια για να μαζεύω ψήφους, αυτό το καθεστώς έθρεψε αυτό το χάλι στο οποίο φτάσαμε. Και βέβαια ήρθαν να κάτσουνε πάρα πολύ ωραία και να ενωθούνε, οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που αναπτυσσότανε μετά.

Άμα πάμε στο χώρο μας άπειρα τα παραδείγματα, ήδη το πισωγύρισμα που έγινε τη 10ετία του '80 σε όλο αυτό τον πλούτο στα πολεοδομικά θέματα που είχε αρχίσει να ανεβαίνει τη 10ετία του '60. Που άρχισαν αμυντικές πολιτικές, πως θα κάνουμε πολεοδομικές μελέτες μόνο και μόνο για να μαζέψουμε τα αυθαίρετα, τα οποία δεν είχαμε φροντίσει θεσμοθετώντας υπάρχουσες μελέτες να μην αναπτυχθούνε.

Το γεγονός ότι παρακολουθούσαμε μια – μια, ένα – ένα φορέα του δημοσίου, να ψάχνει να γίνει πιο ευέλικτος, ένα – ένα να βγαίνουν τα Προεδρικά Διατάγματα για να μπορέσουνε να δώσουνε αυτή την επιθυμητή ευελιξία, δηλαδή πως περνούσαμε στην ιδιωτικοποίηση, συν βέβαια τα τελευταία χρόνια αυτά που είπε ο Κώστας, οι ανοιχτές ιδιωτικοποιήσεις πια.

Πώς δυσφημιζόταν το δημόσιο, πώς κανείς δεν τολμούσε να το αγγίξει όπως έλεγε και γέρος Καραμανλής, γιατί αυτό θα σήμαινε ότι δεν θα ξανάβγαινε, πώς το αφήσανε να ξεπέσει, πώς το γεμίσανε με ρουσφετολογικές προσλήψεις, πώς ενισχύανε τη δυσαρέσκεια του κόσμου, για να έρχονται να λένε μετά ότι εδώ χάρω η Σοβιετία φταίει, ποια Σοβιετία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε συνάδελφοι, μη μιλάτε.

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: Είδαμε το ΤΕΕ να συνεργάζεται απόλυτα και δεν το κάνανε αυτό τα Επιμελητήρια τα περιφερειακά μέχρι μια εποχή, είδαμε να μας λένε από τη 10ετία του '90 ότι τάχα μου, δεν γινότανε αλλιώς, παρά να μαζευτεί όλη η δραστηριότητα στο κέντρο. Το ίδιο έκανε και ο Πειραιάς, ότι έκανε ο Πειραιάς απ' ότι θυμάμαι έκανα 18 χρόνια στο λιμάνι που ήθελε να γίνει ανταγωνιστικός..., στο καλό.

ΣΩΜΑΡΑΚΗΣ: Καλή δύναμη.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Καλή συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Στο καλό, στο καλό συνάδελφε. (αλλαγή κασέτας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αφού χαιρετίσαμε το συνάδελφο το Σωμαράκη, συναδέλφισσα Σφακιανάκη συνέχισε.

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: Λέω για το πώς περνούσε η λογική της μεγέθυνσης. Ο Πειραιάς για να είναι ανταγωνιστικός έπρεπε να ανταγωνίζεται το Ρότερνταμ, έπρεπε δηλαδή να ανταγωνίζεται ένα λιμάνι με μια τεράστια ενδοχώρα, σε μια χώρα με άλλα χαρακτηριστικά, σε μια Ευρώπη η οποία είχε βιομηχανία, ενώ εμείς δεν είχαμε και όσοι είχαμε βέβαια την κλείσαμε.

Με την ίδια έννοια περνούσε η λογική μέσα από τους φορείς και από το Τεχνικό Επιμελητήριο, ότι μεγάλα γραφεία, μεγάλες κατασκευαστικές, πόσο μεγάλες; Μέχρι να φτάσουνε εκεί που ξέρετε, να έχουνε σχεδόν το 90%, 85-87 δεν ξέρω πόσο είναι όλοι της ύλης της χώρας και να μην τους φτάνει. Και να χρεοκοπούν και να κλείνουνε ακόμα και αυτοί.

Με την ίδια έννοια δεν την ήθελε λέει την εντοπιότητα η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση τάχα μου δεν την ήθελε την εντοπιότητα από το '90, μπορεί αυτό να είχε πολιτικά στο μυαλό της, όμως πολιτικά επικοινωνούσανε και τα μεγάλα μελετητικά γραφεία του κέντρου που επικοινωνούσανε με το ΤΕΕ και που προσπαθούσε να περάσει ζητήματα τα οποία δεν λέγανε καν οι οδηγίες. Γιατί και η Ευρώπη στα επίσημα κείμενα έλεγε ότι, είναι κορμός της οικονομίας η μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Μικρομεσαίες τώρα έχει σημασία όχι αν είναι μικρότερης οι δικές μας απ' ότι είναι της Ευρώπης όπως λέγεται κατά κόρον, αλλά τι ρόλο παίζουνε μέσα στο όλο σκηνικό των ελληνικών μεγεθών; Γιατί τα ελληνικά μεγέθη είναι όλα μικρά και η σύνθεσή τους είναι δύσκολη και θέλει τίμιες και στιβαρές πολιτικές για να γίνει. Και θέλει πρόσθετους κανόνες και θέλει πρόσθετες υπηρεσίες να υπηρετηθούνε.

Αυτά όλα όμως τα λέγαμε πάρα πολύ λίγοι, δηλαδή πραγματικά δεν ήταν στο μυαλό κανενός, είδαμε σταδιακά όλα αυτά τα πράγματα θα θεωρούνται έως και φαιδρά, εξαιρετικά μειοψηφικά, δηλαδή σχεδιάζαμε και προσπαθούσαμε με όρους διεθνείς. Και αυτό ήρθε όντως να επιταθεί με την αξιοποίηση της κρίσης, γιατί είναι η κατ' εξοχή εποχή όπου κρίσεις ή οικονομικές είτε θεομηνίες είτε οτιδήποτε, αξιοποιούνται πάντα σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Δεν ξέρω αν διαβάσατε ότι το πρώτο μέτρο που πάρθηκε στην πλημμυρισμένη Νέα Ορλεάνη, ήτανε όχι να χτιστούν τα σχολεία ή να μεταφερθούνε αλλά να δοθούνε κουπόνια για τα ιδιωτικά σχολεία.

Ήδη είχε αναπτυχθεί μία συζήτηση, εγώ όταν σπούδαζα μάθαινα ακόμα και αυτό μαθαίνανε και οι συνάδελφοι εδώ

στην Ελλάδα, ότι η κατοικία αντιμετωπιζόταν ως κοινωνικό αγαθό. Αυτό μαθαίναμε εκείνα τα χρόνια στο Πανεπιστήμιο. Όχι μόνο δεν αναπτύχθηκε ποτέ η κατοικία σαν κοινωνικό αγαθό, αλλά σαν κατ' εξοχήν εμπορευματικό αγαθό, αλλά ενώ είχε ανοίξει συζήτηση ότι και η ενέργεια που ήτανε μία καινούρια ιστορία, μιλάω ιστορικά έτσι σε σχέση με το νερό ή κάτι άλλο, γιατί δεν υπήρχε πριν από μερικές 10ετίες χρόνια. Ότι και η ενέργεια θα έπρεπε να είναι κοινωνικό αγαθό.

Αντί λοιπόν να προχωρήσουν τα πράγματα πάνω σε αυτή τη συζήτηση, προχωρήσανε σε μια αντίθετη. Αυτό όλο που γινόταν στη χώρα μας όλα αυτά τα χρόνια εμείς το λέμε αντιαναπτυξιακή διαχείριση της ανάπτυξης. Γι' αυτό έχουμε καταναλώσει άπειρο χαρτί και άπειρο χρόνο και άπειρες λέξεις στο Τεχνικό Επιμελητήριο, για να δείξουμε ότι, αν τελικά αυτό που συμφέρει την Περιφέρεια είναι να αμφισβητηθεί αυτός ο τρόπος ανάπτυξης, θα έπρεπε σε κάθε θέμα ξεχωριστά και όχι μόνο θεωρητικά, ένα – ένα να τα πιάνουμε και όπου βλέπουμε ότι εκεί πάει το πράγμα, ότι το πράμα πάει στραβά, ότι δεν ωφελεί ούτε τους μηχανικούς, ούτε τον τόπο, ένα – ένα να τα χτυπάμε.

Χρόνια τώρα εγώ θα πω ένα παράδειγμα, το οποίο με τρελαίνει, την άνοιξη καταργήσανε το νόμο που προστατεύει τις ντόπιες επιχειρήσεις από τα πολυκαταστήματα. Μια νομοθεσία που υπήρχε μόνο στα νησιά, υπήρχε και στην Κρήτη, δεν ξέρω αν υπήρχε και σε άλλους τόπους στην περιφέρεια. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει πια τρόπος να μην ανοίξουνε εδώ πολυκαταστήματα, δεν θα περνάει από αυτή την περίφημη κρίση του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Όμως 1,5 χρόνο πριν, την προηγούμενη άνοιξη οι έμποροι στο Ηράκλειο βγάλανε ανακοίνωση τι καλά που θα γίνει το αεροδρόμιο στο Καστέλι. Πείτε μου τι περιμένανε; 400 στρέμματα ήτανε προορισμένα και είναι 22 χιλιόμετρα από το Ηράκλειο για να γίνουν ΙΚΕΑ, ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ, ιστορίες. Πώς γίνεται ένας φορέας που εκφράζει συμφέροντα φορέα να λέει, να χαίρεται που θα γίνει μια ώρα αρχύτερα αυτό που θα τον καταστρέψει; Μόνο αν σκέφτεται μόνο ιδεολογικά, κομματικά;

Πώς; Αυτό τώρα είναι τρελό πράγμα, το ίδιο πράγμα βγήκε και είπε το Επιμελητήριο το Εμπορικό, μέχρι να βγούνε προχθές οι μεγαλοξενοδόχοι που ξέρουνε ότι το διακύβευμα είναι ο μαζικός τουρισμός και τα charters να πούνε, μην το κάνετε ακριβό, γιατί θα καταστρέψετε τον τουρισμό. Οι μικροί όμως που εκφράζονται μέσα από το Επιμελητήριο δεν το είπανε.

Τα αντίστοιχα τα δικά μας τα ξέρετε, όμως εδώ πέρα τουλάχιστον υπήρχε μια πολύ μικρή δικαιολογία, ότι το Επιμελητήριο τούτο σκεφτότανε, είχε στο πίσω μέρος της κεφαλής του πολλοί από μας, όχι τη λειτουργία, αλλά την κατασκευή. Μόνο που είναι φθηνό, είναι λίγο και μιλάμε για υπεργολαβίες του χειρίστου είδους. Δηλαδή εγώ συνεχίζω να λέω ότι έχουμε απαίτηση να σκεφτόμαστε λίγο πιο φαρδιά και μακροπρόθεσμα, γιατί μέσα από ένα διαφορετικό πρότυπο ανάπτυξης, θα δουλεύαμε και πιο δίκαια και με πιο αξιοπρέπεια και πιο καθαρά, παρά ποιος θα προλάβει ας πούμε, ποιος θα προλάβει να μπει από τους 20 – 30 πόσοι θα είναι που θα προσλάβει η ΚΡΗΤΗ Α.Ε. Πόσοι θα είναι τελικά οι οποίοι θα πάρουν υπεργολαβία στο Καστέλι; Και μήπως θα είναι πάλι οι μεγάλες κατασκευαστικές και πάλι θα κλαίμε;

Το δεύτερο που λέμε είναι ότι σχέδιο υπήρχε και υπάρχει, δηλαδή αυτά όλα περί ανικανότητας, να και σε αυτό το θέμα συμφωνώ με το πώς το έθεσε ο Κώστας, όταν λέμε ότι γίνεται απορύθμιση που το είπαμε και στις εκλογές, δεν εννοούμε ότι δεν υπάρχει σχέδιο. Προφανώς το σχέδιο είναι η απορύθμιση, δεν είναι αντιφατικά αυτά τα πράγματα.

Εδώ πέρα είναι απαριθμημένα μερικά πράγματα τα οποία ήδη σας είπα, η απουσία εθνικού προγραμματισμούς, ο ρόλος των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, τώρα με το χρέος είδαμε πως είναι η διαφορά, πόσα πήραμε, πόσα χρωστάμε, με χοντρό λογαριασμό πια. Η πολιτική της κομματικοποίησης, η απαξίωση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας, στα πανεπιστήμια ο ρόλος τους, το τελευταίο νομοσχέδιο δίνει τη χαριστική βολή.

Και πάλι θα επιμείνω στο μοντέλο της προσέλκυσης μεγάλων επενδύσεων. Είχαμε αναλύσει πάρα πολύ καλά τη

σύνθετες τουριστικές επενδύσεις και το μοντέλο all inclusive τα έχει πει επανειλημμένα εδώ. Τώρα μπορούμε να σκεφτόμαστε τι σημαίνουν ακριβώς αυτές οι μεγάλες επενδύσεις στις ΑΠΕ και πάλι έχουμε πει, αλλά δεν έχουμε πει πολλά, εκεί και αν δεν έχει θέσεις εργασίας. Εκεί και αν δεν μένει κέρδος στη χώρα κατά την ώρα της λειτουργίας και βέβαια έχουμε την πολιτική ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, τις στρατηγικές υποδομές της χώρας, και βέβαια έχουμε αυτή τη φοβερή όξυνση των ανισοτήτων που χειροτερεύει κάθε μέρα και δυστυχώς έχουμε τη συνέχιση και ένταση της πολιτικής των επιδοτήσεων.

Δηλαδή αυτή τη στιγμή όσοι λένε ανάπτυξη, που στην ουσία εννοούνε στην βαθιά πλειοψηφία τους επιστροφή στην προηγούμενη ανάπτυξη, συνεχίζουν να θέλουνε πώς να επιστρέψουνε στο πριν, πώς δηλαδή να συνεχίσουμε να συντηρούμε ένα κρατικοδίαιτο ιδιωτικό τομέα, άλλη Σοβιετία αυτή, και να ενταθεί τελικά στο τέλος μια διαπλοκή, ανάμεσα σε άλλους χώρους. Αυτό το πράγμα θα δημιουργηθεί με αυτό τον τρόπο που γίνεται σήμερα. Η μεγάλη μερίδα καταδικάζεται σε φτώχεια, ανεργία και μετανάστευση και η διαπλοκή αλλάζει τόπους, όπου αναπτύσσεται.

Δεν θα πω τώρα, τα ξέρετε, μνημόνια, εφαρμοστικοί, όλα αυτά τα πράγματα ερήμην της κοινωνίας, ερήμην της χώρας σε βάρος της, μετακύλιση των βαρών ξέρετε σε ποιους και βέβαια αυτό το φοβερό όπλο, ότι κάθε φορά που κάποιος κινητοποιείται, κατηγορείται ότι βλάπτει το κοινωνικό σύνολο. Απεργούν οι λιμενεργάτες βλάπτεται ο τουρισμός, απεργούν οι μεταφορές βλαπτόμαστε όλοι, απεργούν οι γιατροί βλάπτονται οι καημένοι οι συνταξιούχοι, δηλαδή τελικά ποιο είναι το κοινωνικό σύνολο; Αν ένα πράγμα πάει στραβά με αυτή την ιστορία, είναι που δεν απεργούν όλοι αυτοί ταυτοχρόνως και που κατάφεραν να τους κάνουν χίλια κομμάτια, γιατί αν απεργούσαν όλοι αυτοί ταυτοχρόνως και με διάρκεια, θα είχαμε ίσως καθαρίσει πολύ πιο γρήγορα από αυτή την Κυβέρνηση και θα συνεχίζαμε με όλες τις άλλες που

θα θέλανε να κάνουν τα ίδια. Αλλά αυτό είναι το πράγμα που μας καθυστερεί, όλος αυτός ο κατακερματισμός.

Επίσης έχουμε μια αμφιβολία στο να μπορούμε αυτή τη στιγμή να διατυπώνουμε αιτήματα, τα οποία ανταποκρίνονται στην προηγούμενη εποχή. Όχι γιατί δεν ισχύουν πια, αλλά γιατί νοιώθουμε πάρα πολύ άσχημα που απεργήσανε οι πάντες σε αυτή τη χώρα εκτός από τους μηχανικούς. Ανεξάρτητα αν τελευταία στιγμή βγήκε στην ιστοσελίδα του ΤΕΕ ότι απεργούμε, οι απεργοί που βγήκαν στους δρόμους είναι σίγουρο ότι δεν βγήκαν επειδή το διαβάσανε. Στην Αθήνα η κατάσταση είναι τραγική, ακόμα και όταν κληθήκανε επισήμως και λίγες μέρες πριν, δεν καταφέρανε να μαζευτούνε, να σηκώσουν ένα πανό. Είναι αυτή η αυταπάτη που συνεχίζει να καλλιεργεί το ΤΕΕ και με κύρια ευθύνη του Προέδρου του, ότι τελικά εμείς έχουμε τα κονέ μας, θα τακτοποιήσουμε τα ζητήματα, περνάμε και μερικά πράγματα σε όφελός σας και από 'κει και πέρα κάτσετε ήσυχοι μην αντιδράτε, είμαστε και κυριλέ. Πώς θα συντονιστούμε λέει; Άλλοι πώς συντονίζονται δηλαδή;

Εμείς παρόλα αυτά πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρχει λύση, αυτή η λύση έχει βέβαια σαν βασική προϋπόθεση ένα συνολικό σχεδιασμό για την χώρα, που θα παίρνει υπόψη τα χαρακτηριστικά της όσο και τα πολύ μεγάλα συγκριτικά της πλεονεκτήματα. Που θα βάζει στα αλήθεια στο τραπέζι με όρους πολιτικής οικονομίας και κοινωνία και περιβάλλον και οικονομία και όχι η βιωσιμότητα θα έχει καταντήσει να εννοεί τη βιωσιμότητα της οικονομίας και μάλιστα οικονομίας που αφορά συγκεκριμένους.

Μια τέτοια λύση δεν μπορεί να προκύψει παρά από κάποιους που την πιστεύουνε, δεν μπορεί να προκύψει από κάποιους που θέλουνε να γυρίσουμε στα παλιά ή από αυτούς που επιμένουν ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Γιατί ο περισσότερος κόσμος και αυτό είναι το πρόβλημα σήμερα, νομίζει, τον έχουν κάνει να πιστέψει, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος και πιστεύουμε ότι οι μηχανικοί έχουνε να παίξουνε πολύ σημαντικό ρόλο και στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση

μιας τέτοιας λύσης. Αλλά βάζοντας μπροστά αυτά που μάθανε, αυτά που μάθανε στο Πανεπιστήμιο, όχι αυτά που μάθανε από 'κει και ύστερα μετά που αποφοιτήσανε και αυτά που ζούνε όλα αυτά τα χρόνια.

Γι' αυτό σας έχουμε πει ξανά, η πρόταση μας είναι, πρέπει να αποστασιοποιηθούμε τελείως από αυτό το πρότυπο ανάπτυξης και από όσα γίνονται σήμερα στη χώρα μας. Πρέπει να ανατρέψουμε αυτή την Κυβέρνηση και οποιονδήποτε άλλο κάνει παρεμφερή πράγματα. Δεν αμφισβητεί δηλαδή τη ρίζα του κακού, πρέπει να πάρουν πρωτοβουλίες, πρέπει να ενωθούμε με τον κόσμο, με τους άλλους επιστημονικούς φορείς, να μην πιστέψουμε, να μην μας πάρει από κάτω ο φόβος, η καταστροφολογία και να δούμε πως τελικά μπορεί να προκύψει μέσα από όλα αυτά, κάτι άλλο από αυτό που έχουμε βιώσει μέχρι σήμερα. Χωρίς αυτό δεν πρόκειται να λυθούν τα προβλήματα μας, αυτό είναι το μόνο που μπορούμε να κάνουμε και για να ζήσουμε και για να είμαστε αξιοπρεπείς.

Απ' όσα είπα, νομίζω ότι προκύπτει αβίαστα το τι θα ζητούσα να εκφράζεται και μέσα από την τρίτη εισήγηση, θα τα πούμε και στη συνέχεια, αλλά πρέπει συνάδελφοι και το λέω από την αρχή, για την τρίτη εισήγηση, πρέπει να είμαστε πολύ πιο συγκεκριμένοι. Δεν γίνεται πια γενικολογώντας να περπατήσουμε, πρέπει να πάρουν το θάρρος, να τα πιάσουμε να τα βάλουμε ένα – ένα κάτω και να δούμε, υπάρχει κοινός τόπος; Υπάρχουν κοινά πράγματα που μαχόμαστε και πώς τα μαχόμαστε; Τι κάνουμε γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία και πάμε στην τρίτη εισήγηση από την πλευρά της ΠΑΣΚ, εισηγητής ο συνάδελφος Χαρωνίτης; Ωραία, έχεις το λόγο.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Συνάδελφοι καλησπέρα.

Στη διάρκεια των τελευταίων δύο χρόνων τα μέλη μας μαζί με όλη την ελληνική κοινωνία έχουμε γίνει μάρτυρες ενός εκβιαστικού μετασχηματισμού, που συντελείται σε όλα του τα

πεδία της προσωπικής και συλλογικής πραγματικότητας και έχει επιβάλει με διαρκείς και επαχθείς νομοθετικές ρυθμίσεις και πρακτικές, ένα απόλυτα δυσμενή παραγωγικό και κοινωνικό καταμερισμό, σε βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Καλώς ή κακώς οδηγούμαστε πλέον και σε εξελίξεις απ' ότι λένε και στα κανάλια και όλα τα συναφή, μάλλον την Παρασκευή θα μας προλάβουνε όλα αυτά που συζητάμε τώρα. Πολλά πράγματα μπορούν να ειπωθούν, θα πρέπει όμως να καταλάβουμε όλοι ότι δυστυχώς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε συνάδελφοι, όποιος θέλει να μιλήσει ας βγει έξω.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κοπελιές να βγείτε έξω να μας κάνετε τη χάρη; Να μιλήσετε έξω;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Είναι και ένα ζήτημα, διαλέγουμε τέτοιο θέμα και κάτω κάποιοι και ο Πρόεδρος να έχει κάνει πηγαδάκι.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Με το ζόρι θα βάλουμε τους άλλους να ακούσουνε; Δεν το καταλαβαίνω συναδέλφισσα.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Το θεωρώ λίγο...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Δηλαδή με το ζόρι θα βάλουμε τους άλλους να ακούσουνε;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν ξέρω.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Άλλο θέμα βάζω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφε εντάξει.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Αν το κάνετε για εκτόνωση ας το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να αφήσουμε αυτό το πράγμα, παρακαλώ να συνεχίσει ο εισηγητής, παρακαλώ.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Μικρές διαφορές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η αλήθεια είναι, μισό λεπτό, η αλήθεια είναι...

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δυο λεπτά, ο Πρόεδρος είναι κάτω, οι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, συνάδελφοι που είστε έξω, ελάτε μέσα.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Έλεος, άμα δεν μας αφορά να μην το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πραγματικά ότι κάνουμε να το κάνουμε με μεράκι, αλλιώς να μην το κάνουμε καθόλου, οι συνάδελφοι που είναι έξω παρακαλούνται να μπουν σιγά – σιγά μέσα, μην καθόμαστε εδώ επτά άτομα και έξω να είμαστε δεκαεφτά, αλλιώς να σηκωθούμε να φύγουμε.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Βεβαίως συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Οι συνάδελφοι που είναι έξω, αφού ολοκληρώσουν τη σύντομη συζήτηση να μπουν μέσα παρακαλώ.

Συνάδελφε Χαρωνίτη συνέχισε, αλλά αν σε λίγο μείνουμε δέκα εδώ δεν έχει και νόημα, δεν έχει νόημα.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Και τώρα δεν έχει νόημα, προτείνω να διακόψετε τη διαδικασία, σοβαρά το λέω, δηλαδή έρχομαι εδώ

να συζητάμε ένα τέτοιο θέμα και να έχουνε οι μισοί πηγαδάκια κάτω, αν δεν έρθουν αυτοί τουλάχιστον...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφοι που είστε έξω, παρακαλώ οι συνάδελφοι που είναι έξω να μπουν μέσα, ελάτε, ελάτε να παρακολουθήσουμε τη διαδικασία, να πει ο καθένας τη γνώμη του.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Μα που ξανακούστηκε Πρόεδρε όσοι βγαίνουνε έξω να μας καλείτε μέσα;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Όχι δεν είπα αυτό, δεν λέμε να μπείτε μέσα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., δημοκρατία είναι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Εγώ δεν είπα αυτό.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Να μπούμε μέσα με το ζόρι; Πού ξανακούστηκε αυτό ελάτε μέσα με το ζόρι;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Άλλο είπαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει αν θέλει κάποιος να μείνει έξω για λίγο ας μείνει δεν είναι εκεί το θέμα.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν είπαμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφοι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Απέξω έχει μεγάφωνα, ακούνε και απέξω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μην παρεξηγούμαστε, είναι λυπηρό, ένα λεπτό, είναι λυπηρό να είμαστε μέσα εφτά και έξω να είναι δεκαεφτά έτσι;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν είπαμε για τους συναδέλφους που ήτανε εδώ, είπαμε για τους συναδέλφους που είναι κάτω, εντάξει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, εντάξει, συνάδελφε Χαρωνίτη συνέχισε.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Ρυθμίσεις που υπακούν στη λογική υπερεθνικών σχηματισμών, του μεγάλου διεθνούς χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, έχουν εξαπολύσει μέσω της μονοδιάστατης ερμηνείας των οικονομικών ζητημάτων, στις οποίες έχει υποκύψει η ευρωπαϊκή και η ελληνική πολιτική ελίτ, μια καταϊγιστική και αντιδημοκρατική κατάργηση των δημοκρατικών και κοινωνικών κατακτήσεων, πάνω στην οποία βασίστηκε η ύπαρξη και η εξέλιξη των μεταπολεμικών κοινωνιών της ηπείρου μας.

Η αλήθεια είναι ότι η κρίση που έχουμε εδώ πέρα τα τελευταία δύο χρόνια δεν είναι τα τελευταία δύο χρόνια, η πραγματική κρίση έχει ξεκινήσει περίπου από το '93, απλά εμείς την καταλάβαμε αργά και έχει να κάνει με την κατάλυση της μεσαίας τάξης, καλό είναι να τα..., τα βλέπουμε βέβαια όλοι μας δεν είπα ότι δεν τα αναγνωρίζουμε, και βέβαια θα πρέπει να ξέρουμε ότι δεν είναι κάτι το οποίο είναι ούτε τοπικό, ούτε θέμα συγκεκριμένων προσώπων, ούτε θέμα αποτυχημένων πολιτικών. Είναι θέμα καθαρά διεθνοποίησης, όπου πρέπει όλοι να μάθουμε να είμαστε με το κεφάλι κάτω, γιατί έτσι μας θέλουνε, δυστυχώς.

Ο αγώνας λοιπόν για τη δημιουργία της ενωμένης Ευρώπης των πολιτών και ο προσανατολισμός της σε μία νέα πραγματικότητα που θα θέτει σε πρώτη προτεραιότητα την πολιτική της ολοκλήρωση, φαίνεται σήμερα να υποχωρούν μπροστά στη μετατροπή της σε μία απέραντη οικονομική ζώνη

ισχύος, των πιο ανεπτυγμένων και οικονομικά εύρωστων μελών της. Τα ανοιχτά θέματα αναδιανομής των πόρων προς όφελος των πολλών, της υπεράσπισης των δημοκρατικών και κοινωνικών κατακτήσεων, της διαμόρφωσης μίας ηπείρου με ισχυρές δυνάμεις συνοχής που θα διαμορφώνει ένα θετικό περιβάλλον διαβίωσης και υποδοχής πληθυσμών, και θα αναδεικνύει τις πολιτικές και πολιτιστικές της αξίες, έχει ολοφάνερα καταστεί σήμερα μια πολιτική ουτοπία.

Η σημερινή κυριαρχία των σχεδιασμών του διεθνοποιημένου παραγωγικού μοντέλου, που ελέγχεται ασφυκτικά με αντιδημοκρατικό τρόπο από ισχυρούς οικονομικούς θεσμούς, που δεν υπακούουν σε καμία δημοκρατική διαπραγμάτευση, έχει καταφέρει να κυριαρχήσει σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο στην ελληνική πραγματικότητα και η σημερινή Κυβέρνηση εμφανίζεται απρόθυμη να ανταποκριθεί στη δημοκρατική και πολιτική εξουσιοδότηση του ίδιου του κοινωνικού της ακροατηρίου.

Οι πολίτες που ψήφισαν τη σημερινή Κυβέρνηση και μέχρι σήμερα επέδειξαν μια εξαιρετική ανοχή απέναντι σε σκληρές και αντιδημοκρατικές ρυθμίσεις, επιδεικνύοντας αίσθημα ευθύνης απέναντι στις αναγκαστικές ρυθμίσεις που επιβλήθηκαν, θεωρούν πως έχουν εξαντληθεί τα όρια και η άνευ προηγουμένου κατεδαφιστική ερμηνεία όλων των κατακτήσεων της μεταπολίτευσης.

Η πρωτοφανής κρίση στον χώρο της απασχόλησης Ελλήνων μηχανικών, η εκτεταμένη και συστηματική απαξίωση μέσω επαχθών μνημονιακών και νομοθετικών επιλογών του ιστορικού ρόλου και της συμβολής τους στην υπόθεση της εξέλιξης και της προόδου του τόπου μας, η υποβάθμιση και η διάθεση εξαφάνισης του δημόσιου χαρακτήρα όλων σχεδόν των κεντρικών ρυθμίσεων που αφορούν την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του πολεοδομικού και φυσικού πλούτου της χώρας, η ολοκληρωτική διάθεση εκχώρησης όλων των δραστηριοτήτων σε χέρια ιδιωτών, με την επιδεικτική περιφρόνηση και εφεδριακή αποστράτευση του πολύτιμου ανθρώπινου κεφαλαίου με σημαντική εμπειρία που

αναπτύχθηκε μέχρι σήμερα και ο αναγκαστικός εξαναγκασμός χιλιάδων νέων επιστημόνων μηχανικών στην ανεργία, την υποαπασχόληση και τη μετανάστευση, αποτελούν με συνοπτικό τρόπο μόνο μερικές από τις δραματικές και αντιδημοκρατικές επιλογές που χαρακτηρίζουν τις εξελίξεις του κλάδου των μηχανικών, στη νέα εποχή της κυριαρχίας, της μονότροπης εξουσίας του καταρρέοντος πολιτικού και παραγωγικού παραδείγματος.

Το εποικοδόμημα της μεταπολεμικής Ελλάδας που μετά το τέλος ενός αιματηρού εμφυλίου χρειάστηκε σημαντικό χρόνο και προσπάθειες για να καταφέρει να αποκαταστήσει και να δυναμώσει τους δημοκρατικούς και συλλογικούς θεσμούς, σε ένα περιβάλλον ψυχρού πολέμου μέσα στο οποίο κυριαρχούσαν παντού αντιδημοκρατικές συμπεριφορές, πολιτικές διώξεις και χώροι εξορίας, γεωπολιτικές εξαρτήσεις και μεγάλα συμφέροντα. Κατάφερε σταδιακά να ανταποκριθεί τα τελευταία τριάντα χρόνια, στο επίπεδο των περισσότερων αναπτυγμένων κοινωνικών και να συμμετέχει ισότιμα στην οικοδόμηση μίας νέας πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας της ηπείρου μας.

Στη διάρκεια αυτής της διαδρομής, η συμπόρευση των μηχανικών με τους πολίτες του τόπου μας, συνέβαλε αποφασιστικά σε ένα σημαντικό μερίδιο της παραγωγικής και κοινωνικής ανάπτυξης, αλλά δεν κατάφερε να διαμορφώσει ένα συνολικά δημοκρατικό πολιτικό περιβάλλον, που θα ήταν απαλλαγμένο από τις σκοπιμότητες και τις στρεβλώσεις ενός πελατειακού και τελικά αντιπαραγωγικού μοντέλου.

Με την κοινή ευθύνη των κοινωνικών (...) και την καταλυτική και θεμελιώδη συμβολή ενός ξεπερασμένου και διεφθαρμένου σε πολλές περιπτώσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, αλλά και της διοίκησης, της αυτοδιοίκησης και κυρίως της πολιτικής και συνδικαλιστικής έκφρασης του τόπου, βαθιά εξαρτημένης από τις υστερήσεις και τις νοοτροπίες ενός αδιεξόδου και φθοροποιού συστήματος, η πραγματικότητα του τόπου μας επιβαρύνθηκε σταδιακά και με όλο το αρνητικό φορτίο που τις επέβαλε στη

διάρκεια των τελευταίων χρόνων, η συστηματική απουσία του ορθολογισμού και της οργάνωσης σε όλα τα επίπεδα των θεσμικών εκφράσεων μίας δημοκρατικής κοινωνίας.

Ανεξάρτητα από την προσωπική μας προσέγγιση, η πραγματικότητα του θεαματικού μετασχηματισμού του σημερινού κόσμου που με τη διαρκή συσσώρευση κεφαλαίου μεταμορφώνεται σταδιακά σε ένα εφιαλτικό τοπίο εμπορικών σημάτων, που υποκαθιστά όλες τις σημασίες και τα νοήματα με τις ψευδείς τους εικόνες. Η διαρκής ενσωμάτωσή μας σε μια άνευ προηγουμένου καταναλωτική επίδειξη ευδαιμονισμού, που μετατρέπει τις ανεπτυγμένες κοινωνίες σε παραγωγούς σκουπιδιών, που σπαταλούν άκριτα τους φυσικούς πόρους και κυρίως την ολοκληρωτική επικράτηση της λογικής της ιδιώτευσης, σε ένα όλο και ευρύτερο πεδίο δραστηριοτήτων, όπου λειτουργεί ο καθένας οχυρωμένος, πίσω από τις ατομικές του διεκδικήσεις, σε βάρος των υπολοίπων. Αποδεικνύουν το περιεχόμενο μίας κρίσης που είναι κυρίως ηθική, καθώς αποτυπώνει και εκφράζει τη βαθύτερη στάση μας απέναντι στο σημερινό εποικοδόμημα των ανθρώπινων σχέσεων.

Η σημερινή απόλυτη κυριαρχία του διεθνοποιημένου κεφαλαίου και των μηχανισμών ελέγχου που διαθέτει, έχει καταφέρει να επιβάλει τόσο στο διεθνές περιβάλλον, όσο και στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα όλες τις επιλογές, κεντρικού χαρακτήρα που χαρακτηρίζουν τα συμφέροντα της οικονομικής ελίτ, και να θεσμοθετήσει με βίαιο και αντιδημοκρατικό τρόπο ρυθμίσεις, που καταλύουν κάθε έννοια συλλογικής πολιτικής και κοινωνικής διαπραγμάτευσης.

Η Κυβέρνηση με τρόπο που συστηματικά υπερβαίνει την πολιτική και ηθική νομιμοποίηση που διαθέτει, έχει υποκύψει σε όλες τις επιταγές των υπερεθνικών μηχανισμών και οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις του τόπου, προσπαθούν να αποκομίσουν μικροπολιτικά οφέλη, επιδεικνύοντας μία διαρκή αδυναμία άρθρωσης πειστικής εναλλακτικής πρότασης, και ανάληψης μέρους της βεβαιωμένης ευθύνης που τους αντιστοιχεί, στην προσπάθεια υπέρβασής της.

Ο μόνος χώρος που εμφανίζεται να εναντιώνεται και να αντιστέκεται στην πλημμυρίδα αυτών των εξελίξεων, είναι η κοινωνία των ενεργών πολιτών, που αρνούνται να λειτουργήσουν με μονοδιάστατη οπτική και φαίνονται αποφασισμένοι να εναντιωθούν στην μέχρι σήμερα αρνητική και αδιέξοδη μικροπολιτική αντιπαράθεση. Αναδεικνύοντας σε αποφασιστικό μοχλό την κοινή ευθύνη για τη σωτηρία του τόπου.

Τα ζητήματα της συνολικής συνοχής και της διαμόρφωσης ενός βιώσιμου εναλλακτικού πολιτικού και παραγωγικού συστήματος, πρέπει να έχει ως προτεραιότητα ισχυρές οικονομικές προσεγγίσεις, που θα στηρίζουν τη δίκαιη αναδιανομή του υλικού πλούτου και του αντικρίσματος και της υπεραξίας της εργασίας. Και θα εναντιώνονται στη λογική της απόλυτης κυριαρχίας ενός αδιέξοδου και αντιπαραγωγικού καταναλωτικού συσσωρευτικού μοντέλου, που μέχρι σήμερα έχει φανεί πως έχει επιδεικτικά αποτύχει στις χώρες της απόλυτης μονοτροπίας του κεφαλαίου και των εκτός δημοκρατικού ελέγχου αγορών.

Θα προωθεί την ανάληψη, την αντίληψη της ευθύνης και της κοινής προσπάθειας σε όλες τις παραγωγικές και τις κοινωνικές διαδικασίες και θα επιμένει ιδιαίτερα στα ζητήματα της οργάνωσης και την υποχρέωση ανταπόκρισης των θεσμικών εκφράσεων της πολιτείας, τις συλλογικές ανάγκες και το δημόσιο δημοκρατικό έλεγχο. Θα ενισχύει το αίσθημα της αλληλεγγύης μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών εταίρων και θα προσδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανάπτυξη και την υπεράσπιση των δημοκρατικών και συλλογικών θεσμών.

Η απάντηση στη σημερινή κρίση δεν πρέπει να είναι η κατάλυση του κράτους δικαίου και η καταρράκωση των πολιτικών και κοινωνικών κατακτήσεων, στις οποίες φαίνεται να υποκύπτει συστηματικά ο κεντρικός εξουσιαστικός μηχανισμός και τα κάθε είδους αφανή αλλά απροκάλυπτα στη δράση τους αντιδημοκρατικά στοιχεία. Αλλά η ολοκληρωμένη ανάληψη δράσεων και πρωτοβουλιών, που θα αναδεικνύουν

το κοινό αξιακό φορτίο της ελληνικής κοινωνίας και θα εναντιώνονται σε όλες τις εκφράσεις της βίας, που καταφέρνουν να διαλύουν το κοινωνικό ιστό και να διαμορφώνουν ένα εφιαλτικό περιβάλλον, για τους πραγματικά αδύναμους.

Η κοινή καθημερινή προσπάθεια και η ευθύνη σε κάθε μας έκφραση και ο μη βίαιος ειρηνικός αγώνας των Ελλήνων μηχανικών και της ελληνικής κοινωνίας, είναι το μόνο δημοκρατικό δικαίωμα που μας απέμεινε, για να αντισταθούμε με αποφασιστικό και παραγωγικό τρόπο απέναντι στους σχεδιασμούς και την κυριαρχία ενός καταρρέοντος πολιτικού και παραγωγικού μοντέλου, το οποίο εμφανίζεται σήμερα να βάζει τα κέρδη της διεθνούς και ελληνικής οικονομικής ελίτ, πάνω από τους ανθρώπους και τις πραγματικές τους ανάγκες.

Η κρίση αυτή δεν είναι δικιά μας είναι του συστήματος.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Από μας..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Από μας;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν πρέπει να το μάθουμε;

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Σε αυτή την αίθουσα πάντως σίγουρα δεν είναι κανείς.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Όχι στη χώρα μας εννοώ.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Στη χώρα μας δυστυχώς...

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Πρέπει να τα πούμε συνάδελφε με όνομα και επώνυμο.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Υπάρχουνε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θα υπάρχει συνέχεια, θα υπάρχει συνέχεια.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: ...πολλοί και διάφοροι, δεν είναι λίγοι...

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., δεν μπορούμε να λέμε διατριβή διδακτορική εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Δεν είναι διδακτορική διατριβή και θα πρέπει να καταλάβουμε όμως και κάτι, ότι δυστυχώς αυτό που γίνεται εδώ πέρα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε, συνάδελφε Χαρωνίτη ολοκλήρωσε την εισήγησή σου και παρακαλώ τους συναδέλφους να ησυχάσουν, μετά έχουμε ερωτήσεις και απαντήσεις.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Οι κυρίες από τα αριστερά θα μπορούσαν...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πώς;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Πιο ήσυχη δεν γίνεται λέω.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Για κρίση μιλάμε εντάξει, σε κρίση είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι παιδί μου να ακολουθήσουμε μία διαδικασία όμως να τελειώσει ο συνάδελφος και να κάνουμε ερωτήσεις.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Ωραία στις ερωτήσεις τότε εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, εντάξει, λοιπόν έχετε το λόγο.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Εγώ έχω ολοκληρώσει στις ερωτήσεις θα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, αφού ολοκλήρωσε ο συνάδελφος Χαρωνίτης πάμε τώρα σε κατάλογο ερωτήσεων, οι ερωτήσεις όσοι συνάδελφοι θέλουν να ρωτήσουν, προφανώς τον αντίστοιχο εισηγητή να σηκώσουν τα χέρια τους. Ποιος θέλει να ρωτήσει και ποιον για να δοθούν απαντήσεις.

Ανοίγει κατάλογος ερωτήσεων, κανένας, να ρωτήσει κανείς; Δεν υπάρχει κανείς να ρωτήσει κάτι; Μια κάποια διευκρίνιση, κάτι, καμία ερώτηση; Δεν υπάρχει κανείς συνάδελφος που να θέλει να διευκρινίσουμε κάτι; Από τους τρεις εισηγητές, λοιπόν ξαναρωτάω, υπάρχει κάποιος συνάδελφος; Θέλεις να ρωτήσεις κάτι; Ο συνάδελφος Φανουράκης, ποιον θέλεις να ρωτήσεις; Συνάδελφοι, λοιπόν ο συνάδελφος Φανουράκης, άλλος συνάδελφος που να θέλει να ρωτήσει; Καταρχήν να θυμίσω λίγο τη διαδικασία, επειδή έχουμε τρεις εισηγήσεις και απ' ότι βλέπω οι εισηγήσεις σε κάποια σημεία οι δύο έχουν κάποια κοινά σημεία η άλλη..., θα ψηφιστεί μία βασική εισήγηση και εκεί πάνω θα γίνουν προσθήκες. Δεν μπορούν και οι τρεις να συζητούνται, μία θα ψηφιστεί.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Το ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι ακούστε, δεν το λέω εγώ, ο κανονισμός το λέει έτσι; Μη με μαλώνετε.

Επομένως συνάδελφε Φανουράκη έχεις το λόγο για ερώτηση.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Συνάδελφε Γιάννη σε εσένα απευθύνομαι, Φανή μου κόβεις τη θέα του Γιάννη, από την εισήγηση που

άκουσα με προσοχή, ήθελα να ρωτήσω, κατάλαβα καλά ότι κάνετε μία αυτοκριτική σαν παράταξη ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν συνάδελφε Χαρωνίτη μπορείς να απαντήσεις.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Και εγώ θέλω να κάνω μία ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ορίστε, ωραία, ο συνάδελφος Βαϊλάκης ερώτηση προς ποιον;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Στον συνάδελφο Ξυλούρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος έχει να κάνει ερώτηση; Μην εμφανιστούμε μετά και μου λέτε και εγώ ερώτηση, όχι.

Λοιπόν, ο συνάδελφος Βαϊλάκης στον συνάδελφο Ξυλούρη.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Εγώ συνάδελφε θέλω να σε ρωτήσω, αν πραγματικά δεν έχεις καταλάβει από πού χρωστάμε τα λεφτά, πού τα χρωστάμε. Αλήθεια δηλαδή το λες αυτό; Αυτή είναι η ερώτησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Χαρωνίτης να απαντήσει στην ερώτηση του συναδέλφου Φανουράκη.

ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Εμείς πάντοτε κάνουμε αυτοκριτική και περιμένουμε και από τους υπόλοιπους να κάνουνε, πάντοτε κάνουμε και μέσα από αυτή την εισήγησή μας κάναμε και τη δική μας αυτοκριτική, όμως κάναμε και μία κριτική γενικότερα και στο πολιτικό σύστημα και σε ότι συμβαίνει σε αυτή τη χώρα και περιμένουμε βέβαια και απ' όλους να κάνουνε τη δική τους αυτοκριτική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν ο συνάδελφος Ξυλούρης να δώσει, συνάδελφε Ξυλούρη, θέλεις να πεις κάτι συνάδελφε; Μετά, μετά.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Νομίζω ότι τώρα η ερώτηση είναι ρητορική μάλλον η ερώτηση. Εγώ είπα, ρώτησα να μου πούνε σε ποιον χρωστάμε τα λεφτά, δεν είπα εγώ...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν το ξέρεις;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ δεν ξέρω σε ποιον τα χρωστάμε.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Για ομόλογα δεν έχεις ακούσει τίποτα;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Άκουσε, άκουσε, τώρα μιλάμε σοβαρά, εδώ θα 'ρθεις και θα τα πεις.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Σοβαρά μιλάω.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ λέω ότι, από αυτούς, είπα, από αυτούς που ζητάνε να πληρώσουνε δεν χρωστάνε, ήδη έχουνε πληρώσει και είπα ακόμα ότι, δεν τα φάγανε τα λαμόγια τα λεφτά, φάγανε ένα πολύ μικρό ποσοστό. Αυτοί που έχουνε φάει τα λεφτά διαχρονικά είναι τα μεγάλα μονοπωλιακά συγκροτήματα και τα οικονομικά αφεντικά των Κυβερνήσεων με τα θαλασσοδάνεια, τα προγράμματα τα αγύριστα λεφτά και τις στρατιωτικές δαπάνες τις τεράστιες και ξέρουμε ποιοι τα φάγανε.

Η ερώτηση που έκανα εγώ σε ποιους τα χρωστάμε είναι ότι όχι δεν ξέρω, αλλά για να γίνει ακόμα και στον πιο κακόπιστο ότι οι ίδιοι που μας επιβάλλουνε τα μέτρα, είναι οι ίδιοι που μας παίρνουν τα λεφτά. Οι ίδιοι που μας κλέβουν τον εθνικό μας πλούτο, οι ίδιοι μας λένε ότι τους χρωστάμε, γι' αυτό ανέφερα και την Golden Banks και τις διάφορες εταιρείες.

Το ποιοι τα χρωστάνε το ξέρουμε, αυτό το οποίο θέλουμε να χτυπήσουμε, είναι ότι ορισμένοι πολύ καλοπληρωμένα στελέχη των καναλιών των αθηναίων, ότι όλα τα κακά τα φάγαμε, μαζί τα φάγαμε και κάποια λαμόγια που είναι κακοί. Όχι φίλε, αυτή είναι μία διαδικασία που άρχισε μετά τον εμφύλιο πόλεμο και τρώνε ωσάν τους αφορδακούς και πρήσκονται, αλλά τους είπαμε εμείς, τους λέμε θα τους γυρίσουνε 9 σταυρούς ζάχαρη όλα αυτά. Σάκχαρο όχι ζάχαρη, σάκχαρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, ευχαριστούμε συνάδελφε Ξυλούρη, ο συνάδελφος Κασαπάκης θέλει να κάνει μία παρέμβαση, παρακαλώ ησυχία.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Λυπάμαι να ασχοληθούμε λίγο με τους αριθμούς, η Αντιπροσωπεία έχει 53 άτομα, έχουν υπογράψει αυτή τη στιγμή 39 άτομα, μέσα στην αίθουσα είμαστε δεν είμαστε 27 άτομα. Η σοβαρότητα του θέματος σημαίνει ότι τους υπόλοιπους συναδέλφους δεν τους ενδιαφέρει, γι' αυτό ακριβώς δεν έκατσαν ούτε να πούνε αυτό που συνήθως λένε εκτός, ότι φταίνε οι άλλοι. Μια ζωή μας φταίνε οι άλλοι, εμείς ποτέ δεν φταίμε, αυτό μόνο λέω, κρίμα και πάλι κρίμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι αφού τελείωσε η πρώτη φάση, δεν μπαίνουμε τώρα στις τοποθετήσεις όπως ξέρετε, η κάθε εισήγηση θα μπει σε ψηφοφορία και θα επικρατήσει μία εισήγηση, η λεγόμενη βασική εισήγηση.

Στη βασική εισήγηση θα γίνουν τοποθετήσεις και ακολούθως και προσθήκες. Βέβαια το καλύτερο απ' όλα αυτή είναι προσωπική γνώμη, συνάδελφοι προσωπική γνώμη, αυτές οι τρεις εισηγήσεις θα μπορούσαν να συγκεραστούν σε μία, αυτό όμως είναι κάτι που δεν μπορώ να το κάνω εγώ. Αυτό έπρεπε να έχει γίνει ήδη.

Συνεπώς συνάδελφε Ξυλούρη εγώ βλέπω θετικά πράγματα σε όλες, αλλά δεν μπορώ να κάνω αυτό το συγκερασμό. Πάμε λοιπόν στην ψηφοφορία της πρώτης

εισήγησης όπως παρουσιάστηκε εδώ, της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ.

Ορίστε, στο βήμα, στο βήμα έλα. Ο συνάδελφος Φανουράκης.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Συνάδελφοι εγώ νομίζω ότι εδώ ο καθένας έχει τις απόψεις του, αλλά νομίζω ότι ήρθαμε με μία πρόθεση να ακούσουμε τον άλλο, να κουβεντιάσουμε, να πούμε μια γνώμη και να βγάλουμε και ένα συμπέρασμα και να βγάλουμε και ένα πρόγραμμα δράσης, να πούμε κάτι μετά.

Το θεωρώ τώρα ότι να μπούμε σε μία διαδικασία ψηφοφοριών, θα είναι άγονο, νομίζω ότι πρέπει να κρατήσουμε και κάτι άλλο, οι στιγμές είναι τέτοιες που πρέπει να δούμε λίγο την ουσία. Να πω εγώ, να πει ο Πασχαλίδης, να διαφωνήσουμε, να συμφωνήσουμε, να πούμε συμφωνούμε με κάτι ή δεν συμφωνούμε πουθενά και μετά να πάμε σπίτι μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Και μετά συνάδελφε τι θα κάνουμε; Και μετά τι θα κάνουμε; Δεν πρέπει να προκύψει ένα κείμενο;

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Θα προκύψει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πώς θα προκύψει το κείμενο;

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Από τους μονολόγους των εισηγητών νομίζω ότι δεν..., εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ένα λεπτό, ακούστε, όπως καταλαβαίνετε εγώ δεν έχω κανένα δογματισμό, προσπαθώ στα πλαίσια του εφικτού να δώσω μία διαδικασία.

Λέει εδώ, θα μου επιτρέψετε, δεν θέλω να κάνω τον..., λέει εδώ, σε περίπτωση που έχουμε περισσότερες της μιας εισηγήσεως επί του αυτού θέματος, ο Πρόεδρος διακόπτει τη διαδικασία μετά το πέρας των απαντήσεων των εισηγητών επί των διευκρινιστικών ερωτήσεων και θέτει σε ψηφοφορία κατά

σειρά τις εισηγήσεις, ερωτών το Σώμα ποιοι είναι υπέρ και ποιοι είναι κατά.

Εγώ δεν έχω αντίρρηση να κάνουμε μία ανοιχτή συζήτηση, αλλά αν θέλετε να καταλήξουμε σε κάποιο κείμενο πρέπει να εφαρμόσουμε αυτή τη διαδικασία.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Να πω κάτι Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ορίστε, ορίστε στο βήμα, Ξυλούρης.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Επειδή καμιά φορά και το γράμμα του..., εγώ δεν είμαι ενάντια στο να κρατάμε με ευλάβεια αν θέλεις, όμως επειδή είπαμε και συμφωνήσαμε όλες οι παρατάξεις την προηγούμενη φορά, ότι λόγω της ιδιαιτερότητας του ζητήματος να γίνει μία έκτακτη γενική συνέλευση πώς το λένε, Αντιπροσωπεία, αλλά και με τη συμμετοχή των συλλόγων, λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τους καλέσαμε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Μωρέ εγώ το ξέρω και θα γίνει και κριτική εκεί που πρέπει, γιατί οι σύλλογοι δείχνουν τη στάση τους.

Εγώ θεωρώ ότι παρά το γεγονός ότι ο νόμος είναι έτσι που τον λέει ο Προεδρείο, να σας πω κάτι; Η παράταξή μας έχει απόλυτη εμπιστοσύνη όταν μας διαβάζετε ένα κείμενο. Ποτέ μας δεν μπήκαμε στη λογική μα ίσως δεν το λέει έτσι ή αλλιώς. Όμως τι λέω; Αφού είχαμε συμφωνήσει όλες οι παρατάξεις και λόγω της ιδιαιτερότητας, εγώ ρε παιδιά δεν καταλαβαίνω γιατί να ..., να σας πω ένα παράδειγμα, η ΔΚΜ ας πούμε που δεν έκανε εισήγηση, την οποία εγώ θέλω να το καυτηριάσω, γιατί; Η ΑΜΑΝ, η ΑΜΑΝ τέλος πάντων που δεν είναι καθόλου εδώ και θα πρέπει να γίνει και μία κριτική στους συναδέλφους. Γιατί να μην ακούσουμε τη γνώμη τους; Και να μας πούνε, εγώ έκανα κάποια ερωτήματα, η Βάνα το ίδιο, οι

συνάδελφοι της ΠΑΣΚ το ίδιο, να κάνουμε μια κριτική. Δεν κατάλαβα πού κολλάει;

Εγώ προτείνω να κάνουμε μία κουβέντα και στο τέλος για διευκόλυνση, είναι τρεις οι εισηγήσεις, υπέρ της μίας, υπέρ της άλλης και τελείωσε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Στο τέλος δηλαδή λες;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ε βέβαια, γιατί αλλιώς..., δηλαδή ήρθαμε τώρα οι πεφωτισμένοι και είπαμε αυτό και ψηφίσαμε, αυτό είναι; Να ακούσουμε και τη γνώμη σου και των άλλων δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θέλει κάποιος άλλος συνάδελφος να κάνει τοποθέτηση διευκρινιστική;

Επί της διαδικασίας; Α, γενικώς; Όχι, όχι, για τη διαδικασία μιλάμε τώρα, συνάδελφοι, ακούστε συνάδελφοι, ένα λεπτό, ένα λεπτό. Όταν το Σώμα δέχεται μία πρόταση άλφα κανένα πρόβλημα, δηλαδή, ακούστε λίγο, ο κανονισμός λέει αυτό που σας διάβασα, δηλαδή μετά την απάντηση των ερωτήσεων, πρέπει να επιλέξουμε μία βασική εισήγηση και επί της οποίας θα γίνουν τοποθετήσεις ή προσθήκες ή οτιδήποτε άλλο. Αν εσείς θέλετε να ακούσουμε όλες τις απόψεις για οποιοδήποτε θέμα και στο τέλος να πούμε τι θέλετε τώρα να ψηφίσουμε, άλφα, βήτα, γάμα, εγώ καμία αντίρρηση, εφόσον το Σώμα συμφωνεί.

Συμφωνεί το Σώμα λοιπόν;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Ναι, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Υπάρχει κάποιος που να έχει αντίρρηση γι' αυτό; Μη μου πείτε μετά δεν εφαρμόζεις τον κανονισμό;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Διαφωνεί κανείς;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Διαφωνεί κανένας;
Συμφωνείτε όλοι λοιπόν.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ομόφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άρα ομόφωνα λοιπόν συμφωνούμε, να ακουστούν διάφορες τοποθετήσεις για οποιοδήποτε θέμα, για τα συγκεκριμένα ναι, ωραία, και στο τέλος να τεθεί για ψηφοφορία η κάθε εισήγηση έτσι; Προφανώς η γνώμη μου είναι ότι θα πρέπει να μπουν και κάποιες προσθήκες, διότι δεν είναι κρίμα κάποια θετικά πράγματα που είναι σε μια εισήγηση να χαθούν και να μην μπουν σε μια άλλη αν ψηφιστεί; Σωστό.

Ομόφωνα λοιπόν το Σώμα συμφωνεί σε αυτή τη διαδικασία, υπάρχει κανείς που διαφωνεί; Από εδώ από τη δεξιά πλευρά; Κέντρο; Αριστερά; Όχι, ωραία, αποδεκτό λοιπόν και προχωράμε σε κατάλογο τοποθετήσεων, να ανοίγει κατάλογος τοποθετήσεων.

Πρώτος συνάδελφος Ζαχαρίας Ασσανιωτάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Βαϊλάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεύτερος Βαϊλάκης, τρίτος;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κασαπάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κασαπάκης, τέταρτο;
Πασχαλίδης, πέμπτο;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Φραγκιαδάκης, Φανουράκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Φραγκιαδάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Φανουράκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Φανουράκης, έβδομο;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ένας – ένας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μαυρογιάννης,
Κουτσουμπού, ένατος; Άλλος για τοποθέτηση;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Βρέντζου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βρέντζου, άλλος
συνάδελφος για τοποθέτηση; Λοιπόν ξαναδιαβάσω.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κασσωτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κασσωτάκη δέκα.

Λοιπόν, ξαναδιαβάσω κατάλογο τοποθετήσεων και το κλείνουμε, Ασσανιωτάκης, Βαϊλάκης, Κασαπάκης, Πασχαλίδης, Φραγκιαδάκης, Φανουράκης, Μαυρογιάννης, Κουτσουμπού, Βρέντζου, Κασσωτάκη και εγώ εντέκατος Αγαπάκης.

Ξεκινάμε τις τοποθετήσεις, θα παρακαλούσα όμως να μην υπερβεί κανείς το 5λεπτο, εντάξει; Στο 5λεπτο θα σας διακόπτω.

Συνάδελφε Ασσανιωτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ορίστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Εμένα με έβαλες;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Μα δεν σήκωσες το χέρι σου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, συγγνώμη, Ινιωτάκης,
υπάρχει άλλος;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ο Χωραφάς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βρε παιδιά αποφασίστε, Χωραφάς, άλλος συνάδελφος;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Και να κλείσει μετά, Λυδάκη μήπως θυμηθείς και εσύ και μετά πεις και εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, αν υπάρξει κάποιος άλλος τη ανοχή του Σώματος θα..., προχωράμε λοιπόν.

ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ: Συνάδελφοι εγώ θα είμαι πολύ σύντομος, δεν μου αρέσει να γενικολογώ και μου αρέσει να συζητάμε πολύ συγκεκριμένα πράγματα και πράγματα τα οποία μπορούμε να κάνουμε, γι' αυτό θα μπω κατευθείαν στο θέμα.

Πέρα από τις θεωρήσεις, τις επισημάνσεις οι οποίες έχουν ήδη γίνει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θα παρακαλούσα μόνο ησυχία.

ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ: ...και που γενικά με βρίσκουν σύμφωνο, έχω να προτείνω τα εξής:

Πρώτο αίτημα του ΤΕΕ/ΤΑΚ η βεβαίωση που έχουμε από το ΤΣΜΕΔΕ, η διάρκεια ισχύος της βεβαίωσης του ΤΣΜΕΔΕ να αυξηθεί από έξι μήνες που είναι τώρα. Υπάρχει αυτή τη στιγμή σε πολλούς ελεύθερους επαγγελματίες, πολύ σημαντικό πρόβλημα με την πληρωμή των ασφαλίσεων. Μπορεί να τους τύχει μία δουλειά και να μην έχουν τη δυνατότητα να την υπογράψουν, διότι δεν έχουν ασφαλιστική ενημερότητα. Δεν ζητάμε ούτε να μην πληρωθούν, ούτε τίποτα, αυτή τη στιγμή το εξάμηνο αυτό ας αυξηθεί, ας γίνει τουλάχιστον ένα χρόνο. Αυτό σαν αίτημα.

Δεύτερον, ας δούμε όλα αυτά οι ξένοι τα θέλουν και οι δικοί μας αστική τάξη μπορεί να τα θέλει. Εμείς ζούμε σε έναν τόπο και κάνουμε συγκεκριμένες δουλειές και αναφέρομαι σε ένα πάρα πολύ συγκεκριμένο πράγμα. Εδώ και ένα χρόνο

εφαρμόζεται ο ΚΕΝΑΚ, ο ΚΕΝΑΚ έχει αλλάξει τον τρόπο που κατασκευάζονται τα κτήρια όσα κατασκευάζονται, το 10%, το 15% από αυτό που κατασκευάζαμε πριν από μερικά χρόνια. Η βασική αλλαγή είναι ότι απαιτείται πλέον τα δομικά υλικά να έχουνε πιστοποιήσεις.

Σήμερα λοιπόν αρκετούς μήνες μετά την πρώτη εφαρμογή του, παρατηρούμε το εξής καταπληκτικό, εισάγουμε ηλιακούς συλλέκτες από τη Γερμανία, φέρνουμε μονωτικά υλικά από την Γερμανία ή από άλλες χώρες. Προτείνω λοιπόν το εξής, με πρόταση δική μας ΤΕΕ/ΤΑΚ και πρόταση προς το τμήμα Δυτικής Κρήτης, αυτό πρέπει να είναι μία κίνηση η οποία να αφορά την Κρήτη, να ζητηθεί από τα Εμποροβιομηχανικά Επιμελητήρια του νησιού, ένας κατάλογος των παραγωγών, όχι εμπόρων, παραγωγών δομικών υλικών της Κρήτης.

Έχουμε αρκετούς, αυτοί οι παραγωγοί οι περισσότεροι από αυτούς, δεν έχουν πιστοποιήσεις, αυτό που χρειάζονται λοιπόν οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν τις μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις, είναι καταρχήν μία καθοδήγηση, όσον αφορά τη διαδικασία της πιστοποίησής τους. Και θα μπορούσε πιθανότατα να υπάρχει και κάποιο πρόγραμμα για την επιχορήγηση της διαδικασίας αυτής.

Οι πιστοποιημένες ντόπιες κρητικές επιχειρήσεις παραγωγών δομικών υλικών, ανάρτηση στο διαδίκτυο, link στα site των τμημάτων των τεχνικών και των εμποροβιομηχανικών, ώστε οι συνάδελφοι μηχανικοί να μπορούν να προτιμήσουν ντόπιους παραγωγούς. Είναι γελοίο, μα είναι γελοίο σε ένα τόπο στο Ηράκλειο που εδώ και 35 χρόνια έχουν εγκατασταθεί οι περισσότεροι ηλιακοί θερμοσίφωνες από όλη την Ελλάδα και από την Ευρώπη, να ερχόμαστε σήμερα και να υπάρχει μόνο ένας πιστοποιημένος κατασκευαστής ηλιακών θερμοσιφώνων, και να φέρνουμε, να εισάγουμε ηλιακούς συλλέκτες από τους Γερμανούς, είναι γελοίο.

Είναι γελοίο να έχουμε παραγωγούς μονωτικών υλικών και να τα φέρνουμε από τη Γερμανία. Είναι γελοίο να έχουμε

παραγωγούς δομικών υλικών, τούβλων στην Κρήτη και να τα φέρνουμε απ' έξω, περλίτη και να τα φέρνουμε απέξω. Αυτό καταρχήν εμείς πρέπει να ενημερωθούμε γι' αυτό, ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Να βοηθήσουν τα Επιμελητήρια στην πιστοποίησή τους, να υπάρχει η ενημέρωση των μηχανικών και στο κάτω – κάτω, δηλαδή θα πρέπει να μπούμε σε μία λογική, να βοηθήσουμε τους ντόπιους παραγωγούς. Αυτό ισχύει γενικά, αυτό πρέπει να αλλάξει. Αυτή είναι η δεύτερη πρόταση.

Τρίτη πρόταση, οι δήμοι το διάστημα αυτό αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα χρηματοδότησης και θα αντιμετωπίσουνε πολύ μεγαλύτερο. Θα μπορούσε, αυτό είναι μία πρόταση την οποία θα μπορούσαμε να συζητήσουμε αρκετά, ίσως στα πλαίσια μίας ομάδας εργασίας, της μόνιμης επιτροπής, δράσεις οι οποίες είναι κοινές σε όλους τους δήμους σε επίπεδο Κρήτης, οι οποίες θα βοηθούσαν στην εξοικονόμηση πόρων.

Ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο δημοτικός φωτισμός, για τον οποίο πληρώνουμε, ο συνάδελφος Κουρλετάκης θα το ξέρει πολύ καλύτερα, οι δήμοι εκατομμύρια ευρώ. Αν φανταστείτε... (αλλαγή κασέτας)

ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ: ...απλές τεχνικές δεν αναφέρομαι σε σύνθετες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ο χρόνος έχει λήξει, να κλείσεις.

ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ: Τελειώνω.

Απλές τεχνικές οι οποίες αποσβένουν την επένδυση σε πάρα πολύ μικρό χρόνο, εξοικονομούν πόρους για τους δήμους, αυτό είναι μία ενέργεια, θα μπορούσαν να υπάρχουν και άλλες, εξοικονομούν πόρους για τους δήμους για να μπορούν να λειτουργήσουν. Αυτό θα μπορούσε να ήταν ένας οδηγός, μία συμβολή του Τεχνικού Επιμελητηρίου προς τους δήμους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Λοιπόν εγώ θα έλεγα όλα αυτά που είπες να τα κάνεις και γραπτά στους δήμους, διότι ήτανε πάρα πολύ ωραία και θα ξεχαστούνε άμα δεν γραφτούν.

Εγώ δεν πολυθυμάμαι κιόλας τώρα, θα με βοηθήσετε, με βάση..., ήθελα να πω κάποια πράγματα άλλα αλλά μου έβαλες ιδέα με το ΤΣΜΕΔΕ, ένα λεπτάκι να...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Την πρότασή σου ζητάμε.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ναι, όχι το ξέρω, μα γι' αυτό και σταμάτησα, με το ΤΣΜΕΔΕ υπάρχει ένα θέμα πολύ σοβαρό, το οποίο μου είπε ο Πέτρος τώρα να κάνω αύριο μία..., να σας κάνω στη Διοικούσα μία εισήγηση, δεν πρόλαβα δυστυχώς σήμερα να ασχοληθώ, αλλά αύριο θα κάτσω από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, γιατί την κάνατε 3:00 η ώρα βρε παιδιά, δεν θα προλάβω, αλλά ότι κάνουμε ας πούμε. Διότι το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό, ξεκινάει βέβαια από παλιά, όταν λέω από παλιά εννοώ από πέρυσι το καλοκαίρι, δεν θα πάω εγώ από τα πολύ παλιά χρόνια, που μειωθήκανε οι συντάξεις σε επίπεδο ειδικά για τους νέους, σε γελοίο.

Τώρα βέβαια εγώ βλέποντας την όλη ιστορία, βλέπω την αύξηση από τα 1.200 ευρώ και πάνω πρώτα το ΛΑΦΚΑ, αφαιρείται το ΛΑΦΚΑ το οποίο είναι ένα..., η Κυβέρνηση αυτή είχε ανακαλύψει και το εξής καταπληκτικό ας πούμε, μπράβο της είναι ευρεσιτεχνία. Βάζει την εισφορά, την τμηματική, δεν βάζει από τόσο μέχρι τόσο και μετά από τόσο άλλο, αλλά όποιος είναι στο πάνω την έχει όλη καταλάβετε; Δηλαδή ας πούμε είναι από μηδέν έως 105%, από 100 μέχρι 210%, όποιος είναι στα 200 τα πληρώνει 10% στο σύνολο, αυτό είναι ευρεσιτεχνία τρομερή, τρομερή αυτή, στα 101.

Αφού λοιπόν το έκανε αυτό, αφαιρείται αυτό και επί του αφαιρουμένου ποσού, απ' ότι είναι από 1.200 ευρώ και πάνω

κόβουνε και 20% και ότι μένει και αυτό που μένει φορολογείται. Δηλαδή στο τέλος δεν μένει και πολύ, δεν μένει και τίποτα. Τώρα βέβαια με τη νέα ιστορία με τα κούρεμα, αν περάσει τελικά διότι δεν έχω καταλάβει αν θα καταστραφεί ο πλανήτης από το Γιώργο. Αλλά εν πάση περιπτώσει αν περάσει η ιστορία με το κούρεμα το ΤΣΜΕΔΕ την πατάει άσχημα και έχει βέβαια δύο..., δύο είναι τα..., τα ομόλογα τα οποία δεν φταίει και το ταμείο, διότι η Τράπεζα της Ελλάδος και αυτό το φωνάζει, άμα θυμάσαι Βάνα πάντα, έχει πάρει τα λεφτά των ταμείων, όλων των ταμείων και τα έχει κάνει ομόλογα του ελληνικού δημοσίου με το ζόρι, έτσι να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, με το ζόρι.

Εκεί που έχει ευθύνη το ταμείο είναι η αγορά της Τράπεζας Αττικής, την οποία προς τιμή της η ΑΜΑΚ αλλά και εγώ τότε αν θυμάμαι καλά και πολύ από την ΠΑΣΚ εκείνα τα χρόνια λέγαμε ότι είναι λάθος αυτή η αγορά, διότι δεν ξέρουμε τι θα μας βγάλει. Τη Τράπεζα Αττικής την πήραμε πάρα πολύ ακριβά και τώρα η τιμή της αν θυμάμαι καλά είναι γύρω στα 20 εκατομμύρια ευρώ 24. Δηλαδή θα μαζευτούμε όλοι εδώ πέρα μια πάρτη να βάλουμε πέντε φράγκα μπορεί να την πάρουμε και να την κάνουμε τι θα μου πεις;

Και τώρα βέβαια με την κρατικοποίηση των τραπεζών, γιατί θα κρατικοποιηθούνε λόγω όλης αυτής της κατάστασης των ομολόγων που έχουνε οι τράπεζες με τα ίδια συμβούλια θα τους πάρει το κράτος, θα χάσουμε και αυτό το ποσοστό το 43% που έχουμε. Θα βρεθούμε δηλαδή χωρίς τίποτα, δηλαδή αυτή τη στιγμή το ΤΣΜΕΔΕ σύμφωνα με δημοσιεύματα τα οποία τα έχω κόψει, αλλά θα το κοιτάξω αύριο το πρωί να κάνω μία ανάλυση, μου έδωσε την ιδέα επειδή είπε κάτι εδώ ο συνάδελφος, θα μειωθούν οι συντάξεις παιδιά σε επίπεδο γελοίο. Αν δεν κινηθούμε, δηλαδή για πρώτη φορά ίσως θα πρέπει να κινηθούμε λίγο και για πάρτη μας, μια ζωή κινιόμαστε και καλά το κάνουμε συνολικά.

Αυτή τη στιγμή έχουμε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που λέγεται ΤΣΜΕΔΕ και αφορά αποκλειστικά τους μηχανικούς και όλους τους μηχανικούς, ελεύθερους, υπαλλήλους, νέους και

παλιούς. Δεν είναι μόνο των παλιών που μπαίνουνε στη σύνταξη, δυστυχώς η ηλικία περνάει πάρα πολύ γρήγορα και από εκεί που είσαι νέος, γίνεσαι παλιός μέχρι να το πάρεις, δεν το παίρνεις είδηση. Πρέπει κάτι να κάνουμε με το θέμα αυτό, διότι και τα λίγα που έχουν απομείνει θα τα χάσουμε. Αυτό όσον αφορά το ΤΣΜΕΔΕ που θα κοιτάξω αύριο τι μπορώ να κάνω.

Όσον τώρα αφορά τις εισηγήσεις που άκουσα εδώ πέρα, θυμήθηκα εκείνο το τραγούδι του Λουκιανού Κελαηδόνη που έλεγε, φταίω εγώ, φταίς εσύ, φταίει και ο Χατζηπετρής, πώς το έλεγε δεν θυμάμαι. Δηλαδή για όλα φταίει και για τις τρεις εισηγήσεις, κυρίως της ΠΑΣΚ και της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ, άκουσα δυο εισηγήσεις, την ήξερα βέβαια της ΠΑΣΚ δεν είναι ότι δεν την ήξερα, αλλά εν πάση περιπτώσει για όλα φταίνει ο παγκόσμιος καπιταλισμός, το μεγάλο κεφάλαιο, εντάξει φταίνει αυτοί όλοι, τα αυθαίρετα τα γαμημένα το μεγάλο κεφάλαιο τα έκανε; Για να ξέρω δηλαδή και που πάμε. Τα τρία αυτοκίνητα που έχει κάθε οικογένεια μικρομεσαίου ας πούμε τέσσερα πολλές φορές και πέντε, τα οποία τα περισσότερα είναι (..) αυτοί δεν έχουνε καμία ευθύνη; Για όλα φταίνει οι κυβερνώντες ή εν πάση περιπτώσει η αντιπολιτευόμενοι ή εν πάση περιπτώσει..., δηλαδή ο λαός δεν έχει καμία ευθύνη ρε γαμώτο; Για να καταλάβω πια.!

Μονίμως βγάζουμε λάδι το λαό, ο λαός δεν φταίει σε τίποτα, τους βλέπω τώρα που βγαίνουνε και φωνάζουνε και ξέρω πάρα πολύ καλά αυτοί που φωνάζουνε, ορισμένοι από αυτούς είναι φοροφυγάδες, τρομεροί, φοβεροί. Στα νοσοκομεία γίνεται της κακομοίρας, οι Αμερικάνοι φταίνει που κλέβουνε οι πάντες εκεί μέσα; Στα φάρμακα, στην υγεία, στα υλικά, οι γιατροί στα φακελάκια; Το λιγότερο κλέψιμο γίνεται στους μηχανικούς συνάδελφοι και ξέρετε γιατί; Διότι είναι κολλημένα, δεν υπάρχουν λεφτά, οι εργολάβοι πάνε κατά διαόλου, έχουν μπει σε φτωχευτικό κώδικα.

Όχι ότι είμαστε οι αγαθότεροι, θα έλεγα ότι είμαστε και οι αγαθότεροι τελικά, αλλά το λιγότερο κλέψιμο γίνεται εκεί. Αν δείτε τι γίνεται αλλού, ε, δεν φταίνει ρε παιδιά, να το πω και

εγώ όπως μιλάει τώρα ο Κωστής, δεν φταίνει ρε παιδιά παντού ούτε το μεγάλο κεφάλαιο, ούτε οι Αμερικάνοι. Έχουμε το γαμημένο και εμείς κάποια ευθύνη, όχι γιατί ψηφίζουμε, αλλά για τη νοοτροπία που έχουμε και η νοοτροπία που έχουμε είναι ότι αρπάξουμε, ότι μπορούμε να κάνουμε παράνομα, να μη σεβαστούμε τίποτα ούτε τις πόλεις, ούτε τις ομορφιές που έχουμε, ούτε την ύπαιθρο, ούτε τίποτα, να τα καταστρέψουμε όλα να αγοράσουμε αυτοκίνητα, να... Δηλαδή πας σε εκείνη την Ευρώπη που την κατηγορούμε όλοι ας πούμε που και εκεί είναι, εν πάση περιπτώσει μπορείς να περπατήσεις ένα δρόμο, στην Ισπανία που λένε ότι μας μοιάζει. Τι μας μοιάζει βρε παιδιά η Ισπανία, σοβαρολογείτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ο χρόνος σας έληξε.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Έχω πάρει φόρα ε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ολοκληρώστε.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ναι, ολοκληρώνω λέγοντας ότι τελικά η ευθύνη ανήκει πάρα πολύ και σε εμάς τους ίδιους, δεν φταίνει μόνο όλοι οι άλλοι, γιατί εκεί πάμε να το ρίξουμε και δεν έχει καμία δουλειά ο παγκόσμιος καπιταλισμός με το πώς καταντήσαμε εμείς τις πόλεις μας και τα χωριά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Αν είχαμε μια σοβαρή προοδευτική Αριστερά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε συνάδελφοι μη μιλάτε, να ακούσουμε όλους τους ομιλητές.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ο Ταβερναράκης ήρθε τελευταίος και μιλάει ως συνήθως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Αν είχαμε μία σοβαρή προοδευτική Αριστερά τι θα έκανε; Δεν θα κρυβόταν πίσω από τις αποτυχίες του παγκοσμίου χρηματοκαπιταλισμού και της ανεπάρκειας των ηγεσιών της Ευρώπης. Θα έμπαινε μπροστά στην προσπάθεια να φτιάξουμε πρώτα το δικό μας σπίτι, αντί να διαλύσουμε ότι έχει απομείνει. Γιατί το κράτος δεν είναι στέγη των βολεμένων, αλλά τελευταίο αποκούμπι των αδυνάτων. Και μια σοβαρή Αριστερά θα όρθωνε τείχος προστασίας του κράτους, αντί να οργανώνει γιουρούσια κατάληψης και διάλυσης κάθε Υπουργείου και Οργανισμού.

Αν είχαμε μία σοβαρή Αριστερά θα καταλάβαινε πόσο βαριά θα πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα μια ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και επιστροφή στη δραχμή. Θα ξεκαθάριζε τη θέση της, θέλει να μείνουμε ή να φύγουμε από το ευρώ; Δεν θα υπεδείκνυε στρατηγικές καμικάζι με τυχοδιωκτικούς τσαμπουκάδες προς τους εταίρους, όταν ολόκληρη η ευρωζώνη κρέμεται στον αέρα.

Μια σοβαρή Αριστερά θα στήριζε την προοδευτική φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας, θα γνώριζε ότι δεκαετίες τώρα η μεγάλη ακίνητη περιουσία υποφορολογείται με τη φαιδρή αναγραφή στα συμβόλαια της αντικειμενικής αντί αγοραίας αξίας, με τη διαχρονική επένδυση του πλούτου της φοροδιαφυγής σε ακίνητα. Θα γνώριζε επίσης ότι οι φόροι ακίνητης περιουσίας, είναι λιγότερο βλαπτικοί στην ανάπτυξη, από τη φορολόγηση εισοδημάτων και επιχειρήσεων.

Μια σοβαρή Αριστερά δεν θα έβγαινε στα κάγκελα όπως ο κ. Τσίπρας να δηλώνει προκλητικά ότι δεν θα πληρώσει τον φόρο ακίνητης περιουσίας για να καταρρεύσουν μία ώρα αρχύτερα τα δημόσια έσοδα.

Αν είχαμε μία σοβαρή Αριστερά των συνδικάτων δεν θα υπερασπιζόταν αδιακρίτως κάθε κεκτημένο, δεν θα είχε πολεμήσει λυσσαλέα τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, χωρίς την οποία δεν θα είχαν να περιμένουν συντάξεις οι σημερινοί 40άρηδες.

Αν είχαμε υπεύθυνα συνδικάτα δεν θα παρέλυαν την οικονομία της χώρας τρεις φορές την εβδομάδα την ώρα που καταγγέλλουν ότι το μνημόνιο μας βυθίζει στην ύφεση. Θα σκεφτόταν τα δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και κάθε μέρα η οικονομία χάνει από τις απεργίες των συγκοινωνιών και την καθαρίστρια που πρέπει να περπατήσει μαύρα χαράματα για να πάει στη δουλειά της.

Αν είχαμε σοβαρά συνδικάτα του δημοσίου, θα ξεκινούσαν μία γενναία εσωτερική κάθαρση των διεφθαρμένων υπαλλήλων Εφοριών, Τελωνίων, Πολεοδομιών.

Αν είχαμε σοβαρές συντεχνίες γιατρών, δικηγόρων, φαρμακοποιών, θα εξυγίαναν τον κλάδο τους πριν ταλαιπωρήσουν την κοινωνία. Ακόμα και η Ένωση των λειτουργών της δικαιοσύνης, αντί να ηγηθεί στην προσπάθεια επιτάχυνσης της απονομής δικαιοσύνης, που φτάνει στα όρια της αρνησιδικίας σπαταλώντας τεράστιους εθνικούς πόρους, επέλεξε γλώσσα συντεχνιακής διεκδίκησης και ευτελούς δημαγωγίας μιλώντας για οικονομική κατοχή.

Αν είχαμε μία Κυβέρνηση αποφασισμένη να εξυγιάνει το κράτος, τι θα έκανε; Δεν θα κρατούσε στο συρτάρι ενάμισι χρόνο τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις Οργανισμών. Δεν θα ξεκινούσε την εφεδρεία οριζόντια με ηλικιακά κριτήρια, θα υποχρέωνε τις υπηρεσίες να ξεσκονίσουν τους φακέλους των υπαλλήλων, θα αξιολογούσε προσόντα, χρησιμότητα, τρόπο πρόσληψης. Θα ξεκινούσε την εφεδρεία από τους άχρηστους και κηφήνες, θα απέλυε τους φαύλους και διεφθαρμένους, αλλά σε αυτό είναι βέβαιο, ότι μία τέτοια Κυβέρνηση, θα είχε απέναντί της το κόμμα ΠΑΣΟΚ τη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και σύμπαν το κομματο-συνδικαλιστικό σύστημα. Γιατί ο τυμπανιαίος δημόσιος τομέας είναι παιδί όλων.

Αν είχαμε μία σοβαρή αξιωματική αντιπολίτευση θα πολιτευόταν με το μάτι στην επόμενη μέρα, θα καταλάβαινε ότι κάθε φορά που αρνείται να βάλει πλάτη, μειώνει την αυριανή δυνατότητά της να κυβερνήσει, την αξιοπιστία και τη διαπραγματευτική ισχύ της χώρας. Διευκολύνει τους εταίρους να συμπεραίνουν αύριο, ότι η Ελλάδα είναι μια ειδική

αδιόρθωτη περίπτωση και ότι καλύτερα για όλους να κόψουν τα σκοινιά, να μας αφήσουν να αρμενίζουμε μόνοι.

Μια σοβαρή αξιωματική αντιπολίτευση θα καθόταν στο τραπέζι με την Κυβέρνηση και τους καλύτερους τεχνοκράτες της χώρας, να εκπονήσουν ένα από κοινού σχέδιο εθνικής ανάπτυξης και μετάβασης σε ένα βιώσιμο μοντέλο εξωστρεφούς ανάπτυξης και θα έλεγε την αλήθεια, ότι το πέρασμα στην ανάπτυξη προϋποθέτει μαζική μετακίνηση πόρων, επιχειρήσεων, χιλιάδων εργαζομένων, από το εσωστρεφή προστατευμένο τομέα στον εμπορεύσιμο και ανταγωνιστικό, ότι περνάει από πόνο, λουκέτο και ανεργία.

Αν είχαμε πραγματικές οικονομικές ελίτ αυτής της χώρας, θα περιμέναμε να μας πουν όχι απλώς τι πρέπει να κάνουν οι άλλοι, αλλά τι προτίθενται οι ίδιοι να προσφέρουν. Κάποτε τα παιδιά των αστικών ελίτ έμπαιναν μπροστά στις εθνικές μάχες, έτσι θα περιμέναμε τους Warren Buffett και τον Diego De La Valle στην Ελλάδα, να μας πουν ότι αυτός είναι ο πόλεμος της δικιάς μας γενιάς. Ότι ναι έχουμε απέναντί μας ένα κράτος ανίκανο και φαύλο, αλλά τώρα είναι η ώρα για τις δικές μας ευθύνες, γιατί παντί δε ω εδόθη πολύ πολύ ζητηθήσεται παρ' αυτού. Και θα περιμέναμε ίσως και από τους άλλους, τους πολλούς του αφορολόγητου πλούτου έμπορους και επαγγελματίες που θησαύρισαν στη διαπλοκή, φοροδιαφυγή είναι ομότυπη φοροαποφυγή να φωτιστούν από την έκλαμψη της κρίσης και να κάνουν για μια φορά το εθνικό τους καθήκον. Να πρωτοτυπήσουν, να πληρώσουν τους φόρους που τους αναλογούν, αντί να λουφάζουν στα θολά βαλτόνερα της καταγγελτικής ανομίας και του δεν πληρώνω.

Αν ήμασταν σοβαρή χώρα με ένστικτο αυτοσυντήρησης, τότε θα ενώναμε δυνάμεις μπροστά στην κοινή απειλή, για να αλλάξουμε όσα πήραμε λάθος τις περασμένες 10ετίες. Θα δείχναμε πλεόνασμα υπευθυνότητας στις ατομικές και συλλογικές υποθέσεις και περίσσευμα αλληλεγγύης για όσους μένουν πίσω. Θα φροντίζαμε ως κόρη οφθαλμού τη δημόσια σφαίρα, το κράτος, τους θεσμούς, είναι τα τελευταία που συγκινούν, συγκρατούν ένα έθνος από το χάος και την

καταστροφή. Αλλά δυστυχώς δεν είμαστε και δεν έχουμε, γι' αυτό η οικονομία μας βυθίζεται, η κοινωνία σπαράζεται και όλοι μαζί τραβάμε προς τον πάτο.

Απλή ανάγνωση από άρθρο του Γεωργίου Παγουλάτου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Πασχαλίδης.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εντάξει, εγώ δεν είπα τίποτα ότι είναι δικό μου.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εντάξει, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Του Κασσιμάτη να διαβάσεις, είναι ένα πολύ ωραίο.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι καταρχάς θέλω να πω ότι μου άρεσε η εισήγηση της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ, γιατί το θέμα το πιάνει εκεί που πρέπει. Πραγματικά αυτό που ζούμε σήμερα είναι μια κρίση του καπιταλισμού και το πρόβλημα το έχει ο καπιταλισμός. Τι θα γίνει να τον αλλάξουμε όμως είναι ένα άλλο θέμα και από αρχίζουν οι διαφωνίες ή κατά πόσο είναι δικιά μας δουλειά να τον αλλάξουμε.

Πραγματικά υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα το οποίο όλοι ξέρουμε ότι θα επιδεινωθεί και όλοι ξέρουμε ότι τα χειρότερα έπονται. Η μόνη ελπίδα είναι όσον αφορά τον κλάδο το δικό μας είναι ότι εμείς είμαστε σαν το Μηχανικό, πρώτοι στην επίθεση, τελευταίοι στην οπισθοχώρηση. Πρώτοι χτυπηθήκαμε από την κρίση και η ελπίδα είναι ότι αν κάποτε

όποτε έρθει η οποιαδήποτε ανάπτυξη πάλι πρώτα μέσα από μας θα περάσει.

Το ζητούμενο λοιπόν είναι η ανάπτυξη, αν θέλουμε να υπηρετήσουμε τον κλάδο των μηχανικών, θα πρέπει να μιλήσουμε για την ανάπτυξη. Πρέπει να δούμε την πραγματικότητα και η πραγματικότητα δεν είναι καλή για την Ελλάδα. Μπορεί να είναι η κρίση παγκόσμια, μπορεί να φταίει η Κίνα, μπορεί να φταίει ο καπιταλισμός, μπορεί να φταίνε τα κεφάλαια που κυκλοφορούνε και είναι ανεξέλεγκτα, αλλά εμείς έχουμε πρόβλημα ανεξάρτητο από όλο αυτό. Δεν είναι τυχαίο ότι είμαστε η αιχμή του δόρατος στην κρίση, δεν είναι τυχαίο ότι είμαστε οι πρώτοι που υφιστάμεθα τις συνέπειες και θα πρέπει κάποια στιγμή να δούμε την πραγματικότητα.

Είμαστε ευχαριστημένοι από τη δημόσια διοίκηση που έχει η Ελλάδα; Υπάρχει κάποιος εδώ μέσα που όταν χρειάστηκε να πάει να συναλλαχτεί με μια δημόσια υπηρεσία δεν τον έπιανε ένα σφίξιμο στην καρδιά του πριν μπει μέσα; Και μιλώ και για τους δημόσιους υπαλλήλους, όταν φύγουν από τη δική τους υπηρεσία και θέλουν να πάνε σε μια άλλη να διεκπεραιώσουν μια υπόθεση κάτι δεν σφίγγεται μέσα τους;

Η γραφειοκρατία χωρίς να φταίνε, δεν είναι κατ' ανάγκη ότι είναι κακοί οι δημόσιοι υπάλληλοι, είναι κακή η δημόσια διοίκηση, είναι κακή και οι ίδιοι υποφέρουνε. Δεν είναι κάτι λοιπόν στην Ελλάδα που πρέπει να δούμε πως θα το φτιάξουμε; Δεν πρέπει να γίνει αίτημα δικό μας, δεν πρέπει να γίνει εθνικός στόχος η σωστή δημόσια διοίκηση; Το χάλι που υπάρχει στην Ελλάδα δεν υπάρχει πουθενά αλλού.

Είμαστε ευχαριστημένοι από τον πολιτικό μας κόσμο; Είμαστε ευχαριστημένοι από το πώς συναλασσόμαστε μαζί τους; Αν μιλήσει κανείς με τον τελευταίο δήμαρχο του μικρότερου δήμου ή αν μιλήσει κανείς με οποιοδήποτε Βουλευτή ξέρετε τι θα πει; Το βασικό μου πρόβλημα είναι ότι κάθε Σαββατοκύριακο πρέπει να πάω σε 15 γάμους και θέλω από 50 ευρώ στον καθένα και δεν με φτάνει ο μισθός και το κριτήριο με το οποίο εκλέγονται είναι σε πόσους γάμους και σε πόσες βαφτίσεις θα πάνε. Εμείς έτσι ψηφίζουμε, δεν

πρέπει να το δούμε; Αυτό δεν συμβαίνει παντού, αυτά είναι δικά μας χαρακτηριστικά, δεν πρέπει να τα αλλάξουμε; Καλά είναι ο καπιταλισμός, καλά είναι όλοι οι άλλοι που φταίνε και τα κεφάλαια, εμείς δεν έχουμε τίποτα να αλλάξουμε;

Είμαστε ευχαριστημένοι από τον ιδιωτικό τομέα; Ας κάτσουμε να μετρήσουμε πόσοι από αυτούς που πήρανε επιδοτήσεις από το ελληνικό δημόσιο, κάνανε επενδύσεις που δουλέψανε και δεν μείνανε κουφάρια αφού φαγωθήκανε οι επιδοτήσεις.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Αυτοκίνητα γίνανε.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ή δεν γίνανε αυτοκίνητα ή περιουσιακά στοιχεία εδώ και εκεί.

Είμαστε ευχαριστημένοι από το συνδικαλιστικό μας κίνημα; Από τον συνδικαλισμό μας είμαστε ευχαριστημένοι; Από τους συνδικαλιστές που εκλέγομε, από τον τρόπο που μας καθοδηγούνε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας; Είμαστε και με αυτό ευχαριστημένοι;

Είμαστε ευχαριστημένοι με τη δικαιοσύνη στην Ελλάδα; Δεν ξέρουμε όλο το τι γίνεται στη δικαιοσύνη; Δεν έχει χρειαστεί να πάμε όλοι και να μας πει ο δικηγόρος κάτσε να πάρουμε αναβολή γιατί την άλλη φορά θα είναι άλλος και δεν μου αρέσει αυτός ο δικαστής και ξέρω εγώ κ.λ.π.; Δεν ξέρουμε τι γίνεται; Δεν υποψιαζόμαστε ότι το παραδικαστικό ήτανε αυτό που αποκάλυψε το σύστημα για να συγκαλύψει όλα τα υπόλοιπα;

Είμαστε ευχαριστημένοι από τον τρόπο που λειτουργεί η υγεία στην Ελλάδα; Δεν ξέρουμε ότι οι πάντες κλέβουνε; Δεν ξέρουμε ότι αν μπεις, αν μπεις στο internet να ζητήσεις ένα από αυτά τα ανταλλακτικά που βάζουνε στις εγχειρήσεις της καρδιάς ή δεν ξέρω που αλλού, στο internet το βρίσκεις με το 30 ή το 20% της τιμής που αναγκάζεται το ΤΣΜΕΔΕ και οποιοδήποτε άλλο ταμείο να τα πληρώνει στα λαμόγια που διαχειρίζονται το σύστημα; Ούτε αυτό δεν πρέπει να το αλλάξουμε; Δηλαδή η κρίση δεν θα μας συνετίσει σε τίποτα

από όλα αυτά; Δεν πρέπει εμείς εδώ μέσα να φτιάξουμε ένα κίνημα...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Να ηρεμήσεις συνάδελφε, ε, μα σοβαρά πράγματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Σωπάστε βρε παιδιά.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Έλεος πια, όποιος δεν θέλει να φύγει να ακούει, οι άλλοι που θα μείνουνε μέσα να ακούνε τουλάχιστον τον ομιλητή.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Δεν έχουμε ευθύνη εμείς για την ανοχή μας σε όλα αυτά; Εγώ νομίζω ότι έχουμε και μεγάλη ευθύνη.

Δεν έχουμε καμία ευθύνη για το γεγονός, ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ένας γεωπόνος να γυρίζει την περιφέρεια και να δει τι πρόβλημα έχουνε οι ελιές και δεν παράγουνε και αν πάρει κανείς, δηλαδή το άκουγα σε μια εκπομπή στο ραδιόφωνο και έπαθα πλάκα. Μιλήσανε με τον υπεύθυνο της αρμόδιας υπηρεσίας από ένα χωριό ένας που πήρε τηλέφωνο, λέει καλά θα δούμε, θα δούμε πότε θα βρούμε κάποιον να το στείλουμε να το βάλουμε στο 5ετές πρόγραμμα. Έτσι στηρίζουμε την παραγωγή; Ούτε αυτό δεν πρέπει να αλλάξει;

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Ποιος όμως;

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Αυτό είναι το ερώτημα.

Είμαστε ευχαριστημένοι από τη νομοθεσία που έχουμε; Από τον τρόπο με τον οποίο..., προσωπικά πάρα πολλές φορές έχω σκεφτεί ότι σε αυτό τον τόπο δεν αξίζει να κάνεις τίποτα, πρέπει να είσαι....

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Θα το πω, αν έχω χρόνο θα στο πω, τι να κάνω;

Είμαστε ευχαριστημένοι από το γεγονός ότι εάν χρειαστεί να επενδύσεις τα χρήματά σου, τα λεφτά σου που έχεις μαζέψει με ιδρώτα και τα έχεις στην άκρη και αποφασίσεις να κάνεις μία δουλειά, σε περιμένουνε τα λαμόγια, σε περιμένουνε οι εφοριακοί, σε περιμένει το ΙΚΑ, σε περιμένουν όλοι να πέσουν πάνω να σε γδάρουν να σε διαλύσουνε, να μη γίνει τίποτα σε αυτό τον τόπο.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Εγώ λοιπόν λέω το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ένα λεπτό να ολοκληρώσεις.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Τελειώνω.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Σήμερα να γίνονται αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συναδέλφισσα.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Πρέπει λοιπόν εάν θέλουμε εμείς εδώ να υπηρετήσουμε το τόπο, να υπηρετήσουμε τους εαυτούς μας και να υπηρετήσουμε τους μηχανικούς να αρχίσουμε να γινόμαστε απαιτητικοί απέναντι σε όλα αυτά. Θα πρέπει να σταματήσουμε να είμαστε ανεκτικοί σε οποιοδήποτε και για να κάνω και μια πρόταση, βασισμένος στην πρόταση που έκανε ο συνάδελφος.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ο Ζαχαρίας.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ναι το έχω σκεφτεί πάρα πολλές φορές, έχω την εντύπωση την εξής, αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα πιθανόν να υπάρχουν παραγωγοί που πετάνε τις τομάτες π.χ. και την ίδια ώρα γίνονται 300.000 τόνοι εισαγωγή τομάτας στην Ελλάδα. Αν πάτε στο ΑΒ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ή δεν ξέρω στις μεγάλες αλυσίδες, θα βρείτε τομάτες Ολλανδίας και τομάτες Βελγίου.

Αυτή τη στιγμή που συζητάμε το 94% των ρεβιθιών που καταναλώνουμε είναι εισαγόμενα από τη Τουρκία...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Μεξικού.

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: ...και από το Μεξικό. Το 70% των φασολιών που καταναλώνουμε είναι εισαγόμενα.

Πρέπει λοιπόν και το πιστεύω, κάνω πρόταση αυτή τη στιγμή σε συνεργασία με τα άλλα Επιμελητήρια, να δημιουργήσουμε ένα κίνημα στήριξης των ελληνικών προϊόντων, όχι μόνο των δομικών υλικών. Υπάρχουν άνθρωποι που βγάζουνε απορρυπαντικά, υπάρχουν άνθρωποι που βγάζουν δεν ξέρω τι βγάζουν, θα πρέπει να στηρίξουμε την κρητική παραγωγή, ας μην το κάνουμε πανελλήνιο το θέμα, να στηρίξουμε με κάποιο τρόπο την κρητική παραγωγή και να σταματήσουμε να είμαστε ανεκτικοί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ συνάδελφοι.

Ο συνάδελφος Φραγκιαδάκης, θα τα πείτε μετά, θα τα πείτε, ο συνάδελφος Φραγκιαδάκη, συναδέλφισσες θα τα πείτε μετά στην τοποθέτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Πρόεδρε μετά ποιος είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μετά το συνάδελφο Φραγκιαδάκη; Φανουράκης, Μαυρογιάννης, Κουτσουμπού και έπεται συνέχεια.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ: Συνάδελφοι πολύ θετικά όλα αυτά που είπε ο συνάδελφος ο Πασχαλίδης τελευταία, βλέπουμε ότι αρχίζουμε πια και τα σκεφτόμαστε και πιστεύω ότι έτσι είμαστε στο σωστό δρόμο.

Κάπου είχα διαβάσει και ταιριάζει με την εποχή μας, πραγματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κρίση ας πούμε από μία άποψη όσον αφορά εμάς είμαστε άτυχη σαν χώρα. Αλλά και εμείς τη συντρέξαμε με τον τρόπο μας και αυτό συνέβαινε πάντα και στο παρελθόν.

Πιστεύω ότι το καπιταλιστικό σύστημα δεν είναι έτσι, δεν κινδυνεύει τώρα να καταρρεύσει όπως λέτε, απλώς έχει μια κρίση την οποία συζητάει και θα την ξεπεράσει, όπως έχει κάνει και παλιότερα. Και στην ουσία δεν υπάρχει και άλλο σύστημα να αντικαταστήσει, αν βρεθεί κάτι καλύτερο να το δούμε.

Στην Ελλάδα πιστεύω ότι οι συντεχνίες και τα τοπικά συμφέροντα νίκησαν το κράτος, αυτό έγινε τώρα. Η Ελλάδα έχει κράτος από το 1821, ποτέ πριν δεν είχε, ήταν μόνο τοπικά συμφέροντα και πολιτείες και στην ουσία τώρα η χώρα έχει σχεδόν πτωχεύσει, γιατί δεν μπορεί να πληρώσει τους δανειστές της, οι οποίοι καλούνται τώρα να δεχθούν διαγραφή περίπου του 50% των κεφαλαίων που έχουν διαθέσει στη χώρα μας. Είναι το αποτέλεσμα της κακής δημοσιονομικής πολιτικής, που ακολουθήθηκε τα τελευταία 30 χρόνια. Η λάθος πολιτική των κομμάτων, το σπάταλο κράτος της μεταπολίτευσης, το αντιπαραγωγικό συντεχνιακό οικονομικό μοντέλο, ο κοινωνικός ιστός με τις νεόπλουτες ελίτ κατέρρευσε.

Όλα ήταν λάθος τα τελευταία 30 χρόνια, αυτοί που κυβέρνησαν δεν μπορούσαν να δουν μακριά, τα ήθελαν όλα τώρα, ήθελαν τρία αυτοκίνητα, ήθελαν τρία σπίτια, δεν τους ενδιέφερε το μέλλον και ο σχεδιασμός. Τώρα μετά την 6^η δόση αν την πάρουμε τελικά, τα κόμματα πρέπει να παρουσιάσουν προτάσεις και προγράμματα ευθύνης, χωρίς

λαϊκισμούς και αοριστολογίες που θα περιγράψουν τον τρόπο που θα βγούμε από την κρίση.

Όλοι μιλάνε για ανάπτυξη γιατί πραγματικά έχουμε πρόβλημα όπως τα περιέγραψε και ο προηγούμενος ο συνάδελφος, πώς θα έρθει κάποιος να κάνει ένα σχέδιο εδώ πέρα να επενδύσει; Θα αντιμετωπίσει τη νομοθεσία, θα αντιμετωπίσει πρόβλημα με τις άδειες, με τη φορολογία, με το περιβάλλον, πιθανόν το περιβάλλον δεν ξέρω για ποιο λόγο, μπορεί ας πούμε μια περιοχή να τη θέλει κάποιος και να βάλει κάποιους να τη βγάλουμε περιβαλλοντική για να περιμένει να 'ρθει να την αξιοποιήσει αυτός. Εδώ έχουμε πάρα πολλά προβλήματα.

Στη σημερινή οικονομική συγκυρία, η γνώση είναι κορυφαίος τομέας παραγωγής πλούτου και γι' αυτό οι χώρες ανταγωνίζονται στην προσέλκυση ταλέντων. Το γεγονός ότι κάποιες χιλιάδες νέοι επιστήμονες έχουν εγκαταλείψει τη χώρα και κάποιοι άλλοι ετοιμάζονται να φύγουν είναι πολύ σοβαρό. Δυστυχώς κανείς δεν ενδιαφέρεται να αποτιμήσει το κόστος αυτής της διαρροής φαιάς ουσίας που θα παράγει υπεραξίες για τις χώρες που γνωρίζουν να ανταμείβουν τη γνώση.

Η ανάπτυξη της χώρας μας απαιτεί εκπαίδευση και ανοιχτούς ορίζοντες και όχι ασημαντότητα και τίποτα. Η Ελλάδα ανοιχτή και ευρωπαϊκή και όχι της άρπα κόλλας, της υποκρισίας, της κακομοιριάς και του τίποτα.

Συγκεκριμένα ακόμα και τώρα, τώρα που μιλάμε με την κρίση, τα κόμματα συνεχίζουν να δουλεύουν όπως δουλεύανε και πριν, δηλαδή υπάρχει κάποιος από άλλο κόμμα σε μια θέση και ορμάνε να το φάνε οι 99 που ξέρουμε εδώ οι 99 πού ανήκουνε, εντάξει; Γιατί δεν τους αρέσει, γιατί τον φοβούνται για κάποιους λόγους, δεν τους αρέσει η φάτσα του ας πούμε και κοιτάζουν να το μειώσουνε, μπορεί να είναι πολιτικός μηχανικός και να θέλουν να τον βάλουν σε θέση οικονομολόγου, γιατί οι οικονομολόγοι που υπάρχουνε και οι σχεδιαστές και οι εργοδηγοί δεν θέλουν να πάνε και έχουν τον μπάρμπα στην Κορώνη και δεν τους το επιτρέπει.

Και αυτό το πράγμα συνεχίζεται και σήμερα, πώς θα πάμε σε ενότητα; Πώς θα υπάρξει κατανόηση να συζητήσουνε ο ένας με τον άλλο και να λύσουν τα προβλήματα ή κοροϊδευόμαστε; Η λογική της παράνοιας τώρα είναι αυτή, γιατί εσύ και όχι εγώ, δεν τον ενδιαφέρει τον άλλο αν είσαι εσύ μηχανικός και ο άλλος κλητήρας να είναι σου λέει όχι, εγώ θα κάνω τη δουλειά του μηχανικού. Εκεί έχουμε φτάσει, δηλαδή έχουμε τρελαθεί τελείως, τον οδηγεί να χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να βάλει π.χ. τον πολιτικό μηχανικό στη θέση του σχεδιαστή, του υπομηχανικού, να παίρνει αυτός τη θέση του πολιτικού μηχανικού. Αυτό συνέβαινε πάντα και στην ιδιοσυγκρασία μας σαν λαός.

Αυτό σε περίπτωση, σας λέω τώρα, σε περίπτωση των αθλητικών αγώνων, οδηγεί τον αδύνατο να βάλει τρικλοποδιά σε αυτόν που είναι δυνατός και έχει γερά πόδια και τρέχει, για να βγει ο άλλος πρώτος. Αυτό συνέβαινε πάντα στην Ελλάδα και επειδή τουλάχιστον οι αρχαίοι είχαν το γνώθι σαυτόν, δημιούργησαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες σαν μέσο θεραπείας των Ελλήνων, για να τους εκπαιδεύσουν στην άμιλλα.

Πιστεύω προσωπικά ότι το 2011 θα είναι το χειρότερο έτος των τελευταίων ετών της κρίσης, δηλαδή θα είναι ο πάτος στο βαρέλι, που τελικά, το '11, που τελικά τον πάτο πρέπει να τον φτιάξουμε εμείς, δεν θα τον βρούμε, εμείς θα τον φτιάξουμε. Μετά φαίνεται ότι θα ξεκινήσει η οικονομική ανάκαμψη της χώρας, πιστεύω ότι η συνεννόηση και η ενότητα αγκαλιάζει τον αδύνατο, ενώ η διαίρεση ενισχύει το δυνατό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία συνάδελφοι, συνάδελφε Φραγκιαδάκη ολοκλήρωσε τη τοποθέτησή σου.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ: Ναι τελειώνω.

Στην Ελλάδα για παράδειγμα έχουμε λένε 350.000 αγωγές το χρόνο, γιατί δεν μπορεί ο ένας να συνεννοηθεί με τον άλλο και προτιμάει αντί να μιλήσει στον άλλο από εγωισμό, να πάει στο δικαστήριο και να κάνει αγωγή. Ενώ αν

το σκεφτότανε λίγο και είχε λιγότερο εγωισμό να συζητήσει με το διπλανό του, θα βρισκανε το σύνορο για παράδειγμα.

Να γίνουμε λοιπόν άνθρωποι με συνείδηση του άλλου και όχι μόνο της οικογένειας και του χωριανού. Δηλαδή να υπολογίζουμε και τον άγνωστο άλλο που βρίσκεται σε ένα χωριό της χώρας και πρέπει να πληρώσουμε τους φόρους στο κράτος για να γίνει και εκεί ένα σχολείο. Και αυτά όλα έχουνε συμβεί στο παρελθόν, οι Καπετάνιοι ας πούμε, ο Μαυρομιχάλης έφερε τον Καποδίστρια να κάνει κράτος και μόλις τους είπε θα βάλουμε φόρους τον σκοτώσανε. Αυτό ισχύει και σήμερα.

Έχουν υπερευρωθεί οι συντεχνίες και τα τοπικά συμφέροντα και καταλύσανε το κράτος για να το εκμεταλλευτούνε, πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία σε αυτά τα δύο και ούτε το ένα να υπερισχύει, ούτε το άλλο, αυτό πρέπει να γίνει για να προχωρήσουμε.

Αυτά ήθελα, ευχαριστώ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι, ο συνάδελφος Χωραφάς ζήτησε να προηγηθεί γιατί έχει κάποιο πρόβλημα χρόνου, φαντάζομαι δεν έχετε αντίρρηση όλοι όσοι...

Συνάδελφε Χωραφά.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Συνάδελφοι δεν ξέρω αν θα θεωρηθώ εκτός θέματος με αυτά που θα πω, η συζήτηση όλη περιστρέφεται γύρω από την κρίση του... (αλλαγή κασέτας)

ΧΩΡΑΦΑΣ: ...τόσο θα αδειάζει, γιατί μιλήσαμε πριν για ευθύνες παρόντων και απόντων, το έχω ξαναπεί και άλλες φορές να ασχοληθούμε με τα θέματα των μηχανικών. Θα μου πείτε έχουνε δουλειά οι μηχανικοί σήμερα; Έχουμε θέματα να ασχοληθούμε; Ή είναι οι μισοί άνεργοι; Πάντα έχουμε, πάντα έχουμε και όσο ψάχνουμε και όσο θα βρίσκουμε οι μηχανικοί θα είναι κοντά μας, οι μηχανικοί θα μας αναγνωρίζουν και θα έρθει σιγά – σιγά το χαμένο κύρος πίσω.

Δείτε για παράδειγμα τις όποιες λίγες εκδηλώσεις γίνονται το τελευταίο διάστημα με αντικείμενο επαγγελματικό, τι προσέλευση έχουνε, που νομίζω ότι μπορεί να χαρακτηριστεί και πρωτόγνωρη. Ακόμα και σε αυτές δηλαδή τις εποχές της μεγάλης κρίσης και της ανεργίας, όταν οι συνάδελφοι μας βλέπουν κοντά τους, ότι ασχολούμαστε με τα θέματα που τους καίνε, αναγνωρίζουν το ρόλο μας και μας δίνουν συγχαρητήρια στο δρόμο.

Όσο θα συνεχίζουμε να μιλάμε για την κρίση του πολιτικού συστήματος, για το πόσα αυτοκίνητα έχουμε, για το πώς γίνανε τα αυθαίρετα, για το αν γίνονται μίζες στα νοσοκομεία, χαιρετίσματα συνάδελφοι. Η αίθουσα αυτή θα αδειάζει, η αποχή στις εκλογές θα αυξάνεται, για να μην πω ότι θα μειώνονται ακόμα και οι υποψήφιοι.

Τέλος πάντων πιστεύω ότι θα είναι κατόρθωμα για όποιον από τους συναδέλφους διαβάσει αυτές τις εισηγήσεις ξεκινώντας και τις τρεις που γίνανε και φτάσει μέχρι το τέλος. Οι συνάδελφοι πια δεν ενδιαφέρονται γι' αυτά τα πράγματα, δεν θέλουν να τα ακούν. Εγώ να σφίξω το χέρι στο Ζαχαρία τον Ασσανιωτάκη και να του πω συγχαρητήρια που βάζει θέματα επαγγελματικά ή θέματα αγοράς και οικονομίας, πώς μπορούμε να βοηθήσουμε εμείς με μία – δυο προτάσεις τον κλάδο. Και να δούμε τι καλύτερο μπορούμε να κάνουμε ο κάθε ένας μόνος του και όλοι μαζί μέσα από την Αντιπροσωπεία και τη Διοικούσα του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Θέματα για το ΤΣΜΕΔΕ που ακούω και μαθαίνω και εγώ πέρα από αυτό που είπε ο Ζαχαρίας, ετοιμάζονται για αύξηση των εισφορών, μπορούμε να αντέξουμε άλλη αύξηση των εισφορών; Και χωρίς να είμαι και ενημερωμένος άκουσα για μεγάλες.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Αυξήθηκαν ήδη.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Θα δουλέψουμε τα αυθαίρετα τώρα και θα μπορούμε.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Χαίρομαι συνάδελφοι που θα δουλέψετε πολύ με τα αυθαίρετα, χαίρομαι ιδιαίτερος και με τις αμοιβές τις οποίες θα λάβετε, όμως η αλήθεια είναι για τα αυθαίρετα μήπως θέλετε να πούμε κάτι; Δεν θα μπορούσαμε να πούμε ένα εκατομμύριο ευθύνες παράλληλα με ένα εκατομμύριο ασάφειες; Πρέπει να το δεχθούμε αυτό το νόμο;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Όχι.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Πρέπει να τον δεχθούμε; Όχι, το είπαμε αυτό το όχι; Το φωνάξαμε; Συγγνώμη συνάδελφοι δεν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ να μην κάνουμε διάλογο τώρα.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Να μιλήσετε παρακαλώ μετά να τα πείτε όλα αυτά.

Αυτά τα θέματα θα ήθελα συνάδελφοι να δούμε, μπορούμε για το ΤΣΜΕΔΕ να βγάλουμε κάποιες ανακοινώσεις; Μπορούμε να πιέσουμε; Ασφαλώς καταλαβαίνω αυτό που είπατε πριν για τον Πρόεδρο του ΤΕΕ και νομίζω ότι κανείς μας δεν συμφωνεί μαζί του, δεν μπορεί να συσπειρώσει ούτε να κάνει μια πείτε το συνδικαλιστική οργάνωση, πείτε το...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Συγγνώμη που σε διακόπτω, επαναλαμβάνω είναι τρομακτική η μείωση των συντάξεων.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Ναι συμφωνώ, συμφωνώ, αυτά τα θέματα να αναδείξουμε, αυτά τα θέματα. Θα μου πείτε θα είναι ανώφελο; Θα πέσει στο κενό;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Όχι καθόλου.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Κάποιος συνάδελφος θα μας πει μπράβο που το κάνατε, το να συζητούμε για την κρίση και το πολιτικό σύστημα και προς Θεού να μην παρεξηγηθώ ότι πάω να...

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Αυτό είναι το σύστημα, αυτή είναι η κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΧΩΡΑΦΑΣ: Παρακαλώ θα έχετε μετά το λόγο να τα πείτε και να χαρείτε με την κρίση του πολιτικού συστήματος την οποία σχολιάζετε.

Εγώ θα επιμένω, ότι οι συνάδελφοι δεν θα φτάσουν να ολοκληρώσουν να διαβάζουν το κείμενο αυτό που θα φέρνετε και δεν εννοώ κάποια παράταξη, γενικώς. Δεν τους ενδιαφέρει, μπορούμε να τους βοηθήσουμε; Έχουμε ρόλο; Υπάρχουν πολύ κριτές του πολιτικού συστήματος, δεν χρειάζεται και δεν έχει ανάγκη ο συνάδελφος μέσα από αυτή την αίθουσα και τις ανακοινώσεις που βγαίνουν να βλέπει αυτό.

Να βάλουμε ένα, δύο, τρία θέματα πού μπορούμε να βοηθήσουμε, να νοιώσει ο συνάδελφος ότι κάποιος υπάρχει εδώ που τον υποστηρίζει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Φανουράκης.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Συνάδελφοι νομίζω ότι όπως εξελίσσεται η συζήτηση είναι θετικό με τις τοποθετήσεις που έχουν γίνει.

Έχουμε ένα πρόβλημα, για να λύσουμε το πρόβλημα πρέπει να ξέρουμε το αίτιο, αν δεν ξέρουμε το αίτιο πηγαίνουμε στα τυφλά. Βέβαια αυτό έχει μία δυσκολία να ανατρέψουμε απόψεις και πράγματα που είχαμε μία ζωή. Μπορούμε να πάμε όμως παραπέρα.

Ειπώθηκε από τον συνάδελφο Πασχαλίδη η λέξη, πρέπει να είμαστε απαιτητικοί. Είπε ο συνάδελφος ο Χωραφάς ότι πρέπει να κάνουμε κάτι, δηλαδή εκφράζεται από μας τους

ίδιους η απαίτηση ότι δεν μπορούμε να τα αφήσουμε τα πράγματα εκεί που είναι. Μπορώ και να απαντήσω στο συνάδελφο τον Βαϊλάκη, ότι για τα αυθαίρετα δεν είναι ξεκρέμαστο, δεν αποκομμένο το αυθαίρετο από την έλλειψη χρηματοδότησης και έλλειψη ενδιαφέροντος για ένα τομέα της κοινωνικής ζωής. Και αν δεν υπήρχαν τα αυθαίρετα, εγώ πάω και παραπέρα και λέω ότι, αν δεν υπήρχαν τα αυθαίρετα ο κόσμος που μένει εκεί πέρα πού θα ζούσε σήμερα στις τρώγλες;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν θα ζήσεις σε δώροφο.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Στις τρώγλες; Εντάξει ήτανε και διέξοδος της κερδοφορίας, της οικονομίας ναί.

Τώρα συμφωνώ επίσης με την άποψη που ο Πασχαλίδης είπε, ότι η κρίση είναι μπροστά μας και ειπώθηκε και από όλους, δηλαδή ότι η κρίση είναι χρόνια τώρα και απλώς αρχίζουμε τώρα και την καταλαβαίνουμε. Γιατί την καταλαβαίνουμε τώρα; Γιατί άγγιξε την μεσαία τάξη και την υπαλληλία, που ξέρουμε και μιλάνε, γιατί οι κακομοίρηδες οι αγρότες που έχουν καταστραφεί τώρα χρόνια δεν ξέρουν να μιλήσουνε. Δηλαδή οι χαμηλοί οι μικροαγρότες ξέρω εγώ δεν έχουνε έκφραση, μην κοιτάζουμε κάποιους με τα θερμοκήπια που έχουνε λεφτά που πάνε και στα καράβια και σπούνε τις απεργίες, αυτοί σε άλλο πράγμα είναι αυτοί. Η αγροτιά έχει καταστραφεί τώρα πολλά χρόνια και πέρασε έτσι λίγο πιο χαλαρά γιατί δεν είχανε τη φωνή να μιλήσουνε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Οι επιδοτήσεις χάλασαν τη γεωργία.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Και οι επιδοτήσεις, οι επιδοτήσεις δεν ήρθανε από μόνες τους, ήρθανε σε ένα και όσο το αναγνωρίζουμε, ήρθανε μέσα σε έναν κεντρικό σχεδιασμό, δεν ήρθανε σε μια ελεύθερη οικονομία. Κεντρικός σχεδιασμός ήτανε από την Ευρωπαϊκή Ένωση του δώσανε λεφτά για να κάτσεις να μη δουλεύεις λέει, πρόωρη σύνταξη στον αγροτικό

τομέα. Αυτό δεν είναι τυχαίο, δεν ήτανε το έφερε η αγορά, ήτανε κεντρικός σχεδιασμός, πάρε λεφτά να κάτσεις, είμαστε και τεμπέληδες και μας βάνουνε και λεφτά να κάτσουμε λέει. Προφανώς είναι κεντρικός σχεδιασμός είναι, αυτό είναι τα ξέρουμε.

Τώρα, το ξέρουμε όλοι, τουλάχιστον εδώ στο Ηράκλειο που βλέπουμε, είναι καταστραμμένες οι τεχνικές εταιρείες, είναι τελείως, δηλαδή μπορεί να σωθούνε, αν σωθούν μια – δυο εταιρείες ίσως. Οι άλλες είναι κατεστραμμένες, όλοι ναι, είναι καταστρεμμένες οι εταιρείες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, συνέχισε.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Εκτός από το γενικό ποιος φταίει κ.λ.π. και κοσμοθεωρίες και αναλύσεις κ.λ.π., ερχόμαστε και σε κάτι άλλο που τόνισε όμως πάρα πολύ ο συνάδελφος ο Πασχαλίδης γιατί δεν θέλω να λέω πράγματα που δεν συμφωνώ μαζί του.

Υπάρχει λοιπόν το εξής, προσπαθούμε να βάλουμε ενοχές στους εαυτούς μας και προσπαθούν να μας βάλουν μάλλον ενοχές. Και βέβαια δεν συμφωνώ με τη διοίκηση που υπάρχει, ποιος συμφωνεί; Αυτό όμως τι είναι; Σημαίνει ότι είμαστε υπέρ της διατήρησής του; Όχι, αντί να ‘ρθουμε να το διορθώσουμε γίνεται μέσω για να μας καταπιέζουνε και να λέμε, α, φταίμε εμείς, άρα πρέπει να μας δείρουνε. Και προφανώς δεν θέλουμε, έχουμε πει, στα 20 χιλιόμετρα από το Ηράκλειο, από το αεροδρόμιο του Ηρακλείου δεν χρειάζεται να πάω στην Πολιτική Αεροπορία να μου δώσουν άδεια για να κτίσω ένα ισόγειο και όμως, ποιος το ζητάει όμως;

Είπες συνάδελφε Πασχαλίδη, ότι ένα εξάρτημα που κάνει 50 ευρώ αν μπούνε στο internet θα μας το χρεώσει ο γιατρός μέσω της εταιρείας που έχει ξέρω εγώ στο νοσοκομείο 250 και ποιος πρέπει να τον ελέγξει; Έπρεπε να τον ελέγξει το ταμείο, το ταμείο τι έκανε; Δηλαδή δεν είναι ότι γίνανε έτσι μακριά στο υπερπέραν, ποιος έπρεπε να ελέγξει αυτές τις σπατάλες; Τα ταμεία μας, οι διοικήσεις, γιατί τους βγάζαμε τις

διοικήσεις; Δεν τις βγάσαμε για να κάνουν αυτή τη δουλειά όμως, τους βγάσαμε γιατί έπρεπε να ανταμειφτούν για τα αυτά ή να σχεδιάσουν άλλα πράγματα, που ξέρουμε τι σχεδιάσανε γι' αυτό τους βγάσαμε.

Άρα λοιπόν βεβαίως δεν θέλουμε το παρελθόν μας και ότι κάναμε και η παραγωγικότητα είναι τρομερά, τραγικά χαμηλή στο δημόσιο αλλά και στον ιδιωτικό τομέα είναι τραγικά χαμηλή παραγωγικότητα. Δεν το θέλουμε αυτό το πράγμα, αλλά υπάρχουν αίτια και υπάρχουν και ένοχοι που δεν ενεργήσανε γιατί δεν θέλανε ή τα παρατήσανε. Δηλαδή ένα πράγμα που δεν σε ενδιαφέρει το παρατάς εκεί να σαπίσει. Προφανώς δεν συμφωνείς με αυτό το πράγμα.

Άρα λοιπόν ευθύνη έχουμε και σαν πρόσωπο ο καθένας μας αλλά δεν πρέπει να το διογκώνουμε τόσο και να μη βλέπουμε το κύριο.

Τώρα εγώ ήθελα να πάμε παραπέρα, μπορεί στις διαπιστώσεις στα αίτια να διαφωνούμε ή να συμφωνούμε, ωστόσο όμως κρατάω αυτά που είπε ο Χωραφάς προς το τέλος, ας πάμε σε συγκεκριμένα πράγματα. Μπορούμε να συμφωνήσουμε σε δυο πράγματα που θα βγούμε έξω να τα πούμε, απόψε τα βάζουμε μπροστά; Οι μόνιμες επιτροπές μας εδώ ας ασχοληθούμε με το θέμα της κατάστασης των συναδέλφων, να δούμε τα εισοδήματά τους, μπορεί να βρεθούν τα στοιχεία αυτά μέσα από τη τράπεζα του ΤΕΕ τα αυτά, τι εισόδημα έχουν οι συνάδελφοι. Ας τα δούμε τα νούμερα αυτά και τι θα κάνουμε από 'κει και πέρα.

Μπορεί να έρχεται το ΤΣΜΕΔΕ να μας λέει αύξηση αυτή την εποχή; Όχι, πρέπει να βγούμε να φωνάξουμε και δεν πρέπει να περιμένουμε, ας βγούμε εμείς σαν τμήμα, ας φωνάξουμε το τμήμα της Δυτικής Κρήτης, ας φωνάξουμε της Ρόδου παραδίπλα, να βγούμε και να ενεργήσουμε. Βρε κερατάδες δεν σας θέλουμε, δεν θέλουμε την αύξηση, δεν είναι δυνατόν και δεν κάνουν μόνο αυξήσεις, αλλά βάζουνε και νέες εισφορές για το πριν του '93 απ' ότι είδα εκεί πέρα. Ας βγούμε λοιπόν με συγκεκριμένα απαιτητικά όπως λέει ο συνάδελφος ο Πασχαλίδης, με επιθετικότητα, να φωνάξουμε

και να πολεμήσουμε αυτό που ζούμε. Ας το κάνουμε αυτό το πράγμα να το δω.

Είχαμε πει από παλιότερα και μάλιστα το είχαμε προτείνει εμείς, να 'ρθουν εδώ πέρα να μας ενημερώσουνε για τη συνταξιοδότηση των συναδέλφων. Κάναμε μια πρόταση προς τα πάνω, το ξεχάσαμε, το λέω σαν παράδειγμα ότι δεν δέχομαι το ενδιαφέρον να δούμε τα προβλήματα, δηλαδή κάναμε και εμείς τα κορόιδα στο...

Να δούμε, για το θέμα των εισφορών να δούμε την Τράπεζα Αττικής, απ' ότι φαίνεται πάνε για αύξηση του κεφαλαίου, με τα ομόλογα, με όλα αυτά. Ας πούνε εκεί ευθύνεσαι, να πούνε ο Φανουράκης και ο Βαϊλάκης υπογράψανε να γίνουνε οι αυξήσεις, να βγει το όνομά μου έξω, ας το πούμε αυτό το συγκεκριμένο. Ας πούμε ότι κάναμε, ποια είναι η κατάσταση του ταμείου καλά – καλά να θέλουμε από τα μυστικά μπλοκ και τα αυτά ξέρω εγώ που βλέπαμε εκεί πέρα τι συμβαίνει. Να την μάθουμε την αλήθεια και να απαιτήσουμε, δηλαδή απόψε ας βγει από εδώ και όχι μόνο ας σχεδιάσουμε πώς να βγει, ας βάλουμε τις επιτροπές να δουλέψουνε και να βγαίνουμε όμως επιθετικά προς την Αθήνα πιο πολύ και να ζητάμε και να απαιτούμε.

Βάζω ειδικά το θέμα των εισφορών του ΤΣΜΕΔΕ που έχουμε πολλούς νέους συναδέλφους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωσε έχει τελειώσει ο χρόνος.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι, τα λεφτά που τους ζητάνε δεν θα τα βγάλουνε δυο χρόνια.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Ποτέ δεν θα τα βγάλουνε, είναι κάποιες κατηγορίες, 600 ευρώ το μήνα παίρνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Μαυρογιάννης.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφε Μπριλάκι.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Σε όλα τα επίπεδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Το λόγο.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Συνάδελφοι πολλά θα μπορούσε να πει κανείς, να πούμε λίγο με την κρίση, μη γελιόμαστε, όλοι λίγο πολύ μέσα μας ξέρουμε ποιος φταίει, λίγο πολύ όλοι ξέρουμε σήμερα και ποιοι πιθανόν έχουν δίκιο, αλλά καρδούλα δεν έχει κανείς να βγει να το πει ανοιχτά. Λίγο πολύ φοβόμαστε έτσι, το παίζουμε, ψιλολαμόγια, έχουμε βάλει όλοι τους εαυτούς μας ότι είμαστε, άρα δεν μιλάμε. Λίγο πολύ από μέσα όλοι λένε έχει δίκιο ο Ξυλούρης μα δεν πάει στο διάολο που θα το πω δα δυνατά να βρω και τον μπελά μου αύριο. Να είμαστε και λίγο σοβαροί και του τη λέμε. Να πάμε παρακάτω.

Εδώ μέσα άκουσα σήμερα στη συζήτηση δέκα φορές τους κακομοίρηδες οι εργολάβοι και οι αλήτες οι δημόσιοι υπάλληλοι. Για κάτσετε ρε παιδιά, η ρεμούλα που γίνεται και το πάρτι συνεχίζει των εργολάβων, έργα που στήνονται, αυτοί χρέωσαν, αυτοί έφαγαν, που τη βάζουνε και έχω ακούσει δέκα φορές σήμερα οι κακομοίρηδες οι εργολάβοι και οι αλήτες οι δημόσιοι υπάλληλοι. Δεν το κατάλαβα, έργα ακόμα και σήμερα στήνονται, φτιάχνονται, με 10, 13, 2%, σήμερα είχα περάσει από μια δημοπρασία και καθότανε έξω, δεν άλλαξε τίποτα, να το στήσουν, να παίξουν, να κάνουν και λέμε ξαφνικά οτιδήποτε.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Εσένα τι σε νοιάζει;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εμένα με νοιάζει γιατί με λες βρωμιάρη δημόσιο υπάλληλο και λες ότι φταίω.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Όλοι οι εργολάβοι βουλιάσανε, όλοι οι εργολάβοι βουλιάσανε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κανείς τους δεν βούλιαξε, τεράστιες περιουσίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφοι, παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Λοιπόν, να σταθούμε σε ορισμένα πράγματα να τελειώνουμε. Όταν καθόμαστε και βρίζουμε σήμερα ολόκληρους κλάδους να προσέχουμε τι λέμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αμφοτέρως όμως.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σήμερα το παιχνίδι παίχτηκε καθαρότατα, η διαπλοκή άρχισε και ξεκίνησε και έπαιξε σήμερα είτε λέγεται μεγάλο κεφάλαιο που συμμετείχαν και οι μεγαλοεργολάβοι και ... (δεν αποδίδεται καθαρά)..., και λίγο πολύ όλοι τους προσκυνήσανε είτε λέγεται Τεχνικό Επιμελητήριο είτε λέγεται οτιδήποτε και δεν βγήκε ποτέ να πει τίποτα για όλους αυτούς που έπαιξαν και αυτοί συναλλάχτηκαν με όποιους δημόσιους υπάλληλους συναλλάχτηκαν.

Δεν έγινε έτσι και με τους πολιτικούς που συναλλάχτηκαν. Δεν μπορούμε σήμερα συνάδελφε Πασχαλίδη να κάνουμε συμπεράσματα όλα αυτά και να μη λέμε μα ποιος θα τα λύσει; Αυτοί που τα δημιούργησαν; Τέλος πάντων, αυτοί που τα δημιούργησαν θα έρθουν σήμερα, ευχαριστημένοι είσαστε 150.000 απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων θα γίνει, μείωσαν το μισθό σήμερα συναδέλφων μηχανικών με 20 χρόνια εμπειρία στα 9 κατοστάκια...

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Και εσύ Αντώνη....

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Περίμενε λίγο να τελειώσω, μείωσαν, διαλύουνε καθημερινά τις δημόσιες υπηρεσίες γιατί δεν θέλαμε να πάμε στην Πολεοδομία να μας πει μια παρατήρηση, να μας πει τι λέει ο νόμος. Α, αυτοί θέλουν να κάνουνε, τώρα τα ξέρουμε είμαστε ζωντανά πράγματα, να πάρουν ευθύνες γιατί ο καθένας θέλει να κάνει τη δουλειά του. Δεν λέω ότι δεν υπήρχαν αυτοί που λαδώθηκαν ήτανε και αυτοί που λάδωσαν, αλλά δεν ήταν καθοριστικό αυτό σήμερα σε όλο αυτό που υπάρχει.

Καθοριστικό είναι σήμερα ότι...

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ποιος τα είπε αυτά παιδί μου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία, ησυχία.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τα άκουσα εδώ μέσα, τα άκουσα, δέκα φορές θα τα λέμε λίγο – πολύ, τα άκουσα από εκεί, τα άκουσα οι δημόσιοι υπάλληλοι, άκουσα το συνάδελφο Μπριλάκι να λέει να μας πουν οι δημόσιοι υπάλληλοι, άκουσα όλους αυτούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σήμερα μιλάμε για την κρίση των μηχανικών, δεν τη δημιούργησαν συνάδελφοι οι δημόσιοι υπάλληλοι που έπεσαν στα 900 ευρώ. Ευχαριστηθείτε στην κοινωνία, ναι έπεσαν οι συνάδελφοί σας οι μηχανικοί στα 900 ευρώ, αύριο θα απολυθούν, σε ένα μήνα θα μετράτε απολύσεις, σε ένα μήνα θα μετράτε και θα λέτε, ο τάδε απολύθηκε 53 χρονών.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Για όλους είναι χάλια συνάδελφε, για όλους.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ναι για όλους είναι χάλια και να φτάσουμε σου λέω, σήμερα μιλάμε για την κρίση των μηχανικών ποιοι φταίνει σήμερα; Να πούμε ξεκάθαρα, κάποιος σε αυτή τη χώρα

μας κυβέρνησαν, κάποιος σε αυτή τη χώρα έχουν επιχειρηματικά συμφέροντα και κάποιος μπορούν και καθορίζουν τα πράγματα τι να κάνουμε; Δεν είναι ούτε ο άνθρωπος που αγόρασε ένα αυτοκίνητο γιατί του το λέγανε έλα πάρ' το τζάμπα και του κάνανε κάθε μέρα διαφήμιση, φταίει και αυτός επειδή ψήφιζε ΠΑΣΟΚ να το πω ανάποδα, φταίτε επειδή ψηφίζατε, να πω που φταίει ο λαός έτσι;

Και δεν είναι σήμερα η Αριστερά που λέει ότι φταίει και τα συνδικάτα και καθαρίσαμε με όλα, Λοβέρδος.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Αν κατάλαβες αυτό συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Καθαρίσαμε, Λοβέρδος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μα μη διακόπτετε, μη διακόπτετε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και νομίζει ότι μπορεί να μας δουλεύει κάθε κυβερνήτης σήμερα εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη διακόπτετε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δε σταματάω, όχι δεν σταματάω πέντε λεπτά, θα τελειώσουμε εδώ πέρα με ορισμένα πράγματα.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ξέρουμε πολύ καλά την κρίση ποιοι την έφεραν, ποιοι σήμερα, αν είναι ικανοί ή όχι να μας βγάλουν από την κρίση. Τι κάνουμε σήμερα; Έχουμε ένα Τεχνικό Επιμελητήριο ποιος είναι ο ρόλος του σήμερα να λέει ότι αυτό το Τεχνικό Επιμελητήριο θα διαχειριστεί το θέμα των αυθαιρέτων, έφτιαξα ένα πρόγραμμα, πάρτε με πέντε τηλέφωνα και το λύνουμε και φτιάχνουμε λέει πειθαρχικές επιτροπές. Δεν φτάνουν αυτά συνάδελφε, το μισό ΤΕΕ θα γίνει πειθαρχικές, για να βάλει τους άλλους φυλακή, αυτό να το ξέρετε, αυτό φτιάχνουν σήμερα.

Η νέα άδεια δόμησης, όλα αυτά που θα βγούνε έξω, πού νομίζετε ότι συνηγορείτε; Θα κλείσει το γραφειάκι, μόνο όποια εταιρεία σήμερα έχει πλήρη νομική υποστήριξη θα γλυτώσει από τη λαίλαπα που έρχεται, ξεχάστε τα αυτά που ξέρατε. Θα πάει να κάνει μία αίτηση και θα κάθομαι εγώ απέναντι και θα του λέω, μα αυτός έχει δεκαπέντε αυθαίρετα, ας τον βγάλω από την αγορά. Με ένα ανώνυμα τηλεφώνημα ο συνάδελφος Ξυλούρης πήγε και δήλωσε ότι δεν έχει αυθαίρετα, μα έχει 200, μέσα θα πάει ο Ξυλούρης. Το έχετε καταλάβει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τι εννοείς συνάδελφε κάνε το πιο λιανά τι εννοείς;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τι εννοείς;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι εννοώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, ναι.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ότι οι νόμοι που ψηφίζονται σήμερα είναι ξεκάθαροι να σβήσουν το επάγγελμα του ελεύθερου επαγγελματία μηχανικού. Του δημοσίου το κατορθώσατε μη φοβόσαστε, πάει τελείωσε οι δημόσιοι υπάλληλοι θα τους λιανίσουμε, θα σβήσει όμως το γραφείο όλων σας. Με ένα απλό τηλέφωνο θα πηγαίνετε φυλακή, 30.000 λέει πρόστιμο έως 100 για το νέο νόμο 30 έως 100. Εγώ θα κάνω ένα τηλέφωνο και θα λέω, ο τάδε έχει αυθαίρετα, πηγαίνετε διαλύστε τον, δεν τον γουστάρω σαν μηχανικό και ας είναι και συνάδελφός μου, ο γείτονας, ο έτσι, ο αλλιώς, ο καθένας.

Το ξέρετε μωρέ αυτό; Και θα κατεβαίνει ο άλλος από την Αθήνα, θα έρχεται ο τάδε οτιδήποτε και θα λέει, πάρτε τα Fygom πειθαρχικά φτιάχνετε δεν θα σας φτάσουνε, πάρτε και τους τεχνολόγους, πάρτε και τους δικηγόρους δεν φτάνετε για

πειθαρχικά όσους και εάν ζητήσετε. Σε δύο χρόνια θα δείτε τι θα γίνει εδώ πέρα.

Έρχεται το Τεχνικό Επιμελητήριο και λέει το άλλο, ελεύθερες λέει αμοιβές, ότι θέλετε, γιατί δεν απαντάει και δεν βγαίνετε να πείτε στο Τεχνικό Επιμελητήριο, ποιες μωρέ ελεύθερες αμοιβές; Και εσύ πώς θα κάνεις χρήση του όρου, ότι μπορείς να παρέμβεις για υπερβολικά; Έβαλε κανόνες;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Αντώνη σε παρακαλώ λίγο πιο σιγά.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει, όχι, όχι γιατί άκουσα πολλά.

Έβαλε κανόνες το Τεχνικό Επιμελητήριο για να ξέρετε ποια έκπτωση δίνετε; Αν είναι υπερβολικά μεγάλη, 500άρικα λέει παίρνουνε, 2.000 βγάζει για να φέρουνε συμφωνητικά συνάδελφε Πέτρο, εσύ τι θα τους πεις αύριο; Πειθαρχικό γιατί το 1.500 με το 500 είναι 1/3; Κάποτε πρέπει να το πεις, δεν θα μιλήσεις τη μία, δεν θα μιλήσεις την άλλη, κάπου θα σου πει το κράτος, ρε φίλε έχει ένα όρο, τι θα κάνεις; Θα τον κάνετε κάποτε χρήση, τι θα του πεις; Γιατί δεν του λέτε κανόνες; Εγώ θεωρώ υπερβολικά έκπτωση σου λέω 1.500 ποια είναι η υπερβολική μεγάλη έκπτωση συνάδελφε; Ποια είναι;

Του δίνετε έξυπνες βεβαιώσεις σου λέει γραμμένες από το ΤΕΕ, δεν του είπατε ποτέ όμως τι θα σου συμβεί σε ένα δικαστήριο γι' αυτόν που δεν αναφέρει για την αυθαιρεσία οπουδήποτε. Πολλά λέτε στο συνάδελφο, πάμε και σήμερα και άλλη φορά το έχω πει εδώ πέρα, πού είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο να πάει σήμερα να δει κάθε μέρα πόσο αντικείμενο χάνεται; Άδειες λέει μικρής κλίμακας, ρε πιο πολλές είναι αυτές από τις κανονικές άδειες πλέον. Μικρής κλίμακας πήγαν, αυτό που θέλατε όλοι να βγάζουνε μία μικρής κλίμακας. Τι προϊόν παράγεται για το συνάδελφο από αυτό το πράγμα που λέγεται άδεια μικρής κλίμακας; Τίποτα δεν παράγεται.

Σας πληροφορώ παίρνουνε το χαρτζιλίκι γιατί θέλουνε 200 ευρώ, 300 τους φτάσαμε τους συναδέλφους, να βγάλουν

κανένα 500άρικο να την βγάλουν και αύριο. Τα γραφεία τα γέμισαν κάθε βράδυ πάμε στα γραφεία και περνάνε 20 να του πει για τα αυθαίρετα. Ο συνάδελφος τον πούλο θα πάρει, τώρα ασχολούνται μόνο με αυτό, θα κλείσει. Πριν από δυο χρόνια μιλούσαμε, του βάλανε φέτος φόρο 15.000, 7, 8, 15 του συναδέλφου, κλαίει ο συνάδελφος πού είμαστε πάλι να το ξανακινήσουμε το θέμα με την υπέρογκη φορολογία; Χθες διάβαζα στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ θα ξαναεπανέλθουν με φόρους.

Λέει λαμόγια οι μηχανικοί, οι δικηγόροι, να τους βάλουμε και άλλα, ακόμα δεν ασχοληθήκαμε λέει, θεωρούν ακόμα ότι δεν ασχοληθήκαμε με όλα αυτά έτσι; Έξω πραγματικά δεν παίρνουνε Προεδρικά Διατάγματα, δεν βγαίνουνε για να μπορούν να βγάλουν άλλες δέκα αν θεωρούμε ότι πρέπει να βγούνε άλλες δέκα άδειες, 50, 100, 200 στο νομό. Δεν κάνει κανείς τίποτα, ο Σπίρτζης συζητάει πως θα γίνει αυτό στην Πολεοδομία κράτος και θα κάνει με ένα λέει πρόγραμμα, αύριο θα κάνει (...) το Τεχνικό Επιμελητήριο, σιγά το πρόβλημα, θα του δίνουμε..., (δεν αποδίδεται καθαρά)..., ένα πρόγραμμα είναι αυτό λέει, ένα προγραμματάκι να το βάλω εκεί να το βάλω εκεί να του πετάει ένα στατικό, τι δουλειά έχει ο μηχανικός; Τι δουλειά έχει η Πολεοδομία να ελέγχει; Τον υπολογιστή, σκάνερ, 5% έλεγχο, 5% μαθηματικά όλοι λίγο πολύ το 5% μπορεί να κάτσουμε μπορεί και όχι. Όταν κάτσουμε θα δούμε τι θα κάνει, έχουμε και το πολιτικό ακόμα σύστημα να με καθαρίσει, έχω το πολιτικό σύστημα να καθαρίσει για μένα.

Ποιος θα κάνει μωρέ σοβαρές μελέτες από εδώ και πέρα; Όταν υποτίθεται υπήρχε έλεγχος, πάλι σοβαρές δεν έκανε γιατί δεν έβγαιναν με τον άλφα ή βήτα τρόπο. Ποιος θα κάνει σοβαρό τοπογραφικό; Ποιος θα το κάνει; Ποιος θα το ελέγξει; Ποιος θα το δει το 5% θα ελέγξουμε; Αυτό κάνει ο Σπίρτζης και λέει αδειάσετε τις Πολεοδομίες, καταργήστε το κράτος, καταργείστε το ένα. Ο συνάδελφος θα το κάνει, ο συνάδελφος.

Άρα λοιπόν τα πράγματα της κρίσης σήμερα δεν έχουνε μόνο συνέπειες ότι είναι οικονομικοί, ότι οι συνάδελφοι σήμερα, πραγματικά εγώ βλέπω πάρα πολλούς καθημερινά, δεν έχουν να φάνε, δεν έχουν και αν εδώ ορισμένοι νομίζετε ότι είναι όλοι στη θέση σας γιατί έχετε πιάσει, δεν είναι έτσι όλοι. Ίσως να γελιόμαστε και εμείς εδώ μέσα, όπως ο κυβερνήτης που γελιέται ότι μια χαρά περνάει ο λαός και δεν ξέρει πως περνάει.

Τελικά θα πρέπει να γίνει σοβαρή συζήτηση, πώς σήμερα περνάει; 2.000 μηχανικοί πώς περνάνε στο Ηράκλειο; Περιμένουμε να δηλώσουνε, να κάνουμε στο Μαλεβίζι να πάρουνε ένα χιλιάρικο, ουρές θα κάνουνε, θα μας το πει ο Πρόεδρος. Είναι δυνατόν τώρα να πηγαίνανε σοβαροί μηχανικοί για ένα χιλιάρικο να κάνουνε ουρές; Και όμως ουρές θα κάνουνε έτσι; Δεν θα έρθουν πέντε, δέκα πεντάδες, 100 πεντάδες θα έρθουν πλέον και αυτό είναι δείγμα της εποχής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε να ολοκληρώσεις.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Άρα, όχι δεν ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μα ένα λεπτό, ένα λεπτό.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τελείωσε, κάνουμε συζήτηση για την κρίση, δεν μπορώ να ακούω σήμερα εδώ πέρα να μου διαβάζουνε ένα αφελούς καθηγητή σαχλαμάρα ότι φταίνε τα συνδικάτα τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ένα λεπτό, ένα λεπτό, μιλάς δέκα λεπτά.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μην τρελαθώ τώρα εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δέκα λεπτά μιλάς, ένα λεπτό ακόμα και ολοκλήρωσε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Απαγορεύεται δηλαδή να μιλάμε συνάδελφε;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μου δίνει ο (...) το χρόνο του.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Επί προσωπικού, επί προσωπικού, απαγορεύεται να μιλάμε; Να..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει συγχρόνως με τον κ. Πρόεδρο της Αντιπροσωπείας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, εντάξει, εντάξει.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Και ποιος το είπε για τους δημόσιους υπαλλήλους;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ηρεμήστε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Δηλαδή εσείς ποτέ σου δεν παραδέχεσαι ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι κάποια μερίδα είναι αυτή που είναι;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όχι εγώ το παραδέχομαι.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Απάντησέ μου, απάντησέ μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ηρεμήστε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αφορίζετε 700.000, 12.000 μηχανικούς έτσι εύκολα.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ποιος σου είπε για όλους τους δημοσίου υπαλλήλους;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Γιάννη ηρέμησε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Δηλαδή αρνείστε ότι υπάρχει μερίδα που είναι αυτοί που είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε Μαυρογιάννη ένα λεπτό για να κλείσεις, ένα λεπτάκι.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Για να δούμε ορισμένα πράγματα όλοι.

Ένα λεπτό, προτάσεις έτσι; Άρα πρέπει να ασχοληθούμε σοβαρά, πού είναι το αντικείμενο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε όμως, μη μιλάτε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...και πώς πλέον από εδώ και πέρα νομικά θα πρέπει να δούμε, να προστατεύσουμε το συνάδελφο πριν δει τον πελάτη, πριν βρει τον πελάτη, αυτό είναι ξεκάθαρο. Τι λέει οι αμοιβές, τι αλλάζουν οι νόμοι περί αυθαιρέτων, ο καινούριος νόμος περί άδεια δόμησης, η ταυτότητα κτηρίου, ανάθεμά με αν ξέρουνε το 10% των μηχανικών που βγάζουνε άδειες τι ξέρει ακόμα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Εκεί είναι ρε Αντώνη το πρόβλημα.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ακόμα δεν ξέρει.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Στη νομοθεσία είναι το πρόβλημα.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μπράβο, άρα λοιπόν...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Πού να τα ξέρει;

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...στην κρίση πρέπει να τους βοηθήσουν και πώς να βγούμε και από την κρίση; Πρέπει να αρχίσουμε να απαιτούμε, πρέπει να αρχίσει το Τεχνικό Επιμελητήριο να λέει δεν μπορεί κύριοι να στήνονται έργα μεγάλα και να μου λες 150.000 και να δίνετε 55%, θέλω προϋπολογισμό και να πάει να απαιτήσει σωστούς προϋπολογισμούς, ώστε να

βγαίνουνε πραγματικά έργα και όχι να έχουμε εκπτώσεις στο 55% και να μην έχουμε ένα δεύτερο έργο με αυτή τη μελέτη.

Να απαιτήσει να γίνονται πλέον σωστές μελέτες, να δοθούν μελέτες στους συναδέλφους, άρα θα μπορούσαν να κερδηθούν πάρα πολλά χρήματα, να γίνουμε και έργα μικρά ή έτσι ή αλλιώς. Θα πρέπει σήμερα να πάει να χτυπήσει γιατί κάποιοι έχουν το 80%, θα πρέπει να πάει σήμερα στα έργα στους εργολάβους και να πει, έχουνε σήμερα τους συναδέλφους που πρέπει να έχουνε για να εκτελέσουνε τα έργα; Πώς δεν το ψάξαμε αυτό;

Πάρα πολλά έργα θα πρέπει να έχουνε δέκα μηχανικούς πάνω, τίποτα δεν έχουν, κανένα δεν έχουν, τα έχουν στα χαρτιά και δεν υπάρχουν αυτοί οι μηχανικοί, για να το ψάξουμε λίγο μήπως χάνουμε πάρα πολλοί δουλειά από αυτά τα πράγματα. Έτσι για να βγάλει ο εργολάβος λεφτά και να το λέμε κακομοίρη, ε, βγάζει λεφτά, τι να κάνουμε. Τα έκανε περιουσίες, τα έκανε καλή ζωή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε να κλείσουμε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ζω και εγώ πολύ καλά στην κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να κλείσουμε, να κλείσουμε.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ λέω ότι πολλοί δεν βγάζουν, ναι ένα λεπτό με τις προτάσεις.

Άρα λοιπόν να πάμε σήμερα και να ζητήσουμε, να απαιτήσουμε αυτό που μας ανήκει και αυτό που δικαιούμαστε και να καταλογίσουμε τις ευθύνες εκεί που πρέπει να μην κρυβόμαστε, ξέρουμε πολύ καλά ποιοι μας κυβερνούσανε τόσα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η συναδέλφισσα η Κουτσουμπού.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Όταν ξεκινούσαμε ετούτη εδώ την Αντιπροσωπεία που περίπου ταυτίστηκε χρονικά με τις εκλογές του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων, λέγαμε ότι αυτό το διάστημα ο αγώνας θα είναι πολιτικός. Και ότι εν πάση περιπτώσει θα είχαμε τέτοιες πολιτικές εξελίξεις μπροστά μας, που όντως θα έπρεπε η καθημερινή μας δουλειά να κατευθύνεται προς τα εκεί.

Συνάδελφε, δυστυχώς έφυγε ο συνάδελφος ο νέος και είναι κρίμα για μένα που άκουσα αυτά τα πράγματα, ότι θα πρέπει ακόμα να συνεχίσουμε να ασχολούμαστε με τις μικροδουλειές μας, τη στιγμή που όντως καταργούμαστε ως κλάδος, τη στιγμή που όντως δεχθήκαμε μία επίθεση φοβερή είτε αυτό απευθυνόταν στον ελεύθερο επαγγελματία είτε αυτό απευθυνόταν σε ότι είχε σύνδεση με τις κρατικές υπηρεσίες.

Αυτό αν το καλοσκεφτεί κανείς θα δει πως η επίθεση είναι στο μικρό επαγγελματία ουσιαστικά, στο σύνολό του. Αν το σκεφτούμε καλά θα δούμε πως το μικρόέργο, το μικρογραφείο, οι δουλειές που απευθυνόντουσαν, αυτές που απευθυνόντουσαν στις Πολεοδομίες σήμερα, καταργούνται. Έτσι λοιπόν για μένα θα πρέπει τουλάχιστον οι τοποθετήσεις μας να είναι σε δύο επίπεδα, που αυτά συνδέοντα άρρηκτα μεταξύ τους.

Το πρώτο είναι το γενικό που θα πρέπει να γίνονται διαπιστώσεις, εγώ καλύφθηκα από μερικούς συναδέλφους, αυτό που είπε ο συνάδελφος ο Ξυλούρης στην αρχή, ότι θα πρέπει να δούμε δέκα προβλήματα με κοινή δράση, με κοινή όμως δράση συνάδελφε, εκεί να μη διαχωρίσουμε τη θέση μας. Αφού κάνουμε τις διαπιστώσεις να μην κάνουμε αλυσίδες μερικοί και να απωθούμε τους υπόλοιπους, γιατί εκεί θα πρέπει να το πάμε από την αρχή, ότι ξέρεις οι δρόμοι μας θα είναι χωριστά. Εάν συμφωνήσουμε ότι δέκα προβλήματα τα πάμε από κοινού μπροστά, να κάτσουμε να τα καταγράψουμε και να δούμε προς τα πού πάμε.

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων από την αρχή ασχολήθηκε με θέματα αμοιβές, αυθαίρετα, θα ανοίξω μια παρένθεση εδώ πέρα. Όταν γεννιόντουσαν οι πρώτες γενιές αυθαιρέτων

θυμόμαστε πάρα πολύ καλά πως οι συλλογικότητες τουλάχιστον των τεχνικών κλάδων φωνάζανε για επεκτάσεις, για πόλεις, για σχεδιασμούς. Αυτό ποτέ δεν συνέβηκε από την πολιτεία. Τώρα να μην κάτσουμε να αναλύσουμε γιατί δεν συνέβηκε, να μην κάτσουμε γιατί όταν ο Προβελέγγιος και το γραφείο Δοξιάδη προέβλεπε το Ηράκλειο ως τρίτη πόλη όπως σήμερα είναι στον πληθυσμό, δεν έγιναν επεκτάσεις.

Άρα τα αυθαίρετα όταν ξεκινούσαν, ξεκινούσαν για κάλυψη αναγκών. Από 'κει και πέρα βέβαια το ότι κάποιοι αυτό το εκμεταλλεύτηκαν και έγιναν πολυκατοικίες, και έγιναν ξενοδοχεία και δεν ήταν οι πραγματικές κοινωνικές ανάγκες που έπρεπε να στεγάσουν αλλά πλουτισμού, ε, αυτό θα πω ότι εν πάση περιπτώσει το καλλιέργησε η ίδια η πολιτεία. Η αυθαιρεσία δηλαδή έγινε συνείδηση συμπεριφοράς, όχι μόνο συμπεριφοράς απέναντι στα κτήρια και στο δομημένο περιβάλλον, αλλά και της κρίσης αυτού, της κακής του διαχείρισης. Αυτό δεν βλέπουμε; Δεν κατεβαίνει ο άλλος από τα..., και καταλαμβάνει πεζοδρόμια και καταλαμβάνει οτιδήποτε;

Έλεγα προηγουμένως λοιπόν, αυτή όμως η τακτική γι' αυτό τα πράγματα έχουν όνομα και πρέπει να βρούμε την αιτία. Αυτή η τακτική συνεχίζεται και σήμερα. διαγράφουμε το οικόπεδο Λυδάκη στο Ηράκλειο και δίνουμε 5 εκατομμύρια στα Ζωνιανά, συγγνώμη συνάδελφε, γιατί; Για να ασφαλοστρώσουμε ορεινούς δρόμους του Ψηλορείτη. Έλεος! Έλεος!

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Όχι δεν φταίει ο Μαυρογιάννης, δεν είπα εγώ ότι φταίει ο Μαυρογιάννης, όμως δεν μπορεί ως Τεχνικό Επιμελητήριο να το ανεχόμαστε ακόμα.

Εγώ κρατάω αυτό που είπα, ότι οι συλλογικότητες τουλάχιστον του τεχνικού κόσμου και των συνδικάτων, τουλάχιστον στην αρχή και όσων στην πορεία δεν διαβρώθηκαν ή όσων Προέδρων δεν έβλεπαν αλλού για να

γίνουνε Υπουργοί και κυβερνητικά στελέχη, αυτοί τουλάχιστον εντόπισαν προβλήματα, αλλά ποτέ δεν εισακούστηκαν στο σύνολό τους. Εάν είχανε εισακουστεί αν ανατρέξουμε σε ιστορικά ντοκουμέντα του Τεχνικού Επιμελητηρίου, του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων, άλλων κλάδων κ.λ.π., θα δούμε τι διαπιστώνανε τότε και τι κάνανε οι Κυβερνήσεις μας μετά. Ε, δεν μπορώ να διανοηθώ εγώ, ότι σήμερα τα κάνουμε όλα σούπα και ότι εγώ έχω την ίδια φήμη με αυτόν που κυβέρνησε. Έλεος δηλαδή! Ή ότι η Αριστερά ας πούμε έχει την ίδια ευθύνη με αυτόν που ήτανε στην εξουσία 50 χρόνια τώρα.

Να κατηγορήσουμε για το έλλειμμά της; Να πούμε άλλα πράγματα; Ναι, δεν μπορούμε να τα κάνουμε όμως όλα σούπα και δεν μπορεί συνάδελφε Πασχαλίδη, όσο και ωραία να τα διατύπωσης, να μην καταλήγουμε στο δια ταύτα. Να μην λέμε ποια είναι η αιτία, να μην λέμε ποιοι τα κάνουνε. Δεν μπορεί, δεν είναι δυνατόν, συνεχίζουμε την ίδια σούπα και θα καταλήξουμε στο συνάδελφο που λέει, ότι γεμίζει τις αίθουσες για τα αυθαίρετα, το είδατε αυτό; Ότι συνάδελφε εγώ ήρθα και σιχάθηκα τον εαυτό μου και σηκώθηκα και έφυγα; Γιατί; Τι να κάτσω να ακούσω δηλαδή; Τι να κάτσω να ακούσω; Για ένα νόμο που ουσιαστικά θα έπρεπε να μπλοκάρουμε ως Τεχνικό Επιμελητήριο; Και τον υιοθετήσαμε και τον καλλιεργούμε; Αυτό έπρεπε να καθίσω να ακούσω; Και θα κάνω και το συνδικαλιστικό στέλεχος στους μηχανικούς; Έχεις πρόβλημα συνειδησιακό πλέον εδώ μέσα, είναι σχιζοφρενική η κατάσταση.

Να πω το άλλο; Τι μιλάμε για ανάπτυξη; Πολεοδομικές μελέτες κάνουμε, έχω κάνει το ρημάδι του Κολυβά το Μετόχι εδώ και δέκα χρόνια και είναι μπλοκαρισμένο στο Υπουργείο. Έχω ξεχάσει τι μελέτη έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ποιο ήσυχα γιατί θα..., πιο ήπια, πιο ήπια.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν γίνεται βρε παιδιά πιο ήπια, δεν γίνεται αυτά τα πράγματα να τα κουβεντιάσεις ήπια. Σήμερα κουβεντιάζαμε ότι είναι μπλοκαρισμένα στο ΥΠΕΧΩΔΕ...., ξέχασα το νούμερα και ότι η συνάδελφος η Τίνα η Δουγαλή έγινε Διευθύντρια και τελειώσανε και οι μελέτες. Εκεί θα τις πλακώνουμε μέχρι που..., οι Γούβες όχι οι Γούβες, οι πώς το λένε εκείνο; Ξέρετε πόσα χρόνια είναι εκεί πάνω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ποιες Γούβες; (αλλαγή κασέτας)

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: ...πάρτε τις μελέτες και δείτε τις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μάλιστα.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Έστω με έναν άλλο τρόπο να της περάσω, δεν θέλει τούτο το κράτος σχεδιασμό τελείωσε, πρέπει να το χωνέσουμε, δεν θέλει σχεδιασμό, αν τον ήθελε θα τον προωθούσε, δεν το βλέπουμε σε κανένα επίπεδο τούτο το κράτος να θέλει σχεδιασμό.

Άρα το πρώτο που πρέπει να διατυπώσουμε ως Τεχνικό Επιμελητήριο, ότι θέλουμε ένα κράτος που να προχωράει το σχεδιασμό, τελείωσε.

Το άλλο, κρίνω σημαντική την πρόταση που έγινε να καθίσουμε τα Επιμελητήρια να βγάλουμε μερικές προτάσεις, αυτές, ξέρω εγώ για τις πολεοδομικές μελέτες, για τα ΣΧΟΟΑΠ, για τα τέτοια. Τα ΣΧΟΟΑΠ είναι τα μόνα που ευτυχώς γιατί γίνονται μέσω Περιφέρειας, τα μόνα που υπογράφονται αμέσως. Όμως υπάρχουν προτάσεις, έχουμε και εμείς μερικές, αυτό που αφορά το επιμέρους, να καθίσουμε να τα γράψουμε, να δούμε πως μπορούμε τοπικούς πόρους να προτείνουμε να αξιοποιηθούνε, και πως μπορούμε άλλα πράγματα να τα προφυλάξουμε. Δηλαδή θα έρθει – αναρωτιέμαι τώρα δεν το ξέρω καλά το θέμα – η εκμετάλλευση της ηλιακής ενέργειας, θα έρθουν τα ΑΠΕ, αυτό χρηματοδοτούνται ας πούμε οι εγκαταστάσεις ηλιακών

πεδίων, ότι πληρώνει η ΔΕΗ το παίρνει ο καταναλωτής και τα κεφάλαια αυτών που θα επενδύουνε πού θα πηγαίνουνε;

Δεν ξέρω, εγώ έχω αρχίσει και αναρωτιέμαι τι θα γίνει, τι θα συμβεί στην Ελλάδα τώρα. Τα γερμανικά κεφάλαια έρχονται, συμφωνήσαμε με τους Γερμανούς βιομήχανους, θα 'ρθουν να εγκαταστήσουνε τα ΑΠΕ, η πολιτική της ΔΕΗ είναι ότι πληρώνει ακριβά σε αυτούς, όποιοι έχουνε κάνει πεδία και αυτό το μεταφέρει στον καταναλωτή.

Αυτά θα τα καταγγείλομε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συναδέλφισσα Βρέντζου.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Μετά από την Φανή που ήταν καταγιριστική σε σχέση με την ευθύνη, γιατί πραγματικά ησυχία, ησυχία Πρόεδρε εντάξει, ο ρόλος του Προεδρείου δεν είναι να κανονίζει και το πόσο ένταση θα έχει ο ομιλούντας.

Πραγματικά έχουμε μία..., ομιλών ναι ή ομιλούσα, λοιπόν, πραγματικά θέλω να πω εδώ, ο συνάδελφος ο Πασχαλίδης έχει φύγει; Θέλω να πω εδώ λοιπόν, ότι ίσως τελικά Φανή να μην είναι τυχαίο ότι κάποιοι νοιώθουν ευθύνες. Εγώ προσωπικά έχω να πω ότι καμία ευθύνη δεν έχω, πραγματικά. Νοιώθω παντελώς ότι δεν έχω καμία ευθύνη, αλλά όλοι αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι τόσα χρόνια στήριζαν αυτό το μηχανισμό, συμμετείχαν στις διαδικασίες αυτού του μηχανισμού, προφανώς πρέπει να έχουν ευθύνη. Ίσως τελικά καλά κάνουν κάποιοι άνθρωποι και έχουν ευθύνες, δεν έχουμε όμως όλοι ευθύνη και σε αυτό δεν θα συνεχίσω γιατί τα είπε πάρα πολύ καλά και η Φανή και οι υπόλοιποι.

Θα πω μερικά πράγματα καταρχήν για τη δημόσια διοίκηση, γιατί πολλά ειπώθηκαν και μια που είμαι και Πρόεδρος της ΕΜΔΥΔΑΣ, οφείλω νομίζω να το κάνω. Αυτή την περίοδο ούτως ή άλλως η δημόσια διοίκηση όχι απλώς κατασυκοφαντείται και διαλύεται, αλλά πραγματικά δεν ξέρω αν έχει περάσει χειρότερες στιγμές και οι μηχανικοί είναι στη χειρότερη θέση που έχουν βρεθεί από δημιουργίας ελληνικού

κράτους. Και δεν μιλάω μόνο για το οικονομικό κομμάτι που είναι απίστευτο, δηλαδή πλέον είναι παντελώς ισοπεδωμένο, μιλάμε για μισθούς κυριολεκτικά πείνας, κυριολεκτικά, δεν υπάρχει τίποτα άλλο παρά μόνο αυτός ο μισθός που εγώ τουλάχιστον που έχω 11 χρόνια είναι εκεί γύρω στα 900 ευρώ, είναι όντως έτσι τα πράγματα. Αλλά...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν το πιστεύω ρε συ τόσο κάτω είναι;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Ε, τι δεν πιστεύεις; Τι δεν πιστεύεις; Τόσο είναι, είναι τόσο, αυτή τη στιγμή μία γραμματέας που δουλεύει σε μας και έχει 22 χρόνια παίρνει 150 ευρώ περισσότερο από μένα. Αυτή είναι η πραγματικότητα και μια που μιλάμε εδώ για ευθύνες και μια που μιλάμε για δημόσια διοίκηση, θα έρθω και θα πω, ότι ωραία υπάρχει ένα πρόβλημα το οποίο είναι οικονομικό. Μπορεί κάποιος από σας να μου εξηγήσεις το αξιακό θέμα;

Το νομοσχέδιο που πέρασε τώρα και ψηφίστηκε και πέρα από το ότι μας δίνει 900 ευρώ, βάζει θέματα ακόμα και σε αυτή τη δύσκολη στιγμή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία συνάδελφοι ησυχία.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Ακόμα και σε αυτή τη δύσκολη ώρα που υποτίθεται ότι νοιαζόμαστε γι' αυτή τη χώρα πια, νοιάζεται αυτή η Κυβέρνηση, γιατί ενώ απολύονται υπάλληλοι, καθημερινά προσλαμβάνονται σύμβουλοι και μετακλητοί υπάλληλοι; Γιατί καθημερινά και φαίνεται αν μπείτε στη Δι@ΥΓΕΙΑ, μετακινούνται από ανώνυμες εταιρείες και μπαίνουνε υπάλληλοι στο ΥΠΕΚΑ με παράνομες 100% αποφάσεις.

Γιατί το Υπηρεσιακό Συμβούλιο ξαφνικά, το οποίο είναι διορισμένο, αποκτά μία δύναμη να απολύει τους υπαλλήλους; Είναι διορισμένο, τρεις διορισμένοι και δύο εκλεγμένοι, δηλαδή έχει απόλυτη πλειοψηφία η εκάστοτε Κυβέρνηση και πλέον μετά τα δύο χρόνια, μπορεί και απολύει τον υπάλληλο.

Γιατί ξαφνικά αποφάσισε η Κυβέρνηση πέρα από όλα τα άλλα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία συνάδελφοι, ησυχία.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Μας έβαλες στην κουβέντα για τα λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Ναι, θα σου φέρω το πρώτο μου τέτοιο, θα το φέρω εδώ, στην επόμενη Αντιπροσωπεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία να προχωρήσουμε.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Στην επόμενη Αντιπροσωπεία δεσμεύομαι να φέρω τη μισθοδοσία μου, εξάλλου υπάρχει και στις διευκρινιστικές εγκυκλίους, είναι σαφέστατο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν υπάρχει αντίρρηση συναδέλφισσα Βρέντζου, δεν υπάρχει αντίρρηση γι' αυτό που είπες.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Από εσένα που είσαι δημόσιος υπάλληλος ναι, αλλά οι άλλοι είναι δύσκολο να το καταλάβουνε γι' αυτό και το διευκρινίζουμε.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Εγώ δεν το ήξερα, αλλά νόμιζα ότι οι μηχανικοί είχανε παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παίρνανε, συνάδελφοι Γιάννη παίρνανε.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Ωραία, συνεχίζοντας λοιπόν σε αυτό που λέω, γιατί λοιπόν η Κυβέρνηση αρνείται τα 5 χρόνια των μηχανικών; Αρνείται μία γνώση και μία αξία, γιατί δεν πληρώνει το μεταπτυχιακό, γιατί δεν πληρώνει το διδακτορικό,

γιατί βάζει ποσοστό; Ποιος μπορεί να εγγυηθεί αυτή τη στιγμή ότι σε μια υπηρεσία μόνο δηλαδή ένα ποσοστό πρέπει να ανέβει και όλοι οι άλλοι είναι άχρηστοι;

Ποιοι είναι οι στόχοι; Για ποια στοχοθεσία μιλάμε, όταν ακόμα και μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καν καθηκοντολόγιο, δεν υπάρχουν σαφείς αρμοδιότητες; Και στην ουσία με βάση πάλι τις συνοπτικές διαδικασίες, όλους αυτούς που έχουν μπει με αξιοκρατικά κριτήρια τους έχει καθηλώσει και όλοι που είναι τοποθετημένοι με αποφάσεις που ξέρουμε πολύ καλά πως λειτουργούσε τόσα χρόνια το δημόσιο, ανεβαίνουνε τους βαθμούς, οι οποίοι πλέον συνδέονται με το μισθό τους.

Άρα φτάνουμε σε μία εισηγητική έκθεση η οποία για πρώτη φορά στα χρονικά της χώρας, παραδέχονται ότι έχουνε φτιάξει μια κομματική δημόσια διοίκηση, που τόσα χρόνια το λέμε και μας λένε τρελούς και ξαφνικά έρχονται και λένε, ναι, είχαμε μια κομματική δημόσια διοίκηση, την οποία θέλουμε να αλλάξουμε, πώς; Κάνοντάς την ακόμα πιο κομματική. Διότι όταν φτάνουμε ένα 20% υποτίθεται να φτάνει η κορυφή, οι υπόλοιποι τι θα μείνουνε και με ποια κριτήρια θα είναι το 20% συνάδελφοι; Δεν υπάρχει κανένα κριτήριο, ούτε για το πώς ο κρατικός υπάλληλος ξαφνικά θα φύγει από εδώ και θα πάει στον Έβρο, που έτσι έχουμε γίνει εμείς της Αποκεντρωμένης και των Υπουργείων, δεν υπάρχει κανένα κριτήριο, τίποτα.

Για τέτοια συστήματα μιλάμε τώρα και μιλάμε τώρα για αξιακά συστήματα. Μιλάμε για συμπεριφορά και το πώς εννοούμε τη δημόσια διοίκηση. Το πώς αυτή τη δύσκολη ώρα αντί να στηριχτούμε σε μια αξιοκρατική, καθαρή, αδιάφθορη κ.λ.π., την κάνουμε ακόμα πιο δικιά μας, ακόμα πιο κομματική, για να πορευτούμε. Δηλαδή ακόμα και σε αυτή τη δύσκολη ώρα το μόνο που μας νοιάζει είναι οι δικοί μας άνθρωποι και το πώς αυτοί θα βολευτούνε. Και μετά ερχόμαστε εδώ και λέμε, έχουμε ευθύνες, έχουμε ευθύνες γιατί; Ποιος νομοθετεί τόσα χρόνια; Ποιος τον ενδιαφέρει τόσα χρόνια για το πώς δουλεύουνε οι δημόσιες υπηρεσίες; Με τι κριτήρια ξαφνικά άλλαζε η Κυβέρνηση και έβγαζε η ΠΑΤΡΙΔΑ πρωτοσέλιδο, «νέος αερολιμενάρχης με τόσα μόρια». Πώς

γίνεται αυτά τα μόρια μέσα σε μια νύχτα και αλλάζουν και γινότανε το ένα πάνω κάτω; Κανένας δεν αναρωτήθηκε, κανένας δε νοιάστηκε.

Αυτή η κατάσταση ήτανε, σε αυτή την κατάσταση μας φέρανε, γιατί έτσι θέλανε και δεν τους ενδιέφερε ποτέ να την αλλάξουνε και δεν θέλουνε να την αλλάξουνε, ούτε σήμερα θέλουν να την αλλάξουνε. Και αφού λοιπόν κατασυκοφαντήθηκαν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, η δημόσια διοίκηση, ο έλεγχος στην ουσία ο δημόσιος και το δημόσιο συμφέρον, ψηφίζεται η μία ρύθμιση μετά την άλλη και φεύγουν ένα – ένα τα αντικείμενα, και πηγαίνουνε στους ιδιώτες.

Αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα. Το αν πως κ.λ.π., είναι μια άλλη ιστορία, δεν θα μπω τώρα να τη συζητήσω. Αλλά αυτή είναι η κατάσταση και ερχόμαστε και παρακολουθώ το Σπίρτζη στη συζήτηση για το νέο νόμο και τρελαίνομαι. Βγαίνουν υπομηχανικοί και κάνουν ολόκληροι επίθεση, ποιοι είστε εσείς που έχετε δικαιώματα, που, που και δεν μιλάει, εγώ λέει δεν υπερασπίζομαι καμία συντεχνία, είμαι νομοθετημένος από το κράτος.

Και έχετε δει το νέο νόμο για τη δόμηση; Για ποιους μηχανικούς μιλάμε, για θέση μιλάμε; Έχουνε μπει παντού ακόμα και στα ΣΧΟΟΑΠ, ακόμα και στις ΕΠΑΕ που μπαίνανε μόνο αρχιτέκτονες έχουνε μπει όλοι, όλοι οι ΤΕ, όλοι οι απόφοιτοι, τα πάντα. Έχει καταλυθεί το σύμπαν αυτή τη στιγμή, λέει είναι ισότιμοι, αυτό λέει στη Βουλή και όλες οι ερωτήσεις ήτανε υπέρ, δεν τους βάλαμε τι έγινε, πολύ μεγάλη απόσταση κρατάμε. Και είναι ο Πρόεδρος του ΤΕΕ εκεί και δεν μιλάει, το μόνο που βρέθηκε να πει είναι ότι εγώ δεν εκπροσωπώ καμία συντεχνία και ερχόμαστε εδώ και λέμε, φταίνε η συντεχνίες που κυβερνάνε τόσα χρόνια. Δηλαδή δεν βλέπουμε τίποτα, ζούμε μία παράνοια όπως λέει και η Φανή.

Απέναντι σε όλο αυτό είμαστε όλοι ισότιμοι, τα βλέπουμε όλα ίσα, όχι δεν φταίμε συνάδελφοι, εγώ προσωπικά δεν φταίω καθόλου που το ΤΣΜΕΔΕ έχει χάσει τα αποθεματικά του. Είναι πληρωμένα μέχρι και η τελευταία εισφορά που οφείλω, δεν χρωστάω καθόλου. Είναι πληρωμένα όλα, ποιος

φταίει λοιπόν που αυτή τη στιγμή που θα του μείνουν το 1/3; Ποιος φταίει από μας εδώ;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Αυτοί που ψηφίσανε, δεν ψηφίζουμε;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Α, μπράβο συνάδελφε, όποιοι λοιπόν ψηφίζανε, όποιοι στηρίζανε και όποιοι συνεχίζουν να στηρίζουν, δεν φταίμε όλοι, ούτε φταίω εγώ για τη δημόσια διοίκηση έτσι όπως είναι, 100 χρόνια τώρα φωνάζει η ΕΜΔΥΔΑΣ, αλλάζει, υποβαθμίζεται, δίνεται στους ιδιώτες, δεν υπάρχει πουθενά. Είμαστε τρελοί; Είμαστε ανεγκέφαλοι; Κινδυνολογούμε, ερχόμαστε εδώ και τα λέμε και ακόμα και σήμερα δε λέμε ποιος φταίει.

Πάνω σε αυτό λοιπόν για να κλείσω, λέω έχω να κάνω μία πρόταση σε σχέση με το ΤΣΜΕΔΕ, μια που το κούρεμα υποτίθεται είναι εθελοντικό και επειδή δεν ξέρω εγώ με ποιες αποφάσεις έχουμε μπει σε όλη αυτή την ιστορία των ομολόγων, δηλαδή υπήρχαν νομοθετικές ρυθμίσεις, έχει υπογράψει το ΤΣΜΕΔΕ, τα κάνανε από μόνοι τους; Να πούμε ότι το ΤΣΜΕΔΕ αρνείται να μπει στο κούρεμα. Στα ομόλογα που έχει ρε παιδί μου ξέρω εγώ, να κάνουμε μία πρόταση και η Τράπεζα Αττικής, εμείς δεν θέλουμε να μπούμε στο κούρεμα.

Μπορούμε να το δούμε, μπορούμε να το συζητήσουμε, κάτι πρέπει να κάνουμε, αυτή τη στιγμή η μετά το '93 με τον τελευταίο νόμο, οι αυξήσεις είναι υπέρογκες, δεν θα έχει όχι ένα χρόνο άμα ισχύει Ζαχαρία που έκανες πολύ σωστά, η πρότασή σου, ούτε για δέκα χρόνια δεν θα μπορεί να πληρώσει, είναι ασύλληπτες. Οι δικές μας οι κρατήσεις δε στο δημόσιο, είναι 500 ευρώ, 550 ευρώ το μήνα συνολικά από κράτος και από δικές μας εισφορές. Είναι ασύλληπτες, κάτι πρέπει να κάνουμε με το ΤΣΜΕΔΕ.

Κάνω αυτή την πρόταση, να δούμε λίγο αυτό το θέμα.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Να πω κάτι γι' αυτό το θέμα; Επειδή θα κάνω αύριο και για την πρόταση που κάνει η Ειρήνη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θες να το πεις στο τέλος;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Θα το πω στο τέλος, να μην το ξεχάσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η συναδέλφισσα
Κασσωτάκη.

Θα σε σημειώσω εγώ συνάδελφε να το πεις στο τέλος.

ΚΑΣΣΩΤΑΚΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι εγώ πιστεύω ότι αυτό το θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα για την κρίση στο χώρο των μηχανικών, δεν είναι ένα θέμα που εξαντλείται μέσα σε μια βραδιά. Είναι ένα πολύ σύνθετο θέμα, πολυσχιδές, με πολλές πλευρές, γιατί και τα θέματα τα δικά μας είναι πολλά και πολύπλευρα και δε νομίζω ότι εξαντλείται και στη σύνθεση τριών κειμένων σε ένα, ούτε τεσσάρων σε ένα κ.λ.π. Δηλαδή δε νομίζω ότι αυτό είναι έτσι θα συνθέσουμε ένα κείμενο, θα βγάλουμε ένα κείμενο και λύσαμε το πρόβλημα ή κάναμε κάτι και είμαστε ευχαριστημένοι.

Νομίζω ότι αυτό είναι ένα θέμα το οποίο θα πρέπει να μας απασχολήσει από τώρα και στο εξής στο Τεχνικό Επιμελητήριο, σε μία συνεχή βάση και σε ένα άλλο επίπεδο και νομίζω ότι θα πρέπει σήμερα ίσως να δώσουμε ένα πλαίσιο, με κάποιους άξονες, βασικούς άξονες, πάνω στους οποίους θα πρέπει συστηματικά να δουλευτούν από τώρα και πέρα κάποια πράγματα, για να φτάσουμε να έχουμε κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις. Δηλαδή σήμερα θα μπορούσαμε να συνθέσουμε τυχαίες προτάσεις για κάποια θέματα, αλλά νομίζω ότι το θέμα πρέπει να αντιμετωπιστεί σε μία βάση τελείως διαφορετική.

Σήμερα θα μπορούσε λοιπόν να είναι η αρχή και το όποιο κείμενο προκύψει, το όποιο πλαίσιο, θα είναι εκείνο το οποίο θα δώσει τους άξονες πάνω στους οποίους θα πρέπει να δουλέψουμε μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να δώσουμε συγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση, όχι όλων των ζητημάτων, αλλά αυτά που ίσως

σήμερα να πούμε ότι θεωρούμε βασικότερα και θα πρέπει να συζητήσουμε. Διαφορετικά θα καταλήξουμε σε ένα κείμενο μάλλον γενικόλογο, το οποίο δεν ξέρω και ποιοι θα κατανοήσουν και πόστο τελικά, τι βαρύτητα θα έχει επί της ουσίας.

Ακούγοντας όλους τους συναδέλφους σήμερα να μιλάμε, εγώ καταλήγω στο εξής, ότι όλοι οι Έλληνες σήμερα είμαστε θύματα αυτής της κρίσης και όλοι οι μηχανικοί, κάποιος περισσότερο, κάποιος λιγότερο, όλοι όμως από το πόστο που είναι και από το πόστο που υπηρετεί, θίγεται από αυτή την κρίση. Δεν θα πρέπει λοιπόν να πέσουμε στην παγίδα της αντιπαράθεσης, είναι μεγάλο λάθος να πέσουμε στην παγίδα της αντιπαράθεσης, οι μηχανικοί να αντιπαρατίθενται στους εργολάβους, οι εργολάβοι στους ιδιώτες μηχανικούς και στους μελετητές και πάει λέγοντας. Είναι πολύ μεγάλο λάθος αυτό είναι μία παγίδα που στήνεται, στην οποία έχουμε πέσει σαν λαός κατά καιρούς και την έχουμε πατήσει.

Τώρα λοιπόν θα πρέπει μάλλον να βρούμε τον κοινό τόπο και μάλλον ενωμένοι να δούμε τι είναι εκείνο το οποίο θα πρέπει όλοι μαζί να διεκδικήσουμε σαν δημόσιοι υπάλληλοι, που πραγματικά θιγόμαστε πραγματικά, δηλαδή μας αλλάζουν τα φώτα και σαν ιδιώτες, σαν εργολάβοι, γιατί όλοι μαζί φτιάχνουμε το μέλλον αυτής της χώρας. Και θα πρέπει να δούμε μία καινούρια μέρα γι' αυτή τη χώρα.

Επίσης πιστεύω και δεν θα συμφωνήσω με το συνάδελφο ότι πρέπει να πάμε κατευθείαν σε προτάσεις, ότι προτάσεις χωρίς να κάνεις προηγουμένως ανάλυση, δεν μπορείς να κάνεις. Δηλαδή πρέπει σίγουρα να κάνεις μία ανάλυση για να δεις πως φτάσαμε μέχρι εδώ. Διαφορετικά πώς θα πάμε ξεκάρφωτα μπαμ και κάτω; Κάνουμε αυτή την πρόταση και πήγαμε; Δεν γίνεται.

Άρα λοιπόν σήμερα εγώ νομίζω ότι αυτή η συζήτηση που κάνουμε, είναι μία συζήτηση η οποία πιο πολύ τη βλέπω και σαν ανταλλαγή απόψεων και νομίζω θετική είναι και ίσως πρέπει και πρέπει να γίνεται, αρκεί να οδηγήσει κάπου και να δώσει το έναυσμα για το παραπέρα.

Τώρα όποιος συνάδελφος ισχυριστεί απ' όλους μας εδώ πέρα ότι δεν περιμέναμε ότι κάποια στιγμή θα φτάσει η χώρα μας και οι άλλες χώρες του νότου της Ευρώπης στο σημείο αυτής της κρίσης, σε αυτή την κατάσταση, είναι ψέμα. Νομίζω ότι το βλέπαμε, ότι ερχότανε προοδευτικά, τα μηνύματα ήταν καθημερινά, ήταν συνεχή, η απαξίωση των θεσμών, η αυθαιρεσία, η μη τήρηση των νόμων, η κακοδιαχείριση, διαφθορά, όλα κάπου θα οδηγούσανε. Θα οδηγούσανε μοιραία σε κάποια κρίση.

Όμως εγώ πιστεύω και είμαι από αυτούς που πιστεύουν, ότι δεν αντιδράσαμε όσο έπρεπε, δηλαδή πολλές φορές βουλευτήκαμε, επαναπαυτήκαμε, αρκεστήκαμε στα λίγα που μας δίνανε και ήμασταν ευχαριστημένοι και πορευτήκαμε με αυτά. Ίσως γιατί δεν προβλέπαμε το μέγεθος, ίσως δεν πιστεύαμε ότι θα γινόταν τόσο γρήγορα; Πάντως πιστεύω ότι πραγματικά δεν αντιδράσαμε ενώ τα βλέπαμε όλα αυτά, όσο έπρεπε να αντιδράσουμε.

Χρόνια τώρα τουλάχιστον ο καθένας μιλάει και από τα πόστο που είναι, από τα βιώματα που έχει και εγώ μοιραία θα μιλήσω από αυτά. Βλέπουμε την υποχώρηση κάθε είδους αλληλεγγύης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλες αυτές, αυτή η περίφημη, κατ' όνομα πολιτική της συνοχής που χρηματοδότησε όλα αυτά τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης κ.λ.π., από την αρχή της σχεδόν μετασχηματίστηκε σε μια πολιτική, η οποία μόνο στο πρόσχημα ας πούμε βοηθούσε τις χώρες του νότου, στην ουσία βοηθούσε τις χώρες του βορρά. Δεν βοηθούσε τις χώρες του νότου, ήτανε πραγματικά για μένα ένα σοκ, όταν το '88 – '87 που δούλευα στις Βρυξέλες έπεσε στην αντίληψή μου μένα κείμενο, το οποίο υπολόγιζε τότε την εποχή των ΜΟΠ, πόσα χρήματα από αυτά τα οποία ερχόταν στην Ελλάδα, θα επέστρεφαν πίσω στις χώρες του βορρά.

Ήταν ένα κείμενο το οποίο αν δεν κάνω λάθος το έχω κρατήσει, γιατί έτσι τρύπωσα μια φορά στη βιβλιοθήκη της υπηρεσίας μου και άνοιξα ένα συρτάρι με nom papers γιατί εγώ ήμουνα τότε μαθητευόμενη εκεί και το βρήκα και έκατσα

και το διάβαζα και είδα αυτούς..., κατέρρευσε αν θέλετε για μένα όλο αυτό το σύστημα, διότι έκανε λεπτομερή υπολογισμό, του πως γύριζαν αυτά τα χρήματα πίσω στις χώρες του βορρά.

Τώρα πλέον ούτε τα προσχήματα δεν τηρούνται, δηλαδή το ξέρουμε πάρα πολύ καλά και κάνουμε πολύ μεγάλο λάθος όταν αποτιμούμε και την επίπτωση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης στη χώρα μας. Δηλαδή δεν ξέρουμε τελικά τι παίρνουμε, δεν ξέρουμε τελικά τι κάνουμε, αλλά δεν ξέρουμε τελικά τι πληρώνουμε γι' αυτά ή τι θα πληρώνουμε στο μέλλον είτε σαν συντήρηση είτε σαν αγορά ανταλλακτικών είτε σαν αγορά διαφόρων άλλων τεχνογνωσίας κ.λ.π., κ.λ.π.

Συνεπώς όλα αυτά τα βλέπαμε, ερχόταν, ήρθανε, τώρα βέβαια δεν υπάρχουν ούτε τα προσχήματα και βέβαια λέει φτάσαμε στο σημείο η Κρήτη να είναι μία πλούσια περιφέρεια, η οποία δεν χρειάζεται να επωφεληθεί πλέον στο μέλλον από όλα αυτά. Είμαστε πλούσιοι αρκετά, έχουμε κατακτήσει την ανάπτυξη που θέλαμε, έχουμε λύσει όλα μας τα προβλήματα, άρα τελειώσαμε και από αυτό, κλείσανε και όλα αυτά.

Τώρα, τι κάνουμε όμως; Πού είμαστε; Τι κάνουμε και πως θα πρέπει να πορευτούμε. Α, ήθελα να πω, επιτρέψτε μου έτσι δυο λεπτά, σε αυτή τη χώρα κάναμε κάποτε τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2004, μεγάλο γεγονός, το οποίο ήταν πάρα πολύ κοστοβόρο. Εγώ δεν άκουσα ποτέ πραγματικά να κάνουμε μια αποτίμηση σε αυτή τη χώρα για το τι κερδίσαμε και το τι χάσαμε από αυτούς τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δηλαδή πραγματικά να δούμε πόσο επωφεληθήκαμε, ποια ήταν η προστιθέμενη αξία, ποιοι κέρδισαν, ποιοι έχασαν και πως πραγματικά αυτό το φοβερά κοστοβόρο γεγονός, το οποίο μπορεί πραγματικά να έβγαλε τη χώρα μας παραέξω, τελικά τι κόστισε, ποιους ωφέλησε και πόσο θα χρεώσει τις γενιές τις επόμενες.

Τι κάνουμε λοιπόν σήμερα; Σε αυτή τη χώρα που είμαστε, σε αυτή την κατάσταση που βρισκόμαστε. Εγώ πιστεύω ότι αφού κάνουμε την αυτοκριτική μας, γιατί πρέπει να την κάνουμε όλοι μας, νομίζω ότι θα πρέπει να

σχεδιάσουμε πλέον την ανάπτυξη του τόπου αυτού με μία άλλη λογική, τελείως διαφορετική λογική. Συμφωνώ σε πάρα πολλά σημεία και στην εισήγηση που έχετε κάνει και νομίζω ότι πρέπει πλέον να στηριχθούμε στις δυνάμεις μας. Αυτές τις δυνάμεις τις οποίες πραγματικά τις έχουμε πνίξει ή τις έχουν πνίξει τόσο καιρό, γιατί έχουμε πολλές δυνάμεις, έχουμε ανθρώπινο δυναμικό που πνίγεται, που έχει πραγματικά στραγγαλιστεί και έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Έχουμε μια ωραία χώρα, έχουμε πάρα πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Άρα λοιπόν όπως είπε και η Φανή προηγουμένως, θα πρέπει να βάλουμε μπροστά τον σχεδιασμό, το σχεδιασμό σε αυτή τη χώρα όπως είναι δεν τον θέλουμε. Πρέπει να βάλουμε μπροστά τον σχεδιασμό, να σχεδιάσουμε και να σχεδιάσουμε τώρα την ανάπτυξή μας και να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας. Δεν νομίζω ότι λογικές και προγράμματα σαν αυτά που σχεδιάζονται τα ΗΛΙΟΣ και όλα αυτά τα μεγαλόπνοα, είναι εκείνα τα οποία θα φέρουν την ανάπτυξη που θέλουμε στον τόπο μας, ούτε διώχνοντας τα παιδιά μας στο εξωτερικό πιστεύω ότι θα πετύχουμε φεύγοντας εμείς οι ίδιοι θα πετύχουμε αυτό που θέλουμε.

Εγώ είμαι από αυτούς που πιστεύω ότι εμείς πρέπει να προσπαθήσουμε, με την άρνηση και την αποχή μάλλον θα παραδώσουμε την Ελλάδα σε αυτούς οι οποίοι άνευ όρων σε αυτούς οι οποίοι θέλουν να την πάρουνε, γιατί κάποιοι θέλουν να την πάρουνε και νομίζω ότι θα πρέπει από το πόστο μας που είμαστε να δώσουμε μία καθημερινή μάχη, με απόλυτη αλληλεγγύη, για να πετύχουμε μια καλύτερη μέρα.

Πάντως πιστεύω ότι σήμερα θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ή να βάλουμε την αρχή για μία μακρύτερη συζήτηση για να αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα της κρίσης των μηχανικών που όλοι συζητάμε σήμερα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Ινιωτάκης.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε, συνάδελφε Ξυλούρη, μετά, μετά, ο συνάδελφος Ινιωτάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Συνάδελφοι δύσκολες στιγμές, δοκιμάζονται οι πάντες, οι αντοχές, η οικονομία, η κοινωνία η ίδια, δύσκολο να κάνει συζήτηση κανείς με μεγάλα σώματα, οι συλλογικότητες αμφισβητούνται, οι αγώνες μπαίνουν σε αμφισβήτηση, σε περιόδους κρίσεων, μεγάλων κρίσεων πάντα τα άκρα φαίνονται περισσότερο. Ο άνθρωπος ο ίδιος όταν κινδυνεύουν οι βασικές του διεκδικήσεις έχει μία ροπή προς τα άκρα, είναι εύκολο να καταλογίσεις ευθύνες και αυτός είναι ο μεγάλος ο κίνδυνος τον οποίο έχει σήμερα και η ελληνική κοινωνία και ο κάθε ένας από μας ξεχωριστά.

Χάρηκα, είναι από τις λίγες φορές που δεν ξέρω πώς να τοποθετηθώ στην Αντιπροσωπεία, είναι τόσο σημαντικό, είναι τόσο τεράστιο το θέμα, είναι τόσες οι σκέψεις που έρχονται, όπου δεν ξέρω απ πού να αρχίσω και που να τελειώσω. Πάντως με βοήθησε πάρα πολύ η τοποθέτηση της Μαρίας της Κασσωτάκη, γιατί εκεί ακριβώς ήθελα να καταλήξω. Και πριν καταλήξω να πω ότι δεν με ενδιαφέρει καθόλου με ποιο κείμενο θα καταλήξουμε σήμερα να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα. Μπορώ να πω ότι συμφωνώ σε πολλά σημεία με αυτά τα οποία άκουσα από την ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ και διάβασα, σε πολλά σημεία από αυτά τα οποία είπε η ΑΜΑΚ και σε πολλούς από τους προβληματισμούς που ανέπτυξε στο κείμενο ο Γιάννης ο Χαρωνίτης.

Πολλά σημαντικά επίσης ακούστηκαν και για το τι πρέπει να γίνει, για το τι πρέπει να γίνει για παράδειγμα για το ασφαλιστικό μας ταμείο, για το ΤΣΜΕΔΕ και σίγουρα θα πρέπει να υπάρχει ένα πακέτο, μία πρόταση και από το ΤΕΕ/ΤΑΚ και νομίζω θα μπει από όλα τα περιφερειακά τμήματα, στη συνάντηση την οποία απαιτήσαμε και απαιτούμε με γράμμα μας 13 από τους 17 Προέδρους προς τον Χρήστο

τον Σπίρτζη, για υλοποίηση μέσα στο Νοέμβριο, συνάντησης των Διοικουσών Επιτροπών όλων των περιφερειακών τμημάτων με την Κεντρική Διοικούσα.

Θεωρούμε ότι είναι επείγον, είναι έκτακτη ανάγκη, θα πρέπει τα όργανα του ΤΕΕ να συνεδριάσουν και να μιλήσουν για τα πολύ σημαντικά ζητήματα που έχουν ανοίξει και έχουμε μπροστά μας και για την ανεργία, την οικονομική κρίση και για την απελευθέρωση του επαγγέλματος και για τα αυθαίρετα, αλλά νομίζω κυρίαρχο θέμα είναι το θέμα του ΤΣΜΕΔΕ.

Η κατάρρευση, η διάλυση η οποία έρχεται, μας αγγίζει όλους, μας αφορά όλους, αφορά τις γενιές των μηχανικών που με το υστέρημά τους δημιούργησαν ένα εύρωστο, ένα καλό εν πάση περιπτώσει ταμείο και το οποίο σήμερα κατεδαφίζεται. Έτσι λοιπόν το πακέτο θα πρέπει να είναι στήριξη των νέων συναδέλφων απαραίτητως, δεν νοείται συνάδελφος κάτω 5ετίας ίσως και μεγαλύτερος να μην μπορεί αυτή τη στιγμή να πληρώσει το ταμείο του, να μην έχει τα χρήματα να πληρώσει το ταμείο του, να μην έχει δουλειά εδώ και ένα και ενάμισι χρόνο και το ΤΕΕ, το ΤΣΜΕΔΕ να κάνει ότι δεν καταλαβαίνει και δεν βλέπει τι γίνεται.

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ: Δεν είναι μόνο οι νέοι όμως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Βεβαίως, και το δεύτερο λοιπόν είναι η στήριξη των ελευθέρων επαγγελματιών, όχι μόνο συναδέλφων όπως το έβαλε πολύ καλά ο συνάδελφος ο Ζαχαρίας, με διευκολύνσεις, όπως στις προτάσεις που έκανε.

Εγώ νομίζω ότι πρέπει να πούμε βεβαίως και όχι να αυξηθούν, να μειωθούν αυτή την περίοδο οι εισφορές προς το ταμείο, να δούμε πως θα γίνουν με μεγαλύτερες δόσεις, να δούμε πως θα γίνουν όλες αυτές οι διευκολύνσεις που χρειάζονται οι ελεύθεροι επαγγελματίες άνω της 5ετίας, οι οποίοι δοκιμάζονται, και να είναι το δεύτερο σημείο το οποίο θα απαιτήσουμε μαχητικά.

Το τρίτο βέβαια και το σημαντικότερο και ήταν μία πρόταση και συναδέλφων που ήρθαν στο γραφείο και μου

είπαν, ότι το θέμα είναι σοβαρότατο και θα πρέπει οπωσδήποτε να κινητοποιήσουμε τα όργανα του ΤΕΕ προς την κατεύθυνση, ότι δεν νομιμοποιείται κανένας Πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ, κανένα Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΣΜΕΔΕ. Νομιμοποιούνται μόνο τα όργανα, κορυφαίο όργανο Η Κεντρική Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, για το να φρενάρουμε το κούρεμα του ταμείου μας. Και νομίζω ότι δεν θα πρέπει να το δεχθούμε σε καμία των περιπτώσεων, θα πρέπει να παρθεί μέσα η οποιαδήποτε απόφαση από το Ανώτατο Όργανο έκφρασης των μηχανικών, την Κεντρική Αντιπροσωπεία.

Σε καμία των περιπτώσεων εφόσον δεν αγοράστηκαν με δικιά μας επιλογή αυτές οι ιστορίες τα ομόλογα, σε καμία των περιπτώσεων δεν θα αφήσουμε να καταληστεύσουν και να διαλύσουν το ταμείο μας σήμερα. Αυτό λοιπόν θα πρέπει να είναι κυρίαρχο και σαν απόφαση να καταγραφεί και να σταλθεί και από το ΤΕΕ/ΤΑΚ.

Όμως, πολιτική είναι τα πάντα αγαπητοί συνάδελφοι, αν ήταν εδώ ο Μιχάλης ο Χωραφάς θα του το έλεγα ότι κάνει λάθος. Το Μιχάλη τον ακούω πάντα πολύ προσεκτικά γιατί είναι ένας μαχόμενος ελεύθερος επαγγελματίας, ένα νέο παιδί που πιάνει τον παλμό της αγοράς, πολιτική είναι τα πάντα. Και στις καλύτερες τους στιγμές και το Νίκο τον Κιτσίκη στην Προεδρεία του Τεχνικού Επιμελητήριου και στις πιο δύσκολες περιπτώσεις, το ΤΕΕ μιλώντας για την ανάπτυξη μιλάει πολιτικά. Δεν μπορεί παρά να συζητάμε για πολιτικά, βεβαίως θα βλέπουμε τα προβλήματα των συναδέλφων, βεβαίως θα είναι σε πρώτη προτεραιότητα και βεβαίως θα είναι πολύ σημαντική η παρουσία άνω των 500 – 600 συναδέλφων τις προηγούμενες μέρες στο ενημερωτικό σεμινάριο, το οποίο έγινε για τα αυθαίρετα, που υποδεικνύει από τη μία αυτό το οποίο είπε ο Μιχάλης, το ενδιαφέρον των συναδέλφων μας όταν το Τεχνικό Επιμελητήριο στρέφει το πρόσωπό του στα επαγγελματικά ζητήματα. Αλλά ταυτόχρονα περιγράφει και τη δεινή θέση την οποία βρίσκεται σήμερα ο ελεύθερος επαγγελματίας μηχανικός, που βλέπει σαν σανίδα σωτηρίας

κυριολεκτικά, την τακτοποίηση μίας ή δύο περιπτώσεων αυθαιρέτων.

Έτσι λοιπόν και χαίρομαι για τη τοποθέτηση της συναδέλφου της Μαρίας, όπου επέκτεινε τη σκέψη όλων μας, όσων ακούστηκαν σήμερα. Γιατί συνάδελφοι θα πρέπει να πούμε αλήθειες, θα πρέπει να διαβάσουμε περισσότερο, και η περίοδος νομίζω ότι προσφέρεται, να διαβάσει κανείς ιστορία και να δει κάποια πράγματα και να τα επεκτείνει και να δει πως φτάσαμε εδώ.

Εγώ θα είμαι ο τελευταίος που θα αρχίσω να μοιράζω ευθύνες, είναι πάρα πολύ εύκολο. Αυτοί που μας κυβερνήσανε, τα δυο κόμματα. Αυτό την άλλη πλευρά με το στείρο λαϊκισμό πολλές φορές η Αριστερά, τα συνδικάτα, το κεφάλαιο, να αρχίσουμε να μοιράζουμε ευθύνες, όμως νομίζω ότι αυτή η περίοδος είναι περίοδος ανάληψης ευθυνών, όχι με την μορφή για να πάρουμε και να αποδώσουμε ευθύνες, αλλά για να δούμε, πως φτάσαμε και πως οδηγηθήκαμε εδώ και ποιοι μας οδηγήσανε πραγματικά εδώ.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να δει κανείς, ότι στην περίοδο της 10ετίας του 1910, η Ελλάδα είχε πολύ περισσότερες εξαγωγές προς τη Γερμανία, απ' ότι η Γερμανία προς την Ελλάδα και που κάποια στιγμή επί φασιστικού καθεστώτος στη Γερμανία, η Γερμανία τους είπε, ότι φτάνει κύριοι, θα σας πουλάμε πολεμικό υλικό μέχρις ότου να ισοφαρίζουμε τα καπνά και τα αγροτικά προϊόντα που μας στέλνετε. Και είχα την απορία και σκεφτόμουνα, πώς ένα κράτος που μόλις είχε βγει από τους Βαλκανικούς Πολέμους, μόλις είχε αποκτήσει τη Μακεδονία που είχε τα καπνά, κατάφερε να εξάγει στην Αγγλία, στη Γερμανία... (αλλαγή κασέτας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Γιατί στο βάθος το πρόβλημα είναι εκεί, ότι η Ελλάδα σήμερα δεν παράγει πλούτο, δεν πουλάει τίποτα, εισάγει τα πάντα, φεύγει ο πλούτος από την Ελλάδα προς το εξωτερικό.

Άρα λοιπόν θα πρέπει να αναζητήσουμε ποιοι ήταν αυτοί που μας οδήγησαν σε αυτή την πορεία, πώς οδηγηθήκαμε και γι' αυτό θα πρέπει να αφήσουμε το κάθε δογματισμό τον οποίο έχει ο καθένας μας και να δούμε πολύ ανοιχτά τα πράγματα και να προβληματιστούμε και να σκεφτούμε πως είναι δυνατόν μετά από 5 χρηματοδοτικά εργαλεία από τα ΜΟΠ που είπε η Μαρία μέχρι το σημερινό ΕΣΠΑ, η Ελλάδα να μην έχει καταφέρει να επιλύσει τα βασικά ζητήματα, τουλάχιστον στις βασικές υποδομές μεταφορών;

Αγαπητοί συνάδελφοι καταλαβαίνετε είσαστε και είμαστε όλοι στο χώρο των έργων, ότι είναι αδιανόητο από το 1985 να δίνονται έργα και η χώρα αυτή τη στιγμή να στερείται βασικών υποδομών μεταφοράς. Δεν μιλάμε για καινοτομία, δεν μιλάμε για υψηλή τεχνογνωσία, μιλάμε για βασικά έργα, αεροδρόμια, δρόμους και λιμάνια και πρώτα απ' όλα η Περιφέρεια Κρήτης.

Δεν μπορώ να καταλάβω πως η Κρήτη σήμερα δεν μπορεί να πουλήσει τα κατά τα άλλα άριστα αγροτικά της προϊόντα και να τελειώσει και αυτό το παραμύθι ότι τα δίνει χύμα. Έχει άριστα τυποποιητήρια, έχει άριστο προϊόν τυποποιημένο και δεν μπορεί να το εξάγει; Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι;

Μήπως γιατί στο διεθνή καταμερισμό εργασίας η Ελλάδα δεν ήταν στο να πουλάει καν αγροτικά προϊόντα;

Μήπως στο διεθνή καταμερισμό εργασίας η Ελλάδα από αυτούς που μας ενέταξαν φιλοδοξούσαν να γίνουμε το ξενοδοχείο, το οποίο βέβαια στην πορεία έγινε χαμηλής ποιότητας κατηγορίας ξενοδοχείο και τα γκαρσόνια της Ευρώπης;

Μήπως λοιπόν κακώς αποδεχθήκαμε εμείς αυτό το ρόλο που κάποιοι μας επιφύλαξαν;

Μήπως λοιπόν ακόμα και αυτοί που έλεγαν ναι στην Ευρώπη των λαών και όχι τον μονοπωλίων, ναι στην Ευρώπη μας επιφύλασσαν κάτι το οποίο δεν μας άξιζε;

Μήπως θα πρέπει να πιστέψουμε αγαπητοί συνάδελφοι στις δυνάμεις μας και να αποκτήσουμε μία νέα εθνική αυτοπεποίθηση; Ότι μπορούμε και μόνοι μας;

Μήπως έφτασε η ώρα να φτιάξουμε ένα νέο εθνικό όραμα γεννημένο από την αξία των Ελλήνων και του ελληνισμού;

Μήπως είναι η ώρα πραγματικά να αφήσουμε τους δογματισμούς αν θέλετε και τις ανασφάλειες, πολλοί νοιώθαμε ασφάλεια στο «ανήκομεν εις τη Δύση»;

Μήπως μας τελείωσε το παραμύθι;

Μήπως τελείωσε αγαπητοί συνάδελφοι και πρέπει να το καταλάβουμε και μας το λένε και το βλέπουμε και το νοιώθουμε και απλά πρέπει να το αποφασίσουμε;

Αυτά είναι μεγάλα ερωτήματα στην πολιτική σήμερα, τα οποία θα πρέπει να απαντηθούν και θα απαντηθούν από τον καθένα ξεχωριστά. Κανένας δεν είναι εύκολο να αλλάξει και να μεταβάλει βασικές απόψεις και στάσεις ζωής, γιατί αυτό το «ανήκομεν εις τη Δύση», είναι μοτό 10ετιών, ότι αυτοί μπορούν, έχουν τα κανάλια διανομής.

Όταν διάβαζα το καταπληκτικό επιστημονικό (...) του Δημήτρη του Μπάτση, της ανάπτυξης, επιστήμης, ανάπτυξης ΕΠΑΝ, κουμμουνιστές, αγωνιστές και επιστήμονες. Όταν είπαν λοιπόν ότι η Ελλάδα μπορεί να παράξει βιομηχανικά προϊόντα και έκατσαν και μελέτησαν και έγραψαν τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους της Ελλάδας και με στοιχεία απέδειξαν ότι μπορούν να σταθούν εφάμιλλα απέναντι στα σύγχρονα βιομηχανικά κράτη, η αστική τάξη που διοικούσε, είπε ότι δεν μπορούμε να πουλήσουμε. Δεν έχουμε τα κανάλια διανομής και να τα παράξουμε, δεν μπορούμε να τα πουλήσουμε, είμαστε μικροί, δεν έχουμε ζωτικό χώρο. Εδώ βλέπετε ότι και η Γερμανία και αναζητεί συνεχώς ζωτικό χώρο. Και μπήκαμε στη λογική αυτή, στη λογική του μικρού, στη λογική που δέχεται, δέχεται τις κατευθύνσεις τις οποίες του βγάζουν τα Διευθυντήρια.

Αυτές λοιπόν τις λογικές μήπως έφτασε η ώρα να τις ανατρέψουμε; Μήπως θα πρέπει να βγούμε από το βόλεμα των επιδοτήσεων και της κάθε λογικής παροχών, που εγώ θεωρώ ότι εκμαύλισαν την ελληνική κοινωνία και την παραγωγική δικαιοδοσία της Ελλάδας; Πείτε μου εσείς σας

παρακαλώ πολύ οι επιδοτήσεις στην Ελλάδα τι προσέφεραν στα αγροτικά μας προϊόντα; Η επιδότηση που παίρνουν σήμερα για το ελαιόλαδο, για να γίνουν αυθαίρετα; Για να διαλύσουμε το ελληνικό τοπίο το μοναδικό τοπίο; Σε τι βοήθησε πραγματικά αυτός ο πλούτος που ήρθε προς αυτή την κατεύθυνση και βεβαίως έχει μεγάλη σημασία και αυτό το οποίο ειπώθηκε, να γίνει μία αξιολόγηση του τι κερδίσαμε, τι πήραμε εμείς και τι πήρανε αυτοί. Ή ποιος έσπρωξε τους Έλληνες να αγοράζουν αυτοκίνητα πολυτελούς κατασκευής υψηλού κυβισμού, άσχετα αν δεν μπορούσες να το αγοράσεις και το αγόραζες με δόσεις και με πιστωτικές κάρτες.

Ποιοι έβαλαν σε αυτή την τροχιά, ποιοι μας έβαλαν σε αυτή την κατεύθυνση και ποιοι έβαλαν τα πράγματα σε μία τέτοια λογική;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε να ολοκληρώσουμε, να ολοκληρώσουμε σιγά – σιγά.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Γιάννη τα διαθρωτικά προβλήματα τα οποία είπες και εσύ και λέει και ο Θεόδουλος και λένε και όλοι, είναι γεγονός και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Δεν είναι όμως αυτό το μεγάλο ζητούμενο, το ζητούμενο είναι γιατί δεν μας αφήσανε να αποκτήσουμε αυτή την εθνική υπόσταση, την οποία μπορούσαμε και έπρεπε να έχουμε.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ποιοι; Ποιοι;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Θα ξαναψηφίζουμε τους ίδιους που θα μας βάλουν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Αυτοί οι οποίοι οδήγησαν την Ελλάδα στη λογική της ψωροκώσταινας, η οποία δεν μας αξίζει και δεν άξιζε ποτέ ούτε στην Ελλάδα, ούτε στον ελληνικό λαό και εγώ λέω ότι αυτό θα μπορεί κανείς να το δει

με στοιχεία, να το μετρήσει και να δει πραγματικά με στοιχεία τι κέρδισε η Ελλάδα από αυτή την προοπτική και από αυτή την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπ' αυτή την έννοια λοιπόν εγώ λέω, ότι η πρόταση του Γιώργου Παπανδρέου για να έρθω και στην πολιτική επικαιρότητα μια και κανείς δεν είπε κουβέντα γι' αυτή την ιστορία και αξίζει να κάνουμε μία νύξη, η οποία όλους μας έχει πιάσει εξ απήνης. Όλοι έχουμε προβληματιστεί, άπαντες, εδώ διεθνείς χρηματαγορές, ηγέτες της Ευρώπης. Λέω ότι τι έχει; Μια θετική συνιστώσα και ένα θετικό πρόσημο, σε ποια λογική; Ότι μας βάζει μπροστά σε κάποιες επιλογές. Βέβαια θα ήτανε πολιτικά ορθότερο και έντιμο, αυτό το δίλημμα να έχει μπει από την αρχή, να έχει μπει τον Απρίλη του 2010.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε να ολοκληρώσουμε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Το 2010 αγαπητέ Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έχουμε και άλλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: ...και τελειώνω και τελειώνω με αυτό, τότε έπρεπε να τεθούν τα διλήμματα, τότε έπρεπε να μιλάμε για το κυρίαρχο λαό, τότε έπρεπε να πούμε στον ελληνικό λαό που πάει το πράγμα και αν θέλει να επωμιστεί στην πλάτη του αυτό το οποίο υφίσταται σήμερα ή αλλιώς να δούμε και τον άλλο δρόμο. Έξω από την ΟΝΕ, έξω από την Ευρώπη, σε άλλες διαδρομές.

Γιατί φοβάμαι αγαπητέ Πρόεδρε ότι έτσι και αλλιώς αυτές τις διαδρομές μας έχουν επιφυλάξει και αυτές είναι αλήθειες τις οποίες πρέπει να τις συζητήσουμε χωρίς δογματισμούς, χωρίς προκαταλήψεις, απέναντι ακόμα και σε λογικές που το ΚΚΕ θεωρούσαμε ότι είχε σαν άκρα, θεωρώ ότι ακόμα και αυτές τις λογικές πρέπει να τις δούμε και να τις συζητήσουμε, υπό το πρίσμα των νέων δεδομένων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, συνάδελφε Βαϊλάκη ήθελες να προσθέσεις κάτι;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Όχι, ήθελα να πω κάτι..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., αλλά εντάξει κατάλαβα την Ειρήνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, μισό λεπτό, θέλει να πει κάτι ο συνάδελφος ο Μπριλάκις; Μισό λεπτό, μισό λεπτό συνάδελφε Μπριλάκι, μισό λεπτό.

Είχα ζητήσει και εγώ το λόγο να κάνω μία πολύ σύντομη τοποθέτηση και αμέσως μετά να μιλήσεις συνάδελφε Μπριλάκι.

Εγώ θα είμαι πολύ σύντομος, θα ήθελα να κάνω μία αναφορά στην αλυσίδα παραγωγής μελετών και έργων, παρακαλώ όμως, παρακαλώ. Δηλαδή στο σύστημα παραγωγής που έχει σαν σύνθεση υπαλλήλους, εργολάβους, μελετητές κ.λ.π. κ.λ.π.

Εγώ πιστεύω ότι όλες οι συνιστώσες του συστήματος παραγωγής – παρακαλώ συνάδελφοι, αν θέλετε ακούστε με λίγο – όλες οι συνιστώσες έχουν πρόβλημα. Ξεκινώντας από τους υπαλλήλους όπως πολύ σωστά οι συνάδελφοι...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Φραγκιαδάκη και κάποιος άλλος μιλεί τώρα, μίλησες εσύ, να μιλήσουνε και άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν, μίλησαν προηγουμένως αρκετοί συνάδελφοι για τα θέματα των υπαλλήλων, κατά τη γνώμη μου είναι λάθος να προσπαθούμε η μία ομάδα εργαζομένων να λέμε ότι φταίει η άλλη ομάδα εργαζομένων. Εγώ πιστεύω ότι όλο το σύστημα παραγωγής είτε μελετών είτε έργων, αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε κρίση. Βέβαια διαχωρίζω λίγο τις μεγάλες εταιρείες, οι οποίες είχαν άλλες δυνατότητες, προσπαθούν να ελαχιστοποιήσουν τα

κόστη τους ή να διατηρήσουν κάποια κέρδη τους, αυτό είναι μία άλλη υπόθεση.

Υπάρχουν όμως συνάδελφοι, να ξεκινήσω από τους υπαλλήλους, οι υπάλληλοι σήμερα όπως σωστά επισήμαναν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, συνθλίβονται, συνθλίβονται μεταξύ των πετσοκομμένων μισθών, μεταξύ των ποινικών ευθυνών που έχουν, και των πειθαρχικών αλλά ιδίως ποινικών ευθυνών, καθώς επίσης και του άγχους των εφεδρειών και όλων των συμπτώσεων των υπηρεσιών κ.λ.π. που ακούγονται.

Εγώ πολλές φορές έχω διερωτηθεί, πως μπορείς να έχεις ένα συνάδελφο μηχανικό με 1.000 ευρώ και να τον βάζεις να σου επιβλέπει ένα έργο 30, 40 και 50 εκατομμύρια, με μία εταιρεία η οποία έχει 4-5 μηχανικούς, 5-6 δικηγόρους κ.λ.π., κ.λ.π. Συνάδελφοι ο αγώνας είναι άνισος, οι συνάδελφοι υπάλληλοι που καλούνται να επιβλέψουν έργα μεγάλα, δυστυχώς είναι από κάτω, γι' αυτό πολλές φορές και οι εργολάβοι έχουν – μεγαλοεργολάβοι θα έλεγα – έχουν καλύτερο πεδίο δράσης.

Από τη μια λοιπόν οι δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν συνθλιβεί, από την άλλη οι διάφοροι εργολάβοι, μικροεργολάβοι θα τους έλεγα, οι οποίοι και αυτοί βρίσκονται σε πάρα πολύ κακή κατάσταση, ακόμα και οι μεγάλες εταιρείες έστω και εάν έχουν μία αν θέλετε φημολογία που έρχεται από το απώτερο ή το κοντότερο παρελθόν και αυτές ζορίζονται. Δηλαδή βλέπεις μεγάλες εταιρείες και απολύουν κόσμο, βέβαια αυτές προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημά τους αλλιώς, επεκτεινόμενοι στα Βαλκάνια, δεξιά και αριστερά.

Εγώ διαπιστώνω ότι αν θέλετε και επειδή ασχολούμαι με αυτά ιδιαίτερα, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, σήμερα ήρθε ένας εργολάβος γνωστός, δεν χρειάζεται να πω το όνομά του, μικροεργολάβος του Ηρακλείου, ο οποίος ήθελε να εισπράξει ένα λογαριασμό και μου λέει, δεν έχω να πληρώσω το φόρο σε παρακαλώ πες στον υπόλογο να μου δώσει το λογαριασμό σήμερα. Μόνο που δεν έκλεγε. Επομένως μη λέμε μερικές φορές οι εργολάβοι τα κάνουν ή υπάλληλοι τα κάνουν, είναι

ομάδες που βρίσκονται στον ίδιο χώρο με παρόμοια προβλήματα.

Θα ήθελα επίσης να πω κάτι άλλο, πάνω στη διαδικασία παραγωγής μελετών και έργων...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ταβερναράκης μπορείτε να αποχωρήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κ. Ταβερνάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, ακούστε με λίγο.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Διαταράσσετε την ησυχία όμως.

ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ παρακαλώ.

Εγώ πιστεύω ότι πέρα από τα διαρθρωτικά και τα άλλα θέματα προγραμματισμού κ.λ.π. που σαφώς είναι ζητήματα σοβαρά και προγραμματισμού κ.λ.π., υπάρχει ένα σοβαρό, συνάδελφοι υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα χρηματοδότησης. Σήμερα το ΠΔΕ το λεγόμενο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, είναι στο χειρότερο βαθμό χρηματοδότησης δεν ξέρω πόσων χρόνων, εγώ δεν το έχω ξανακούσει δηλαδή τόσο χαμηλά.

Δεν ξέρω για τη χρηματοδότηση, όταν λέω Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων εννοώ από εθνικούς πόρους, όχι από συγχρηματοδοτούμενα έργα, δεν ξέρω στην Περιφέρεια Κρήτης τι γίνεται δεν έχω στοιχεία, ξέρω όμως το τομεακό του Υπουργείου. Συνάδελφοι, αρχική εγγραφή στην ισολογική απόφαση έργων 412 εκατομμύρια ήταν το 2011, πληρώθηκαν μέχρι τώρα 270 και εδώ και τρεις μήνες δεν πληρώνεται ούτε ένα ευρώ. Και έρχομαι να πω τώρα κάτι, πολλές φορές φωνάζει κόσμος και φωνάζουν και διάφοροι άλλοι παράγοντες

γιατί δεν τελειώνετε το άλφα έργο ή το βήτα έργο; Αναφέρομαι πάντα σε έργα εθνικών πόρων.

Και θα σας πω και ένα παράδειγμα, έχετε ακούσει όλοι για το Σεληνάρι, ε, συνάδελφοι δεν πρόκειται να τελειώσει σύντομα, διότι δεν έχει λεφτά, δεν υπάρχει χρηματοδότηση. Κοίταξε είπα υπό όρους, υπό όρους χρηματοδότησης, ο εργολάβος αυτή τη στιγμή κάνει να πάρει λεφτά, μου λέει δεν έχω να πληρώσω, θέλω να ρίξω ασφατικά και μου ζητάνε προκαταβολή. Η αγορά έχει χαλάσει, δεν λειτουργεί πλέον με πίστωση, οι εργολάβοι τα ξέρουν αυτά. Για να πάει να ρίξει ένας άλλος εργολάβος που έχει συγκρότημα σκυροδέματος, σου λέει πέσε προκαταβολή αλλιώς δεν πάω και δεν ξέρω αν θα μου τα δώσει, δεν ξέρω αν θα τα πάρεις εσύ.

Υπάρχουν τέτοια προβλήματα, τα οποία πραγματικά συνθλίβουν τους μικροεργολάβους. Θα έλεγα, θα ήταν ενδιαφέρον, δεν ξέρω αν η συναδέλφισσα η Μαρία η Κασσωτάκη που συμφωνώ με όλα όσα είπε, θα ήταν ενδιαφέρον να ξέραμε οι εθνικοί πόροι της Περιφέρειας Κρήτης σε τι ύψος είναι, θα ήταν ενδιαφέρον, της Περιφέρειας ναί, όχι τα συγχρηματοδοτούμενα. Αν θέλεις να τελειώσω μόνο λίγο, θα ήθελα επίσης, δηλαδή γιατί τα λέω αυτά, όταν δεν υπάρχει χρηματοδότηση, όταν έχουμε πάει στο κατώτερο όριο χρηματοδότησης δεν ξέρω των πόσων χρόνων, εγώ δεν το έχω ξαναδεί αυτό, 200..., δείτε το μέγεθος, 270 εκατομμύρια για όλη την Ελλάδα, τα έργα εθνικών πόρων. Αστεία, αστεία νούμερα είναι.

Γι' αυτό όλοι απλήρωτοι, σε όλους χρωστάνε, για έργα εθνικών πόρων ξαναλέω. Στα συγχρηματοδοτούμενα η κατάσταση είναι καλύτερη, υπάρχουν και οι πόροι, αλλά υπάρχουν άλλα προβλήματα εκεί πέρα διαρθρωτικής φύσεως, όμως και εκεί υπάρχουν τα εξής ζητήματα, η συναδέλφισσα η Κασσωτάκη μπορεί να μας το επιβεβαιώσει, εγώ τουλάχιστον ξέρω για τομεακά προγράμματα του Υπουργείου. Ξέρετε το κάθε πακέτο, ακούστε με λίγο αν θέλετε, το κάθε πακέτο λειτουργεί πώς; Με το ΕΣΠΑ, πάμε να κλείσουμε τα έργα του Γ' ΚΠΣ, με το Γ' ΚΠΣ πήγαμε και κλείσαμε τα έργα του Β'

ΚΠΣ, με το Β΄ ΚΠΣ πήγαμε και κλείσαμε τα έργα του INTERREG ή ξέρω εγώ του ΜΟΠ, αυτό κάνουμε στην Ελλάδα. Γιατί; Φταίει η διοίκηση, η οργάνωση που έχουμε, όλα αυτά τα σχετικά.

Τι θέλω να πω; Εδώ είναι και η Κα Κασσωτάκη να μας πει για την οδοποιία η Περιφέρεια Κρήτης πόσα χρήματα δίνει, αν θυμάμαι καλά 180 εκατομμύρια; Πόσα από αυτά είναι έργα γέφυρες, δηλαδή έργα που έπρεπε να έχουνε τελειώσει από το προηγούμενο πρόγραμμα; Εκατό αν θυμάμαι καλά, δεν αναφέρομαι όμως εγώ για την Περιφέρεια, αναφέρομαι για τα άλλα του τομεακού, τα ίδια και εκεί.

Δυστυχώς αυτό γίνεται στην Ελλάδα, λυπάμαι συνάδελφε που θα πω το εξής, μην έχουμε αυταπάτες, δεν υπάρχουν λεφτά ούτε στα συγχρηματοδοτούμενα τέτοια που να ελπίζουμε ότι μεγάλα έργα θα γίνουν. Δηλαδή ας πούμε το τομεακό το ΕΠΕΠ το λεγόμενο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενίσχυσης της Προσπελασιμότητας, έχει διάφορους τομείς, το οποίο είναι σε δύο Υπουργεία, είναι στο Μεταφορών, μάλλον στο Τμήμα Μεταφορών και στο Τμήμα Υποδομών. Μέσα έχει υδραυλικά, λιμενικά κ.λ.π. κ.λ.π. Το μεγαλύτερο κονδύλιο έχει καλυφθεί από έργα γέφυρες, σχεδόν πάει να εξαντληθεί το ποσόν, επομένως είναι και αυτό ένα θέμα ότι ίσως θα πρέπει να γίνει μια αναδιάρθρωση αυτών των προγραμμάτων, για να μπορέσουν να ενταχθούν έργα. Δεν είναι πάρα πολλά τα έργα από την Κρήτη που θα μπορέσουν να ενταχθούν, μην έχουμε αυταπάτες, μη νομίζουμε ότι θα μπουν έργα κάποιων εκατομμυρίων.

Συμπερασματικά λοιπόν μπαίνει και θέμα χρηματοδότησης, επειδή προηγουμένως αν θυμάμαι καλά ο συνάδελφος ο Πρόεδρος της Διοικούσας είπε, γιατί η Κρήτη είναι τόσο πίσω; Γιατί απλούστατα δεν πήρε πόρους. Και γιατί απλούστατα δεν είχε και την ετοιμότητα για να πάρει τους πόρους. Πολλές φορές μας λένε ξέρετε δεν έχετε μελέτες, εγώ σας λέω ότι τώρα υπάρχου κάποιες μελέτες, αλλά φοβάμαι ότι δεν υπάρχουν λεφτά.

Συμπερασματικά λοιπόν η χρηματοδότηση είναι μεγάλο πρόβλημα, σε αυτή τη διαδικασία συνθλίβονται και οι υπάλληλοι, δεν είναι προνομιούχοι οι μηχανικοί. Εγώ προβληματίζομαι πολλές φορές και σας είπα τον προβληματισμό μου πριν, συνθλίβονται και οι μικροεργολάβοι, οι μεσαίας τάξεως εργολάβοι, δεν είναι από άλλο πλανήτη και αυτοί. Βέβαια οι μεγάλες εταιρείες παίζανε σε άλλο ταμπλό που δεν έχουμε αυταπάτες, ανοίγανε άλλες πόρτες και ίσως εξακολουθούν να παίζουν σε ένα βαθμό.

Κλείνοντας τώρα για να μη μακρηγορώ θα ήθελα να πω το εξής, και οι τρεις εισηγήσεις περιέχουν, προσωπική άποψη που το Σώμα βέβαια θα κρίνει, περιέχουν αρκετά στοιχεία. Εγώ νομίζω αρκετά θετικά στοιχεία. Εγώ νομίζω όπως εύστοχα παρατήρησε και η συναδέλφισσα η Κασσωτάκη, να ψηφίσουμε μία εισήγηση και να λέμε απόλυτη πλειοψηφία πήρε αυτή η εισήγηση και να κάνουμε κάποιες προσθήκες οι οποίες μην έχουμε αυταπάτες, οι προσθήκες θα είναι στο γόνατο, δηλαδή θα πει κάποιος, πάρε αυτή την προσθήκη, πάρε εκείνη.

Μήπως θα πρέπει να ορίσουμε μία διαπαραταξιακή επιτροπή που θα κάτσει να δουλέψει ένα κείμενο, γιατί τώρα είναι λίγο πολύ τα κείμενα αυτά από μόνα τους μπορεί να έχουν δουλευτεί δεν λέω, αλλά αν προσπαθήσει κανείς να κάνει ένα συγκερασμό, γιατί όλα τα κείμενα περιέχουν θετικά στοιχεία. Μπορεί να μη συμφωνεί κανείς σε όλα, μήπως θα πρέπει λοιπόν συνάδελφοι να γίνει ένας συγκερασμός, να γίνει μια δουλειά σε ένα καλύτερα δουλεμένο κείμενο που να περιλαμβάνει και τα τρία αυτά ζητήματα, να το ξαναδούμε εδώ και να το ψηφίσουμε;

Αυτό θα το κρίνετε εσείς, διαφορετικά θα πρέπει να ψηφίσουμε ποια εισήγηση θα πάρει την πλειοψηφία και στη συνέχεια ποιες προσθήκες, όπως ο συνάδελφος ο Ασσαριωτάκης έφερε προηγουμένως εδώ, ποιες προσθήκες θα συμπληρωθούν στο γόνατο αυτή τη στιγμή ή θα προταθούν και θα βγάλουμε ένα κείμενο που φοβάμαι δεν θα είναι ολοκληρωμένο, εύστοχα το παρατήρησε η συναδέλφισσα η

Κασσωτάκη. Θα είναι ένα κείμενο στα γρήγορα, της πλειοψηφίας.

Αυτά είχα να πω, ο συνάδελφος Μπριλάκис μπορεί να κάνει τη τοποθέτησή του.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Δεν θα αναφερθώ σε όλα όσα ελεγχθήκανε διότι θα σας κάτσω εδώ μέχρι αύριο, δεν υπάρχει κανένας λόγος. Δυο – τρεις προτάσεις μόνο για να προσθέσω γιατί μ' αρέσει πάντα το Τεχνικό Επιμελητήριο να βγάζει προς τα έξω κάτι εποικοδομητικό.

Συμφωνώ απόλυτα, ότι είναι λάθος οι επιδοτήσεις που γίνανε κουφάρια ή γίνανε αυθαίρετα και στο λάδια και στα αγροτικά προϊόντα και όλα, δεν έπρεπε να δίνεται δραχμή. Τα λεφτά έπρεπε να δίνονται με άλλο τρόπο. Ένας τρόπος είναι να δίδονται στα δημόσια έργα αλλά όχι έτσι όπως προγραμματίζονται τα έργα, με αναπλάσεις πλατειών για να βλέπει ο κόσμος ότι ο Δήμαρχος κάνει έργα.

Ποτέ δε μετράμε τα πολλαπλασιαστικά οφέλη των έργων, για να τα βάλουμε κατά προτεραιότητα. Και είναι τόση η αδιαφορία μας για τα έργα, που τελικά κανένα έργο δεν τελειώνει και έχουμε ένα σωρό έργα ατέλειωτα, που σημαίνει ότι δεν τα πιστεύουμε τα έργα αυτά ότι θέλουμε να τα τελειώσουμε για να τα χρησιμοποιήσουμε.

Από τη μια μεριά λοιπόν κάνουμε δημόσια έργα, τα αφήνουμε στη μέση, τι θέλετε το φράγμα της Φανερωμένης που δεν ποτίζει; Λιμνοδεξαμενή Αγίου Γεωργίου που μόλις τέλειωσε και δεν υπάρχουν καθόλου ούτε δίκτυα, ούτε μελέτες, ούτε πιστώσεις, αρδευτικά δίκτυα, 11 εκατομμύρια έργο. Αυτά είναι τα χάλια μας.

Από τη μια μεριά λοιπόν δίνουμε λεφτά στα δημόσια έργα τα οποία τα θάβουμε η μαρίνα των Μαλίων είναι από το 2001 ατελείωτη, λείπει το 10 το 20% του έργου να τελειώσει. Δεν υπάρχει φορέας να το χρηματοδοτήσει τίποτα και είναι ένας τομέας που μας ενδιαφέρει.

Επομένως είναι θέμα όμως που πρέπει να αλλάξει ο τρόπος που προγραμματίζονται, πρέπει στον προγραμματισμό

των έργων να μπαίνει η αναπτυξιακή διάσταση και τα πολλαπλασιαστικά οφέλη, αλλιώς κάνουμε μία τρύπα στο νερό και φυσικά να βρούμε άλλο τρόπο όπως έχουμε πει πολλές φορές, να ενδυναμωθεί οργανωτικά η δημόσια διοίκηση στην περιοχή της Προϊσταμένης Αρχής και όταν λέω Προϊσταμένη Αρχή δεν εννοώ την Περιφέρεια Κρήτης, Προϊσταμένη Αρχή λέω του νόμου δημοσίων έργων αυτό που λέει Προϊσταμένη Αρχή, να εξηγούμαστε. Αυτή που εγκρίνει μελέτες, είναι άλλο η Διευθύνουσα Υπηρεσία και άλλο η αυτή, να ενδυναμωθούν, ούτως ώστε να μπορούν να κάνουν μελέτες, φυσικά και είναι ντροπή να έχουμε λεφτά για έργα και να μην έχουμε λεφτά για μελέτες.

Τα έργα είναι πολλαπλάσια, ένα μικρό εργάκι να κόψεις πληρωθήκανε οι μελέτες. Είναι ντροπή, άμα δεις τα νούμερα είναι ντροπή, αυτό που λες είναι λάθος, άσε τι λέει ο Αγαπάκης, ξέρω τι λέει Αγαπάκης, κάθε μέρα μαζί είμαστε, ο Αγαπάκης καλά τα είπε, εσύ τα νομίζεις λάθος. Όταν αυτή τη στιγμή στην Κρήτη γίνονται 100 εκατομμύρια έργα και δεν έχουμε 1-2 εκατομμύρια να κάνουμε μερικές μελέτες, αυτό είναι κακομοιριά, μιζέρια και δεν μας κόβει το μυαλό. Μια στιγμή πετάγεται, εγώ έχω δει τον Αρναουτάκη στις εφημερίδες πολλές φορές και έχει δηλώσει, δεν έχουμε μελέτες. Με μεγάλα γράμματα στις εφημερίδες και αλήθεια το λέει, έχουμε πρόβλημα με τις μελέτες και εάν έχουμε μελέτες συνήθως έχουμε ένα κομμάτι του έργου και δημοπρατούμε ένα έργο το οποίο έχει μόνο ένα κομμάτι η μελέτη και μετά τρέχουμε να δούμε τι θα κάνουμε στην πράξη.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Και οι μελέτες που υπάρχουν Κωστή ατελείς είναι, διότι ο τρόπος που...

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Εντάξει δεν το επεκτείνω, άσε το δεν θα κάνουμε τώρα...., αυτό είναι επιμέρους θέμα, γενικώς ο προγραμματισμός των έργων να είναι με αναπτυξιακή διάσταση. Αυτό είναι η πρόταση.

ΠΡΟΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μη μιλάτε.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Και από την άλλη μεριά επειδή εγώ νομίζω ότι οι εισηγήσεις αναφέρονται σε ιδεολογικά ας πούμε ιδιαιτερότητες της κάθε παράταξης κ.λ.π., για μένα αυτό που πρέπει να γράψουμε μέσα είναι, αν έχουμε τίποτα προτάσεις και να αφήσουμε τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τέλειωσε ο κατάλογος των τοποθετήσεων και παρακαλώ τους εισηγητές αν θέλουν να δευτερολογήσουν, αλλά να μη μακρηγορήσουμε γιατί ήδη βλέπετε η ώρα είναι 11:00 παρά πέντε.

Συνάδελφε Ξυλούρη θέλεις να δευτερολογήσεις για πέντε λεπτά; Πόσα θέλεις; Πέντε – έξι λεπτά καλά είναι.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Συνάδελφε Πρόεδρε εγώ θέλω όπως ήτανε και στην εισήγηση θέλω το ίδιο και νομίζω και οι άλλοι εισηγητές γιατί αλλιώς δεν έχει και νόημα. Δεν μπορείς να πεις.

Κοιτάξτε να δείτε, θεωρώ πολύ θετική την κουβέντα, πραγματικά με εντυπωσίασε, παρά το γεγονός ότι διαφωνώ και κάθετα με κάποιους. Από όλους εγώ εκμαίευσά αν μου επιτρέπετε, εκμαίευσά μια τεράστια αγωνία και ένα φόβο χιτσκοκικό και αυτό είναι που με ανησυχεί γιατί κατορθώσανε και μας έχουνε τρομάξει, του Παπανδρέου τα παιδιά και του Μητσοτάκη τα ανίψια. Αυτό εμένα με ενοχλεί που είμαστε οι πολλοί, μπορούμε να τους δαγκώσουμε να πεθάνουνε και μας έχουνε τρομοκρατήσει.

Αυτό είναι πολύ ανησυχητικό, όπως ανησυχητικό είναι συνάδελφοι, εγώ απευθύνομαι στη ΔΚΜ, με θλίβει που δεν κάνει εισήγηση, δεν έχει το δικαίωμα ρε συνάδελφοι, όπως και οι συνάδελφοι της ΑΜΑΝ που στις εκλογές σχίζανε τα ρούχα τους και δεν τους βλέπω καθόλου.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Κακομοίρηδες μωρέ είναι.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Δεν είναι καθόλου κακομοίρηδες, είναι το δεύτερο ΠΑΣΟΚ, το ανάχωμα του ΠΑΣΟΚ και παίρνει τις ψήφους του και ξέρω εγώ τι λέω.

Όπως επίσης κάνω και σοβαρή κριτική και θέλω να είναι απόφαση του Σώματος, σε όλους τους συλλόγους που τους καλέσαμε και δεν ήρθανε, όχι στους Προέδρους, σε όλα τα συμβούλια, απαράδεκτοι. Εκτός και εάν νομίζουνε, ξέρω τι λέω συναδέλφισσα, να πω, να ολοκληρώσω, ξέρω ότι είναι παρόντες δύο Πρόεδροι των συλλόγων. Λέω στα συμβούλια που δεν κάνουνε μία εισήγηση να τη στείλουνε εδώ, εκτός και εάν τα έχουνε λύσει τα προβλήματά τους που για μένα είναι απαράδεκτο και αναφέρομαι ειδικά στο Σύλλογο των Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων, που η κατάσταση είναι βάρβαρη, είναι σοβαρότατη και το καταγγέλλω αυτό το πράγμα.

Προσέξτε τώρα να δείτε συνάδελφοι, το λέω γιατί εγώ όταν ήμουνα στο Σύλλογο των Μηχανολόγων το θεωρούσα δηλαδή αυτονόητο και όλοι που συμμετείχαμε, το να συμμετέχουμε με μία εισήγηση.

Εδώ συνάδελφοι έχουμε τρεις εισηγήσεις, καλές και άξιες και οι τρεις από τη μεριά που έχουνε κατατεθεί. Θεωρώ ότι είναι σωστές και οι τρεις ανάλογα με το τι εξυπηρετούν. Πρώτον, εσείς στο ΠΑΣΟΚ ρε συνάδελφοι τι να σας πω σας βγάζω το καπέλο μου, έχετε την ικανότητα να σας ρωτάνε τι ώρα είναι και να λέτε τρία τέταρτα από πού αγοράσατε το ρολόι. Πραγματικά εντάξει, μου θυμίζει Λαλιώτη στις καλές εποχές, μπράβο σας, εντάξει τι να κάνετε εξάλλου εγώ κατανοώ, τι να πεις τώρα σε τέτοια κατάσταση ή λες ότι φεύγω ή θα προσπαθώ ας πούμε να το αλατίσω που λέμε εμείς στο χωριό μου.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Μισό λεπτό, έπρεπε όμως η ΔΚΜ, έλα μου ντε, εδώ είναι το θέμα τι θα λέγατε και εσείς καημένοι, δεν θα λέγατε τίποτα.

Άκου τώρα να δει τι λέω για τους συνάδελφους στο ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Προχωράμε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ρε συνάδελφοι εδώ αυτή η εισήγηση που κάνετε πραγματικά εγώ θα τη μελετήσω γιατί τώρα την πήρα, είναι πραγματικά κείμενο έτσι καλογραμμένο πιστεύω, αλλά όσο και να προσπαθήσετε ρε παιδιά δεν την κρύβεται την κατάσταση. Δεν κρύβεται η αναθεματισμένη, δηλαδή εδώ λέτε, ακούστε τώρα εσείς, προσέξτε, στη διάρκεια των τελευταίων δύο χρόνων τα μέλη μας μαζί με όλη την ελληνική κοινωνία έχουμε γίνει μάρτυρες ενός εκβιαστικού μετασχηματισμού, που συντελείται σε όλα τα επίπεδα της προσωπικής και της συλλογικής πραγματικότητας και έχει επιβάλει με διαρκείς και επαχθείς νομοθετικές ρυθμίσεις, πρακτικές σε ένα απόλυτα δυσμενή παραγωγική και κοινωνικό καταμερισμό, σε βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Δηλαδή βρε παιδιά τα πράγματα είναι απλά, εδώ συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις που τους λένε ΠΑΣΟΚ και ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ με συγκεκριμένες πολιτικές που έρχονται από τα αφεντικά τα οικονομικά, μας έχουνε αλλάξει τα φώτα, αυτό είναι, έτσι το λέω εγώ. Τώρα εάν εσύ μου λες ο ιμάντας μετάδοσης της κίνησης της διαφορετικής αντίληψης..., πατάτες βραστές. Εδώ πέρα ο κόσμος καίγεται και εσείς μου κατεβάζετε κείμενο που μου θυμίζει πολύ Χριστοδουλάκη, το γαμπρό του Σημίτη μου θυμίζει.

Αυτό όμως συνάδελφοι δεν θα αποφύγετε την καυτή πατάτα και δεν σας ζητάω να την πιάσετε εσείς, γιατί δεν φταίτε. Δεν φταίτε ρε συνάδελφοι και εσείς άνεργοι είσαστε, μη τραβάτε το κάρο που δεν σας ζητάει κανένας. Μου θυμίζετε τον αδερφό μου που δεν έχει ένα ταγίσει στα πρόβατα και ψηφίζει ΠΑΣΟΚ, το ίδιο μου κάνετε και εσείς. Έχω έναν αδερφό που έχει πρόβατα και δεν έχει να τα ταγίσει, ξέρεις τι σημαίνει αυτό; Και είναι πιο ΠΑΣΟΚ από το Σημίτη, αυτό μου θυμίζει η εισήγησή τους. Το ξέρω τον διαγράψανε για να μη μπει φυλακή, μαζί με τους άλλους, όπως και τον

Χριστοδουλάκη, όπως και τον Τσουκάτο, όπως και το Λαλιώτη, όπως και τον Τσοχατζόπουλο, όπως τον Μαντέλη και όλα τα καλά παιδιά.

Δεν είναι προσωπικό ρε, εγώ αν ήμουν στο ΠΑΣΟΚ θα τα είχα φάει όλα, γιατί έτσι είναι, όποιος τρώει μπορεί να φάει περισσότερα. Τώρα όσον αφορά με τους συναδέλφους από την..., γιατί έχω να πω πολλά, αλλά θέλω πραγματικά να τα μελετήσω, γιατί πρέπει να δω πως διάολο γίνεται να γράφεις τόση ώρα, δηλαδή εδώ ζούμε ας πούμε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και μου θεωρητικολογείς να πούμε, να μην πω τώρα ποιον, με τι σκοπό για να πει μετά ο συνάδελφος ο Πρόεδρος κάποια επιχειρήματα, που θα τα πιάσω.

Όσον αφορά με την εισήγησή σας συνάδελφοι, δε συμφωνούμε ρε γαμώτο και δεν είναι κακό, έχετε διαφορετική φιλοσοφική, πολιτική, οικονομική αντίληψη. Εσείς θεωρείτε για παράδειγμα ότι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που μάλλον μπερδεύουμε και όπως πολύ..., η Ευρωπαϊκή Ένωση ρε παιδιά δεν είναι το γεωγραφικό, τα κράτη που βλέπουμε, είναι πολιτικά πρόσωπα που διοικούνε και μη νομίζετε όταν λέει για το ΚΚΕ και γελούσατε να αποδεσμευτούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, νομίζετε ότι θα πάρουμε την Ελλάδα να την πάμε μετά από την Ανατολία. Όχι ρε συνάδελφοι, δεν την παίρνουμε την Ελλάδα, θέλουμε να φύγουμε από το AIDS της Ευρώπης, από τον Μπερλουσκόνι, τη Μέρκελ και να συνεργαστούμε με το προλεταριάτο της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας.

Και δεν είναι συνάδελφοι το νότο και ο βορράς της Ευρώπης, ναι συναδέλφισσα γιατί η Ιταλία είναι στο νότο, αλλά της έχουνε αλλάξει την πίστη και την έχουνε γεμίσει πυρηνικά απόβλητα και τοξικά απόβλητα στην Ιταλία τα γερμανικά μονοπώλια. Συνεργασία του Μπερλουσκόνι με την τέτοια και είναι τεράστια οικονομική δύναμη, άρα δεν είναι θέμα μόνο βορράς – νότος, είναι ότι το κεφάλαιο δρα με αυτούς τους ρυθμούς.

Κατά συνέπεια, εγώ τι σας λέω...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Άλλη εισήγηση κάνεις τώρα;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Όχι δεν κάνω άλλη εισήγηση συνάδελφοι, διάβασα την εισήγηση σας και σας απαντάω, σας απαντάω συνάδελφοι. Άκουσε να δεις, θέσαμε ορισμένα θέματα, μισό λεπτό, μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ συνάδελφοι.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Λέτε υπάρχουν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δια ταύτα μπορούμε να πάμε;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: ...λεφτά, ακούστε, ακούστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ συνάδελφοι.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ακούστε, 600 δισεκατομμύρια λένε, εγώ σου λέω 400, είναι στην Ελβετία, ποιος διάολος τα έβγαλε αυτά έξω; Εγώ; Εσύ; Ρε Κώστα εσύ τα έβγαλες; 600 δις δεν βγάλανε; Που είναι το διπλάσιο του χρέους.

Δεύτερον, ακούστε ένα στοιχείο για να δείτε οι πατριώτες και μετά θα απαντήσω στη συναδέλφισσα τη Μαρία, ακούστε, 652 καράβια...

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΠΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

**ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ**

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**